LIBRARY
21 DEC 1955
STATE LEGISLATURE

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 22nd February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Information Centre for Dharmapuram Mutt.

* 702 [a] *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Dharmapuram Mutt approached the Deputy Commissioner for Religious Endowments for permission to open an Information Centre in Madras on behalf of Velur Devasthanam;

(*b*) if so, the cost of this scheme;

(*c*) whether the Commissioner has approved of this scheme; and

(*d*) if so, on what grounds?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (*a*) Yes. The permission was granted.

" (*b*) An expenditure of Rs. 12,299-2-1, has been incurred during the period, the 1st October 1953 to 30th September 1954. This does not include the expenditure incurred on the library and furniture, which was borne by Velur Vaidyanathaswami temple.

" (*c*) & (*d*) No regular scheme for the information centre has been framed or approved by the Department."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்தத் திட்டத்திற்குள்ள அவசியம் என்ன என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை பண்ணினார்களா ? கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த செலவினத்தில் அந்தக் கட்டிடம் வாங்குவதற்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I have no information with me just now. Anyhow I will furnish the information asked for, if a separate question is put."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு வந்திருக்கக்கூடிய தகவலில் இருந்து இந்த ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஆனால் அந்தக் கட்டிடத்தை ஒரு நபரிடமிருந்து வாங்கவேண்டுமென்பதற்காகவே அந்த ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்படி அந்தக் கட்டிட வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவே அந்த ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று எனக்கு வந்திருக்கும் செய்தி உண்மையானதா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் மறுபடியும் பரிசீலிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்."

* Starred questions postponed from the list for 15th February 1955.

[22nd February 1955

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I am sorry for the insinuation made by the hon. Deputy Leader of the Opposition, and I do not think that it is correct. However, the matter is being examined."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" What are the functions of this Information Centre? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It is intended to spread religious knowledge."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களுடைய வாய் நான் சொல்வதை மறுத்தாலும்கூட அவரது முகம் அந்தக் குற்றச்சாட்டை ஒப்புக் கொள்ளுகிறது ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think the hon. Deputy Leader of the Opposition should indulge in such a language."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அது ஒருபுறமிருக்கட்டும். நான் சொன்ன இந்த ஸ்தாபனம் ஒரு வேலையும் செய்வது கிடையாது, ஒரு உள்ளிட்ட நோக்கத்தைக் கொண்டே இது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மை. இப்படிப் பொதுப் பணம் விரயம் ஆகாமல் இனிமேலாவது சர்க்கார் கவனிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" No, Sir, that institution is doing very useful work and, therefore, no money has been wasted."

Pathway to Kadukaval village.

* 710 *Q*.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation from the Harijans of Kadukaval, Kadakadappai Vattam, Tanjcre taluk, asking for the provision of a pathway for their village ; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (*a*) & (*b*) A petition from one Samiayya and two other Harijans was received by the Collector of Tanjore in November 1953. As the cher is owned by a Mirasdar and as about 3 furlongs of wet lands have to be acquired for the provision of pathway, the Collector considered it not worthwhile to acquire wet lands to provide a pathway."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் 'கடுக்காவல்' கிராமத்திலுள்ள சேரியிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் ரோடுக்கு வருவதற்கு ஒரு நடைபாதை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனல் சமீபத்தில் அந்தச் சேரிக்குப் பக்கத்தில் நிலமுள்ளவர்கள் அந்த நடைபாதையை வேலியைப் போட்டு அடைத்துவிட்டார்கள். அதனுல் ஹரிஜனங்கள் சாலேக்கு வரமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிருர்கள். கனம் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் தஞ்சைக்கு விஜயம் செய்த பொழுது அந்தச் சேரி வாசிகள் ஊர்வலமாகச் சென்று ஸ்ரீ காமராஜரைப் பேட்டிக் கண்டு தங்களுக்கு நடைபாதை வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று

22nd February 1955]

மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மகஜரின் நகல் ஒன்றும் எனக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. அதையும் நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கே அனுப்பிவைத்திருக்கிறேன். கனம் காமராஜ் அவர்கள், நடைபாதையை நிச்சயமாக அடைத்துவிட்டால் உங்களுக்கு நடைபாதை வசதிக்கு உடனடியாக நிலத்தை 'அக்வயர்,' பண்ணியாவது கொடுப்பதாக, வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வாக்குறுதி கொடுத்து 6 மாத காலமாகியும் இனியும் அவர்களுக்கு நடை பாதை வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் நஞ்சை நிலமாக இருப்பதினால் 'அக்வயர்' பண்ண முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இனியும் அப்படிச் சொல்லாமல் உடனடியாக நஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும்கூட 'அக்வயர்' பண்ணி ஹரிஜன மக்களின் வசதியை உத்தேசித்து நடைபாதை போடப்படுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Acquisition proceedings are taken to acquire the dry lands quite adjacent to this place for these people."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" A principle has been involved in the answer given by the Hon. Minister. Suppose there is a village without any pathway to approach the main road. Necessarily lands have to be acquired to provide the pathway leading to that road. Under these circumstances, will the Government consider the desirability of providing a pathway so as to enable the people to approach the main road through it?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" There is some other way and that is why the Government are taking acquisition proceedings for acquiring dry lands quite adjacent to this place."

SRI A. K. SUBBIAH :—" ஹரிஜனங்கள் வெளியில் போகமுடியாமல் நடைபாதையை வேலிப்போட்டு அடைத்திருக்கும் நபர் யார் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I have no information now."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are the Government not aware that the usefulness of a pathway cannot be measured in terms of money? And will the Government take immediate steps to reopen the way which was being used for a very long time."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The policy of the Government is to acquire dry lands wherever necessary and if dry lands are not available they will go in for wet lands. Here dry lands are available and acquisition proceedings are already being taken."

SRI A. RATNAM :—" ஹரிஜனங்கள் சேரிகளுக்குப் போகமுடியாதபடி நடைபாதையை வேலி போட்டு அடைத்த நபர் மீது எந்த நடவடிக்கையாவது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" That question does not arise at all."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" ஹரிஜனங்களுக்கு நடைபாதை போட்டுக் கொடுப்பதற்காகவே சர்க்கார் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கிவைத்து உதவி செய்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மையா ? "

[22nd February 1955

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" உண்மைதான்."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தச் சேரிப்பக்கத்தில் டிரை லாண்டு இருக்கிறது என்றும் அதனால்தான் நஞ்சை நிலத்தை 'அக்வயர்' பண்ணவில்லையென்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சேரிக்கும் ரோடுக்கும் பாதை போட்டால்தான் ஹரிஜன மக்களுக்கும், அந்தச் சேரியிலுள்ள கால்நடைகளுக்கும் போக்குவரத்து சுலபமாக ஏற்படும். ஊருக்குப் பக்கத்தில் பாதையிருக்கிறதா, வெகு தூரத்தில் பாதையிருக்கிறதா, நஞ்சை நிலமாக இருக்கிறதா, டிரை லாண்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் உடனடியாக அந்தச் சேரியையும், மெயின் ரோடையும் இணைக்கும் பாதை போட்டுக்கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? இடையில் நஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும் அந்த நிலத்தை 'அக்வயர்' பண்ணி சேரி மக்களின் நலனைக்கருதி இனியும் கால்தாமத மின்றி அந்த ரோடை போடுவார்களா ? என்று கேட்கிறேன் "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" As I said, we are doing our best to see that the pathway is provided for those people. What further assurance the hon. Member wants, I cannot understand."

8-40 a.m. DR. K. B. MENON :—" Sir, may I know whether the question of acquiring wet or dry lands is merely a matter of economy or does it involve the question of the convenience of the people concerned? Also, if the road has been used for some time, even if it be wet land, should it not be acquired? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" No, Sir. That is not the policy of the Government."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" ஏற்கெனவேயே அங்கு நடைபாதை இருந்தது. அந்தப் பாதையை வெட்டி, கெடுத்துவிட்டு 'இப்பொழுது வயல் ஆகிவிட்டதால் பாதை போட முடியாது' என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏற்கெனவே இருந்தபடி நடைபாதையைத் திரும்பவும் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டியதுதான் நியாயம் என்பதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச்செய்ய முயற்சிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the Government are satisfied that the land in question is wet land and it cannot be used for a pathway. Therefore, when there is dry land available, I do not see any reason why the hon. Members here should insist upon wet land being made available for the purpose of a pathway. If there is no dry land available, then the question of acquiring wet land arises."

SRI K. ARANGANATHAN :—" உணவு விஷயத்தில் இப்பொழுது நம் ராஜ்யம் சுயதேவைப் பூர்த்தி அடைந்துவிட்டபடியால் நஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும் பாதைகள் போடுவதற்கு நஞ்சை நிலங்களும் வாங்கப்படலாம் என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளலாம். நஞ்சை நிலத்தின் வழியாக பாதையை அமைக்கவேண்டியிருப்பதால் அதற்கு வேண்டிய நிலத்தை வாங்கி ஏன் பொதுமக்களுக்கு வழங்கக்கூடாது ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I have already sufficiently answered this question and I do not propose to answer any further questions."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" புதிதாக ஒரு நஞ்சை நிலத்தை நடைபாதையாக மாற்றவேண்டுமென்று யாரும் கூறவில்லை. அந்த நிலம் ஏற்கெனவே ஹரிஜனங்களுக்கு விடப்பட்டிருந்தது. நிலத்திற்கு

22nd February 1955]

சொந்தக்காரராக இருக்கக்கூடியவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் தனக்குள்ள செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி இப்பொழுது தடை செய்திருக்கிறார்கள். அவருடைய பெயரை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். அவர் ஜில்லா போர்டு காங்கிரஸ் கட்சி தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவர் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி ஹரிஜனங்கள் உபயோகித்துக்கொண்டிருந்த நடைபாதையைத் தடைசெய்திருக்கிறார். அந்த நடைபாதை மீண்டும் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுபபார்களா ?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the Government could not tolerate the use of any land by any particular set of people. This was not a regularly constructed pathway. The Harijans were just passing through that small strip. It was not a regular pathway."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, may I know whether the Government have considered the legal question whether the Harijans have acquired a prescriptive right of pathway over this property?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, we need not go into the legal aspect now. Wherever it is possible, Harijans are provided with a pathway. First, we try to acquire dry land and if it is not available, wet land is acquired."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, it has been admitted that the land in question belongs to a particular person and that it cannot be used as a pathway. So, it is clear that there is no pathway for the villagers now. Will the Government now at least consider this aspect and see that some pathway is provided for these villagers?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Yes, Sir. We will certainly see that a pathway is provided for these Harijans."

SRI V. MUTHU :—" புஞ்சை நிலம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து நடைபாதைக்கு ஒதுக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த இடத்தை ஒத்துக்கொள்வதற்கு சேரி ஜனங்கள் விருப்பப்படுகிறார்களா ?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, this question does not arise now. When acquisition proceedings have been started, they will have to accept it."

SRI M. P. PERIYASWAMY :—" இம்மாதிரி பல இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் நீண்ட நாட்களாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்பட்ட பிறகுதான் ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் விடாமல் தடை செய்துவருகிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த பாதையை திரும்பவும் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா, அல்லது தடை செய்வதற்கு அனுகூலமாக இருப்பார்களா என்று தெரிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" தடை இருந்த நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் போய்க்கொண்டிருப்பார்களானால், அதை இப்பொழுது நிவர்த்திசெய்து சரியான முறையிலே அவர்கள் போவதற்கு வழிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும்."

[22nd February 1955

Community platforms for Harijans.

* 718 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) how many community platforms for Harijans were opened in the year 1953–54; and

(*b*) the expenditure incurred on them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (*a*) Six hundred and six.

" (*b*) Rs. 1,98,432."

SRI S. RAMALINGAM :—" சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவுசெய்து கட்டிய மேடைகள் இப்பொழுது எந்த உபயோகத்திற்கும் இல்லாமல் இடிந்து கிடக்கின்றன என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I have answered this question on more than one occasion and I do not think that there is any need for dilating upon it further."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, is the work of constructing community platforms still going on? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" No, Sir. No funds are available and we have therefore stopped it."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I wish to rise on a point of order."

MR. SPEAKER :—" I shall call the hon. Member again."

SRI A. RATNAM :—" இந்தத் திட்டத்தின்படி எத்தனை மேடைகள் கட்டப்பட்டன ? பாழடைந்து கிடக்கும் மேடைகளனைத்தையும் புதுப்பிப்பதற்கு அல்லது பழுது பார்ப்பதற்காவது அரசாங்கம் முன்வருமா ? தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட அந்த மேடைகளைச் செப்பனிடுவதற்கு ஒரு காசுகூட அரசாங்கம் செலவழிக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I do not know whether it is one supplementary question or three questions. As regards the first one, we have stopped construction of these platforms from April 1954 because funds were not available as the funds set apart for this purpose were exhausted. As regards the others, I do not know what the hon. Member wants by way of improvements and whether he has got any suggestions. We cannot undertake to give an assurance that the platforms will be repaired."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, 'பல தடவை இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால், இதற்குப் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை' என்று சொன்னார்கள். சபாநாயகருடைய அனுமதியின்பேரில் நாங்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு அவர் பதில் சொல்லவேண்டுமே தவிர, . . ."

22nd February 1955]

Mr. SPEAKER :—" மந்திரி அவர்கள் இப்படித்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும், அல்லது அவர் சொன்ன பதில் தவறு என்று சபாநாயகர் சொல்லமுடியாது."

Sri S. RAMALINGAM :—" 'பதில் சொல்ல மாட்டேன்' என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்."

Mr. SPEAKER :—" 'ஏற்கெனவே இம்மாதிரி கேள்வி வந்தது; பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்' என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், என்று நான் நினைக்கிறேன். இதில் சபாநாயகர் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை."

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Minister was asking for suggestions for the improvement of these platforms. In view of the fact that the platforms constructed in Malabar are not being used for any purpose either for cultural advancement or for community dances because there is heavy rain in Malabar for six months in the year and the other six months are extremely hot, will the Government be kind enough to provide some roofing over these platforms so that they may be used by the Harijan community? "

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" Sir, I have no objection to examining the suggestion made by the hon. Member provided hon. Members do not again raise such questions as saying that the roof put up is also a waste."

Sri K. V. RAMASWAMI :—" சேரிகளில் கட்டப்பட்டிருக்கும் மேடைகள் நெல் காயப்போடுவதற்கு உபயோகப்படுகின்றன. ஆகையால், இதைக் கைவிடுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ? "

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" மேடைகளை நெல் காயப்போடுவதற்கு உபயோகப்படுத்துவதும் நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறார்கள். அதனால் நஷ்டம் எதுவும் இல்லை."

Sri S. R. ARUMUGAM :—" கம்யூனிடி ப்ளாட்பாரங்கள் கட்டியதன் நோக்கம் சரியானபடி நிறைவேறாமலிருக்கிறதென்பதை சர்க்காரே ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இனிமேலாவது அந்நோக்கம் சரியானபடி நிறைவேற அரசாங்கத்தார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா ? "

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" Sir, it is the moral duty of the caste Hindus as well as that of the Harijans to see that these platforms are used. If the Harijans have not made use of these platforms, it is not only they who are to blame but the caste Hindus have also to blame equally."

Sri S. THINAKARASAMI THEVAR :—" தென் ஜில்லாக்களில் இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்காக கட்டப்படும் 'ப்ளாட்பாரங்களை' வரவேற்பதோடு அவை நல்ல முறையில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுவருகின்றன என்ற விஷயம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? "

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" தென் ஜில்லாக்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் மேடைகள் நல்ல முறையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பல இடங்களில் நான் நேரிலும் பார்த்து தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்."

[22nd February 1955

Permits for stage carriage in Chingleput.

8-50 a.m. * 727 *Q.*—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state why bus permits are renewed every two years in Chingleput district when lorry permits are renewed every three years?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Since February 1954, permits for stage carriages in Chingleput district are renewed for a period of three years."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" As constant renewals of permits result in forfeiture of permits some times, will the Government consider the desirability of renewing permits for a longer period?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I do not think it is possible. These short renewals make the permit-holders conduct their affairs properly. They may not observe the rules and regulations if their permits are not liable to be cancelled earlier."

Issue of bus permits in Salem.

* 820 *Q.*—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) the number of bus permits granted during the year 1953–54 (up to July 1954) in Salem district;

(*b*) the maximum number of permits granted to a single person;

(*c*) the number of revision petitions filed before Government against such grant of permits by the Road Transport Authority; and

(*d*) how many were allowed by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (*a*) 15 (fifteen).

" (*b*) 3 (three).

" (*c*) Number of appeals preferred to the Central Road Traffic Board against the Regional Transport Authorities' orders is 68 and the number of revision petitions preferred to Government against the appellate orders of the Central Road Traffic Board is 16 (sixteen).

" (*d*) One."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" இம்மாதிரி இம்மூன்று பஸ் பர்மிட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலருக்கும், காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்கும் சொந்தக்காரர்களா ? "

22nd February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I am sorry for the insinuation made by the hon. Member. I do not think that the hon. Member is justified in trying to find out arguments to connect the permit-holders with the Hon. Minister for Revenue."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இதில் உள் நோக்கம் ஒன்றும் கற்பிக்கவேண்டியதில்லை. உண்மையே போதுமானது. 'Economic and viable unitகள் தான் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் கொள்கை வகுத்துள்ளபோது ஒரு புது ஆபரேட்டருக்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டதேன்.? அதுவும் ஒரே வருஷத்தில் அவருக்கு மூன்று பர்மிட்டுகள் வழங்கியுள்ளதேன் ? அந்த நபர் காங்கிரஸ் M.L.A.-யின் தகப்பனாராகவும், மந்திரி ஒருவரின் நெருங்கிய உறவினராகவும் இருப்பதால், சந்தேகம் ஏற்படுவது நியாயம் அல்லவா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" பஸ் பர்மிட் பெருகிறவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சம்பந்தம் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். அவர்களுக்கு வையபிள் யூனிட் என்று கொடுக்கவில்லை. 1949-ம் வருஷத்திலிருந்து சட்டப் பிரகாரம்தான் அவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுத்துகொண்டுவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்கள் புதுப்பித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். சொந்தக்காரர்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை."

SRI P. CHELLATHURAI :—" கனம் மந்திரி யாருக்கோ, காங்கிரஸ் M.L.A. உறவினராகவுள்ள பஸ் செலுத்துபவருக்கோ பர்மிட் கொடுக்கக் கூடாதென்று சட்டம் உண்டா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" அப்படி ஒரு சட்டம் இருப்பதாக தோன்றவில்லை."

Slums in Madras.

* 822 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) how many slums in the city are under the control of the Corporation of Madras, the Harijan Welfare Department, the Collector of Madras, the City Improvement Trust and other Government departments;

(*b*) how many slums belonging to the Government department have not been provided with sanitary amenities;

(*c*) since how long the Harijan and others have been living in those slums; and

(*d*) how many slums have been so far assigned to the respective occupiers?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (*a*) The numbers of slums under the control of the Corporation, etc., are as follows :—

Name of the Department or local authority.	Number of slums under control.
The Corporation of Madras	1[illegible]0
The Harijan Welfare Department ..	34
The Collector of Madras .. .	13
The Madras City Improvement Trust.	6
Public Works Department — ..	1

The ownership of six other slums has not yet been decided.

[22nd February 1955

" (b) 24.

" (c) It is not possible to furnish exact duration of occupation. The occupiers of some of the slums were there for several years.

" (d) The lands covered by five slums as well as part of another slum under the charge of the Collector of Madras and about 1,210 sites out of the slums under the control of the Harijan Welfare Department have been assigned to the respective occupiers. Plots formed in two slum areas under the charge of the Madras City Improvement Trust have been leased out to the residents of the area."

Sri A. Ratnam :—" Arising out of the answer of the Hon. Minister for Public Health, may I know what are the reasons for not assigning the Government and Corporation lands to the respective occupiers who are mostly Harijans and whether the Government will come forward to constitute a committee to look into this question and submit a report? "

The Hon. Sri A. B. SHETTY :—" The reasons for the delay in providing amenities are due to the fact that the lay-out in respect of these slums are pennding with the Director of Town-Planning and the Madras Corporation and also due to the fact that there is over-congestion in some of the slums."

Sri S. RAMALINGAM :—" In the Congress Exhibition, there is an exhibit showing the slums improved in the City of Madras . . ."

Mr. SPEAKER :—" Is it the Congress Exhibition or the Government Exhibition? "

Sri S. RAMALINGAM :—" I mean, Sir, in the stall organised by the Government there is an exhibit showing the slums improved in the City of Madras. I wish to know how many slums have been improved on the model shown in the exhibition? "

The Hon. Sri A. B. SHETTY :—" The Corporation has improved 40 slums on Corporation lands and 10 slums on Government land. All the Corporation slums have been improved except only one."

Sri S. DAIVASIGAMONEY :—" May I know in whose control are the slums in the barbour area, on the pathways, on the payments in Kothawal Bazaar and in all other crowded places? "

The Hon. Sri A. B. SHETTY :—" Slums are under the control of different agencies and I cannot give the information off-hand."

Sri M. KALYANASUNDARAM :—" May I know whether the Hon. Minister has seen the model which has been exhibited in the Congress Exhibition on behalf of the Government? "

The Hon. Sri A. B. SHETTY :—" I have not seen it."

22nd February 1955]

SRI A. RATNAM :—"May I know why the Government are not extending any help or allotting any money to the occupiers of these slums who are Harijans, in the City of Madras as also in the mofussil?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"A separate question may be put."

Closure of industrial concerns in Malabar.

* 823 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) how many industrial concerns were closed partially or wholly in Malabar in the last one year;

(*b*) how many workers were affected; and

(*c*) what steps have been taken by the Government to get the concerns reopened?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"(*a*) Fourteen industrial concerns were closed in Malabar district during the period from 1st January 1953 to 31st July 1954. Except one, the rest were permanently closed.

"(*b*) 1,791.

"(*c*) As and when industrial disputes arise over the question of closure of industrial establishments, they are examined and deserving cases referred to the Industrial Tribunals. The workers thus seek relief through the Industrial Tribunals in the shape of compensation. The Government consider that they cannot compel an employer to open his factory either through judicial or executive actions, if the closure of the factory is due to bona fide causes."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Did the provisions of the Industrial Disputes (Amendment) Act in respect of lay-off wages, etc., apply to any of these concerns closed and if so with what result?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The provisions relating to lay-off wages, no doubt, apply to these concerns that were closed. But regarding further particulars, I would like to have notice."

Tenancy legislation for South Kanara.

* 824 *Q.*—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answers given to questions Nos. 48, 49 and 50 on 15th December 1953, when the Government propose to introduce the proposed tenancy legislation for South Kanara?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"No final decision has yet been reached by the Government. Meanwhile action has been taken to extend the life of the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954."

[22nd February 1955

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know why the Government did not bring the legislation within one year as was promised when the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act, 1954, was passed? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" It was not practicable. That is why this House has extended the life of the Act."

9 a.m. SRI C. H. KANARAN :—" Is it a fact, Sir, that the Minister from South Kanara is standing in the way of legislation? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I do not know. But he is not standing in my way of going there and that is all what I can say." (Laughter.)

Overseas scholarship.

* 825 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of students from the Madras State selected for overseas scholarship in the year 1953–54;

(*b*) the amount granted by the Union Government for overseas scholarships to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes students of this State; and

(*c*) the number of Scheduled Class persons among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (*a*) No student from this State was selected for Overseas Training under the Government of India Overseas Scholarship Scheme during the year 1953–54.

" (*b*) & (*c*) Do not arise."

Discharge of women workers from textile mills.

* 826 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Industrial Tribunal appointed a special officer with the consent of the State Government during 1951 to determine the amount of compensation due to each woman who was discharged from service in 32 textile mills of Coimbatore during 1948?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" On the recommendation of the Industrial Tribunal, Coimbatore, the Government appointed the Labour Officer, Coimbatore, as Special Officer, to determine the amounts of compensation due to each worker who was discharged from service in the 32 textile mills in Coimbatore district as a result of standardization of workloads."

SRI N. K. PALANISAMY :—" 1951-ம் வருஷத்தில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் செய்த சிபாரிசு சமீபத்தில்தான்வெளியாகி இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் பல மில்களில் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

22nd February 1955]

கோயம்பத்தூர் காளேஸ்வரா மில் போன்ற மில்கள் ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியும்இன்னும் கொடுக்கவில்லே. இத்தனை நாட்கள் அதிகமானதற்குக் காரணம்என்ன? அவர்கள் கொடுக்கும்படி செய்வதறகு சர்க்கார் ஏதாகிலும் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிருர்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, this Ministry took office some time in April and the list that had been forwarded by the Special Officer to the Government was published in July 1954, after examining the whole thing. If still arrears are not paid, steps are being taken to recover the same lke land revenue."

Mental Hospital employees.

* 827 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any Memorandum from the Secretary and President of the Madras Government Hospital Workers' Union, Madras, dated 23rd September 1954 and 9th October 1954, alleging ill-treatment by the Superintendent of the Mental Hospital, Kilpauk, Madras, of the Hospital employees like beatings, sending the employees to Police station, etc., and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (*a*) Yes, Sir.

" (*b*) The matter is under consideration."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, may I know from the Hon. Minister whether he had received any representation recently from the workers of the Goats Hospital also complaining about such things against the Superintendent of the Mental Hospital? "

MR. SPEAKER :—" What has that to do with the main question? "

SRI K. P. GOPALAN :—" It concerns the Superintendent, Mental Hospital. He seems to have scolded the workers in the Gosha Hospital also."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member put a separate question."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, complaints against the Superintendent of the Madras Government Mental Hospital has been persistent for a number of years. Will the Government therefore appoint a committee to enquire into this matter and come to an independent conclusion as to the conduct of this officer? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the Mental Hospital is a very big hospital with nearly 2,000 patients; it requires firm administration for maintenance of discipline in that place. There has been some trouble and the relationship between the Superintendent and the workers has not been

[22nd February 1955

satisfactory. It is now proposed to re-allocate the administrative duties by placing the subordinate officers under the Deputy Superintendent.''

SRI M. KALYANASUNDARAM :—'' Sir, when the Superintendent of the Mental Hospital has got such a big hospital to manage and when he himself is in difficulties, why should he go to the Gosha Hospital and try to poke his nose there. I have also made a complaint about that to the Hon. Minister. May I know whether that matter was enquired into and whether the Hon. Minister will see that such a person does not at all enter the Gosha Hospital? ''

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—'' Enquiry will be made in due course, Sir.''

SRI V. R. NAGARAJAN :—'' Sir, in view of the facts that have been brought to our notice, will that officer be given treatment in the Mental Hospital itself? '' (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP :—'' Sir, some trouble between the Superintendent and the patients in the Mental Hospital can be expected, but we do not know why there should be trouble between the Superintendent and the workers.''

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—'' It is with regard to the work they have to do in looking after the patients.''

Manimuthar Project

* 828 *Q*.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether Mr. K. T. Kosalram, EX-M.L.A., has so far rendered any account to the Government for the collections made by him for the Government for the Manimuthar Project, by arranging benefit performances in Udankudi, Nazareth and Satankulam of Tiruchendur taluk, Tirunelveli district, in or about 1950;

(*b*) if so, how much were the gross collections, how much the expenses and how much the net collections;

(*c*) what action the Government propose to take for making him render accounts and for recovering the net collections; and

(*d*) whether he applied for exemption from entertainments tax and if so, whether the Government granted the request?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—'' (*a*) Sri K. T. Kosalram was not an agent of the Government and the collections made by him were not made on behalf of the Government.

'' (*b*) & (*c*) Do not arise.

'' (*d*) Yes. On an application received from Sri K. T. Kosalram, the Government at first granted exemption from liability to entertainments tax in respect of certain cinema

22nd February 1955]

shows held in July 1950 at Udayangudi, Sathankulam and Nazareth in the Tirunelveli district in aid of the Manimuthar Project subject to the condition that full details of the amount realized, expenses incurred and the amount given to the Project, should be furnished to the Commercial Tax Officer concerned within three weeks from the date of the Government Order. But subsequently it was reported that the organizer did not render any accounts. The exemption granted was therefore cancelled and the Commercial Tax authorities were directed to take steps to collect the entertainments tax due from the organizer forthwith.''

Sri M. NARAYANA KURUP :—'' May I know, Sir, whether Hon. Ministers are agents of the Government when they go for collecting funds for Party purposes? ''

Mr. SPEAKER :—'' What has that got to do with the main question? ''

Sri S. RAMALINGAM :—'' கனம் கோசலராமிடமிருந்து தமாஷா வரி எத்தனை வசூலிக்கப்பட்டது ? அந்த வரி எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப் பட்டு வசூல் செய்யப்பட்டது ?''

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU :—'' Sir, I have no figures about the amount.''

Sri K. R. NALLASIVAM :—'' மணிமுத்தார் திட்டத்திற்கு எந்த விகிதாச்சாரப்படி, எவ்வளவு ரூபாய வீதம் எவ்வளவு ஏக்கருக்கு விவசாயி கள் சர்க்காருக்குச் செலுத்தினார்கள் ?''

Mr. SPEAKER :—'' நீங்கள் இதைப்பற்றி வேறு கேள்வி போட வேண்டும். **That is a different question.** ''

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—'' Sir, Sri Kosalram was exempted for the time being from payment of entertainment tax on the collections made for the reason that the collections were intended for financing the Manimuthar Project. Now it is understood that he was subsequently asked to pay the amount because he did not maintain any accounts. Is it not proper on the part of the Government that, when they knew that Sri Kosalram had collected amounts after getting the exemption from Government and that the amounts so collected were not at all used for the purpose for which they were collected, they should set up an enquiry into the matter and see whether the amount was utilized for the benefit of the public or not? ''

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU :—'' Sir, in this case we are concerned with the entertainment tax question. Here the payment of entertainment tax was exempted on certain grounds and the grounds under which it was exempted were not fulfilled. That was why the Government cancelled the exemption. That is all pertaining to this question. As for the other things, the hon. Member must take other ways of knowing it.''

[22nd February 1955

SRI P. CHELLATHURAI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாஜி காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. கோசல்ராம் அவர்கள் மணிமுத்தார் அணைக்கட்டு திட்டத்தின் பொருட்டு அரசாங்கத்தின் சலுகையைப் பெற்று பல்லாயிரக் கணக்கான பணத்தை வசூல் செய்து அதை கையாடிவிட்டார் என்ற செய்தி மிகவும் பரவலாக ந ட்டில் இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றிய உண்மையை விசாரித்து முடிவு செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" தமாஷா வரி என்பதை சில சமயத்தில் போடலாம், சில சமயங்களில் போட வேண்டாம் என்று செய்கிறோம். இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை என்னவென்றால் அவருக்கு சினிமாவை நடத்த தமாஷா வரி இல்லாமல் விலக்கு அளிக்க சில நிபந்தனைகளைப் போட்டோம். அந்த நிபந்தனையை அவர் நிறைவேற்றவில்லை. அதனால்தான் அந்தவிலக்கை ரத்து செய்தோம். இதுதான் விஷயமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை."

SRI C. KANDASAMY :—" கனம் கோசல்ராம் அவர்களுக்கு தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலக்கு அளிக்கும்போது கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்யப்போகிறார் என்பதற்குத்தான் அந்த விதிவிலக்கும் அளிக்கப்பட்டது. சினிமா நடத்தப்போகிறார் என்பதற்காகவும் அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. மணிமுத்தார் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காகத்தான் அந்த சினிமாவை நடத்துகிறார் என்பதும் நன்றாக தெரிந்திருக்கும். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி மழுப்புவதில் அர்த்தம் இல்லை. அதனால் மணிமுத்தார் அணையைக் கட்டுவதற்கு பணம் சேகரிக்கத்தான் அந்த சினிமா நடத்தப்பட்டு அதற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" மணிமுத்தார் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு பணம் வசூல் செய்வதற்கு கடன் எழுப்பவேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்தது. அந்த திட்ட வேலையைச் செய்வதற்கு பணம் வேண்டுமென்பதற்காக காட்சிகள் காட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அந்தக் காட்சிகளை காட்டுவதற்கு தாமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு விதிவிலக்கும் அளிக்கப்பட்டது. எந்த அளவு பணத்தையாவது திட்டத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினார்களா இல்லையா என்பது இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை அல்ல. தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு பெறவேண்டும் என்று கேட்டதால் அதற்கு கணக்கு காட்டவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனையை விதிக்கப்பட்டது. அந்த நிபந்தனையின்படி நடக்காததால்தான் அந்த வதிவிலக்கை ரத்து செய்யப்பட்டது. வசூலித்த பணத்தை சரியாக உபயோகிக்கவில்லை என்பதற்காக அந்த விலக்கை ரத்து செய்யவில்லை என்பதை சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

9-10 a.m. SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I rise on a point of order, Sir. My question is not about the recovery of the entertainments tax. My question is about the action the Government propose to take to recover the net collections."

Sale of handloom cloth.

* 829 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any special facilities are accorded by the Government for sale of handloom cloth in foreign countries; and

(*b*) the steps taken by the Government to improve the sale of handloom cloth inside and outside the State?

22nd February 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) With the financial assistance from the Government of India, the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society has appointed Handloom Cloth Marketing Officers at Colombo, Baghdad, Rangoon and Singapore. These officers will ascertain and inform the Indian handloom cloth producers the needs and tastes of the Middle East and Far East countries so that the producers may manufacture goods which will find ready markets in those countries. Further these officers are opening sales depots at Colombo, Aden, Rangoon, Singapore, Bangkok, Chittagong and Karachi for exhibition and sale of handloom cloth manufactured by co-operative and non-co-operative agencies in India. Steps are also being taken for the grant of a rebate of one anna in the rupee on sales of handloom cloth for export to foreign countries.

(1) Under the Cess Fund Scheme for the development of internal markets for the handloom cloth produced by the weavers' co-operative societies in this State, seventy-eight retail sales depots in the rural and semi-urban areas in this State and also two retail depots, one at Delhi and the other at Vijayavada, and four Central Depots for securing cloth produced by the weavers' societies and for feeding the retail depots have been opened. One motor van to serve as mobile sales shop for sale of cloth at the door to consumers will shortly be put on the road. More retail depots in this State and in other States will be opened and more mobile sales shops will be put on the road.

(2) To expedite sales of handloom cloth, a rebate of As. 1–6 in the rupee is allowed to consumers on sales of handloom cloth made by weavers' co-operative socities and depots run by the State Society and of one anna in the rupee on sales made by consumers' co-operative societies and fair price shops run by private dealers. The Government have removed the levy of sales tax on handloom cloth to promote sales."

Andhras in the Secretariat departments.

* 836 *Q.*—SRI V. BALAKISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Andhras in the Departments of the Secretariat?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The number of Andhras in the Department of the Secretariat is six as showed below :—

Superintendent—One.

Upper Division Clerks—Two.

Lower Division Clerks—Two (under emergency provision).

Peon—One."

College of Indigenous Medicine

* 831 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether text-books in English, Malayalam or Tamil are prescribed for the students of the College of Indigenous Medicine, Madras; and

(*b*) if not, in what language the text-books are prescribed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"(*a*) & (*b*) Text-books in English, Sanskrit, Tamil and Urdu are available for the students of the College of Indigenous Medicine in respect of Modern Medicine, Ayurveda, Siddha and Unani subjects, respectively."

Khadi schemes.

* 832 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount spent so far in the current year for Khadi schemes and for Cottage Industries in the State out of the allotment from the Handloom Cess Fund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Nil."

Health Inspectors.

* 833 *Q.*—

MR. SPEAKER:—"The hon. Member who has given notice of the question is not present. The question and answer will be printed in the proceedings."

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received a copy of the resolutions passed at the Conference of the Madras State Health Inspectors' League held on 18th July 1954 regarding their service conditions and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Yes, Sir. The requests are under consideration of the Government."

District Planning Boards.

* 834 *Q.*—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the rules governing the constitution and working of the District Planning Board?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The constitution of the District Planning Board is as follows:—

Chairman.

(1) District Collector.

Members.

(2) President, District Board.

(3) Chairmen of all Municipal Councils.

(4) Executive Engineers for Irrigation, Highways and Electricity.

(5) District Agricultural Officer.

(6) District Veterinary Officer.

(7) Deputy Registrars of Co-operative Societies.

(8) Assistant Director of Industries.

(9) Block Development Officers.

(10) All the Legislators in the district including the Members of Parliament and Council of States.

Secretary.

(11) Revenue Divisional Officer at Headquarters.

The Boards are intended to advise the Collector on the preparation of development plans and their co-ordinated execution. They meet periodically when considered necessary.''

Houses for handloom weavers.

* 835 *Q.*—Sri N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to construct houses for the handloom weavers in the State;

(*b*) if so, the number of houses to be built; and

(*c*) the amount to be spent for the construction of the houses?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) *to* (*c*) Proposals for the construction of two weavers' colonies, one at Salem and another at Aruppukottai, are under the consideration of the All-India Handloom Board.''

Sri N. K. PALANISAMY :—" இது பைலட் ஸ்கீமா ? அல்லது எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் இம்மாதிரியாகத் திட்டங்கள் கொண்டுவர சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்களா ? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" இது பைலட் ஸ்கீமா, அல்லது இதர ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டுவரப்படுமா என்கின்ற கேள்விக்கு இப்பொழுது பதில் சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு திட்டத்திற்கு 9·04 லட்சமும், இன்னொன்றுக்கு 9·54 லட்சமும் செலவாகும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இருநூறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்பது இப்பொழுதைய திட்டம்."

Sri P. SELVARAJ :—" Apart from these housing schemes, will the Government come forward to grant loans to individual weavers for the construction of houses? ''

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" That is a different question.''

[22nd February 1955

Government servants in unhealthy localities.

* 836 *Q.*—Sri P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the details of the special allowance sanctioned by the Government to Government servants, employed in notified unhealthy stations? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" The rates of special pay sanctioned to Government servants (gazetted and non-gazetted) serving in unhealthy localities are as follows :—

	Rate of special pay. RS.	A.	P.
Gazetted—			
Officers of All-India Services and Deputy Collectors.	90	0	0
Other gazetted Officers	67	8	0
Non-Gazetted—			
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 200.	54	0	0
Government Servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 150.	45	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 90.	36	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 70.	22	8	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 45.	13	8	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 30.	9	0	0
Government servants, the average pay of whose grade exceeds Rs. 20.	5	0	0
Government servents, the average pay of whose grade exceeds Rs. 16.	3	0	0
Government servants, the average pay of whose grade is Rs. 16 and below.	2	0	0"

" Leyland " buses.

* 837 *Q.*—Sri M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) the number of new " Leyland " type buses purchased during 1954–55 for the Madras City Government Transport;

(*b*) the total cost of each bus after completing the body;

(*c*) the firm from which the bus was purchased;

(*d*) the working expenses per mile for these buses; and

(*e*) the average daily collection per bus during September and October 1954?

22nd February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (*a*) Government have sanctioned the purchase during 1954–55 of 50 new heavy diesel 'Leyland' vehicles.

" (*b*) The total cost of each bus after completing the body is approximately Rs. 63,900.

" (*c*) Ashok Motors, Limited, Madras.

" (*d*) The working expense per mile is approximately Re. 1-2-0 on the average.

" (*e*) The average daily collection per bus during September and October 1954 was Rs. 160–12–0 and Rs. 174–2–9 respectively."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்த பஸ் ஒன்று வாங்குவதற்கு 63 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆனால் இவற்றிலிருந்து வருகிற வருமானம் சாதாரண பஸ்களைவிட ரொம்பவும் அதிகமேயில்லை. ஆனால் இந்த ஒரு பஸ வாங்குவதற்குச் செலவிடப்படும் பணத்தைகொண்டு கிட்டத்தட்ட சிறிய பஸ்களில் மூன்று வாங்கிவிடலாம். அதை விட்டுவிட்டு எதற்காக இந்த பெரிய பஸ்களை வாங்கவேண்டும் ? இதில் சர்க்கார் லாபம் இருக்கிறதென்று கருதுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" பெரிய பஸ்கள் வாங்குவதினால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் வந்துக்கொண்டு இருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. அதோடு மத்திய சர்க்கார் நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பஸ்களையே வாங்கவேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். அதன்படி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற பஸ்களையேதான் நம் சர்க்காரும் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The cost of maintenance and the cost of running are considerably low for the bigger buses. That is why we are able to make a larger profit from bigger buses."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Do these buses provide more comfort for the passengers?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Yes, Sir. The hon. Member himself would have found this."

Administration of forests.

* 838 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation recently from the Secretary, Communist Party, Kanhangad, South Kanara, regarding the administration of forests and allied matters; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) No.

" (*b*) Does not arise."

[22nd February 1955

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Secretary of the Kasargode Committee of the Communist Party, Sri K. Madhavan, has submitted a memorandum to the Government in which some important suggestions are made with regard to *kumri* cultivation without affecting the preservation of forests. I have got a copy and I am prepared to give it to the Hon. Minister. Will he be pleased to consider the suggestions? "

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM :—" I have not been able to trace any such memorandum either in the Secretariat or in the office of the Chief Conservator of Forests. If the hon. Member will give his copy to me, I shall look into it."

Employment Exchange.

* 839 *Q.*—Sri K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for insisting on applicants for employment in Government service and local board service to come through the Employment Exchange?

9-20 a.m. The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" The reason is to afford equal opportunities to all employment seekers and to ensure fair and equitable distribution of employment and appointment in vacant posts of the right type of persons."

Sri K. ARANGANATHAN :—" சில சமயங்களில் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகத் திறமை வாய்ந்த நபர்களை வேலைக்குப் பொறுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதேசமயத்தில் நல்ல அனுபவமும், திறமையும் உள்ளவர்கள் தங்கள் பெயரை வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்துக்கொள்ளாததால் நல்ல அனுபவம், திறமை ஆகிய எல்லாம் பொருந்திய விண்ணப்பதாரர்கள் வேலை கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல திறமை, அனுபவம் ஆகியவை பொருந்திய விண்ணப்பதாரர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்கள்? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" இப்பொழுது மேன்மேலும் வந்து மக்கள் இந்த ஸ்தாபனத்தில் தங்கள் பெயரை பதிவு செய்து கொள்கிறார்கள். அப்படிப் பதிவு செய்வதினால் நல்ல திறமையுள்ள நபர்களைப் பொறுக்கி எடுக்க எல்லா இடங்களிலும் நல்ல வசதி இருக்கிறது."

Sri B. K. NALLASIVAM :—" வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம் ஒவ்வொரு ஜில்லாத் தலைநகரிலும்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிறையப் பணச் செலவு செய்து கொண்டு தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ள ஜில்லாத் தலைநகரங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஊர் பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசிலும் வேலையில்லாதவர்கள் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ள வசதியை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன் வருமா ? அதனால் வேலையில்லாதவர்களுடைய பணச் செலவு குறையாதா."

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனைப்படி பார்த்தால் சர்க்காருக்கு மிக அதிகமாக செலவாகும். ஆகவே இதையும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது."

22nd February 1955]

SRI K. ARANGANATHAN :—" ஒவ்வொரு ஜில்லா வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திலும் அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள வேலையில்லாதவர்கள் பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஜில்லாவில் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டாலும் கூட, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் வேலைக்கு ஆட்கள் தேவையாக இருந்தால் அதை எல்லா இடங்களுக்கும் அறிவிக்கும்படி உத்தரவு போடுவார்களா."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் இதர ஜில்லாக்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டு அங்கே ஆட்கள் இருந்தால் அந்தந்த ஜில்லா ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகவே பொறுக்கி எடுக்கப்படுவார்கள்."

Half-decker bus.

* 840 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) the cost of the half-decker bus called " Vijay ";

(*b*) the average daily collection for the months of September and October 1954 ; and

(*c*) the working expenses per mile?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (*a*) The overall cost of the half-decker bus is Rs. 73,620.

" (*b*) The average daily collection for the months of September and October 1954 for the half-decker bus was Rs. 192 and Rs. 190-13-0 respectively.

" (*c*) The working expenses per mile will approximately be Rs. 1-3-6 on the average."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" பெரிய பஸ்களாக இருப்பதினால் ஒரு சில பிரயாணிகளுக்கு காலத்திற்கு தகுந்தமாதிரி பஸ் வசதிகள் கிடைக்கவில்லையென்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அரை மணிக்கு ஒரு தடவை தான் பஸ் போய்வர முடிகிறது. இதே தொகையைக்கொண்டு அதிகமான சிறிய பஸ்களை வாங்கலாம். அதிகமான பஸ்கள் இருந்தால் அடிக்கடி பஸ்கள் போய்வர முடியும். இடை வேளைகளில் அநேகமாக பாதி பஸ்களுக்குள்ள பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொண்டுதான் ஓடுகின்றன. பாதி பஸ்ஸுக்கு வேண்டிய பிரயாணிகள்தான் இடைவேளைகளில் பஸ்களில் வருகிறார்கள் என்பது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Peak hour problem is there in all the countries. But here we want to go in for small buses also. We have got to replace about 200 big diesel buses and 150 medium size buses. Therefore, we will consider the question of going in for medium size buses when the question of purchase of the next instalment of buses is taken up for consideration."

DR. K. B. MENON :—" The working expense per mile as per the figure given by the Hon. Minister just now is only Rs. 1-3-6 and that of the ordinary bus to be Rs. 1-2-0. So, will the Hon. Minister consider the desirability of introducing double-decker buses because such buses carry more passengers? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" No, Sir. A single-decker bus can carry more standing passengers."

[22nd February 1955

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" What is the average life of each of these big buses? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Some buses which were purchased some six or seven years ago are now in the sick list. I think the new buses for which we have gone in, namely, Leyland buses, may serve for a greater number of years."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is the name of the bus ' Vijay ' or ' Vijayal '? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Vijaya."

SRI S. RAMALINGAM :—" பெரிய பஸ்களில் பிரயாணம் செய்தால் பஸ் நிற்குமிடங்களில் நிறுத்தி டிக்கட் கொடுப்பதற்கு சுமார் அரை மணி நேரம் கூட ஆகிறது. ஆகவே, பெரிய பஸ்களில் இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போடுவதற்கு சர்ககார் யோசிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" இனிமேல் கட்டப்படும் பஸ்களெல்லாம் ஒரு கண்டக்டராலேயே எல்லோருக்கும் டிக்கட் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண் டிருக்கிறோம்."

Community Project schemes for Malabar.

* 841 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to extend the Community Project Schemes to further areas in Malabar; and

(*b*) if so, the names of the taluks selected for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (*a*) None at present.

" (*b*) Does not arise."

First Grade College for Salem.

* 842 *Q.*—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government are considering any proposal to open another First Grade College in Salem district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

Rent Courts in Malabar.

* 843 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri N. Gopala Menon) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of Rent Courts that have been established in Malabar; and

(*b*) the number of petitions received by the said courts so far for the determination of fair rent under the Malabar Tenancy Act?

22nd February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Nine.

" (b) Seventeen thousand and forty-eight applications up to the 30th November 1954."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, this question involves a vital issue. Hence, I request that a half-hour debate on this subject may be allowed."

MR. SPEAKER :—" I shall look into the matter and see whether a half-hour debate is necessary or not."

Stake-net fishing.

* 844 *Q.*—SRI M. CHADAYAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Harijan applicants for licences for stake-nets ;

(b) the number of licences issued to Harijans in Chirakkal taluk on 12th and 13th October 1954 ;

(c) whether any memorandum has been received from the public against the distribution of licences issued on those dates specially from Harijans; and

(d) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Seventeen.

" (b) One.

" (c) The answer is in the affirmative.

" (d) An enquiry was conducted and the report of the enquiry is under consideration of the Government."

SRI S. DAIVASIKHAMONEY :—" I suppose the place where they fish is the sea or the backwaters of the sea. This place being common to all and especially when persons go there to earn their livelihood, why should licence fees be collected from them? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Fees are collected and licences are insisted upon in order to regulate the traffic."

Kottapadi-Kundakadavu road.

* 845 *Q.*—

MR. SPEAKER :—" As the hon. Member Sri N. Gopala Menon who gave notice of the question is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings."

[22nd February 1955

SRI N. GOPALA MENON : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) with reference to the answer to question No. 1165 given on 28th July 1953, whether the construction of the Kottapadi-Kundakadavu road in Ponnani taluk was taken up last year;

(b) if so, the extent of the work executed and the amount spent so far; and

(c) whether the unexecuted portion of the road construction will be completed this year?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) to (c) The work of forming the portion of the road from miles 10 to 14 was taken up in February last year as an unemployment relief measure and completed at a cost of Rs. 10,000. The work was stopped at that stage as distress conditions in that area had improved. The work of forming and gravelling the road has been included in the list of works sent to the Government of India for approval under the Special Grants-in-aid Scheme. If the Government of India approve the work it will be completed as early as possible."

Periya Avudaiperi tank in Sivagiri.

* 846 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any estimate has been prepared to repair the " Periya Avudaiperi " tank in Sivagiri village, Tirunelveli district; and

(b) if so, the estimated amount and the probable date of completion of the repairs?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The hon. Member probably refers to Peria Avudaiperi tank. An estimate has been prepared and sanctioned by the Executive Engineer (Food Production), Madurai, for carrying out certain repairs to the tank under the Special Minor Irrigation Programme.

" (b) The sanctioned estimate for the work is Rs. 10,300 for works or Rs. 13,340 inclusive of direct and indirect charges. The work is likely to be taken up for execution by the Food Production Engineering staff in February 1955."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" சிவகிரி கிராமத்திலுள்ள பெரிய ஆவுடைப்பேரி மராமத்து செய்வதை மிக அதிகமான விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக அவர்கள் சர்க்காருக்குப் பல மகஜர்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" இவ்வேலை இதே பிப்ரவரி மாதத்திலேயே துவங்கப்படும் என்று நான் இப்பொழுதுதானே பதில் சொன்னேன்."

22nd February 1955]

Roads formed under N.E.S. Scheme

* 847 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state by whom the roads that are formed under Firka Development and National Extension Service Blocks are expected to be maintained?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The matter is under examination."

Dumping ground for Cannanore.

* 848 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a request from the Cannanore Municipality urging them to acquire a piece of land in Chelara amsam, Chirakkal taluk, Malabar, for being used by the municipality as a dumping ground for the refuse and other waste matter, gathered in the municipal limits; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) A notification under section 4 (1) of the Land Acquisition Act and a declaration under section 6 have been published in the *Fort. St. George Gazette.* Further action is being taken by the Collector of Malabar."

* 849 Q.—SRI K. P. GOPALAN :—" I request that this question may be taken up tomorrow."

MR. SPEAKER :—" Yes. It will be taken up tomorrow."

Trade Unions.

* 850 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Trade Unions registered so far in 1954; and

(b) the number of registrations cancelled during the same period?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 112.

" (b) 55."

Supply of electricity to Udayarpalayam.

* 851 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 1224, dated 11th August 1954—

(a) whether the South Madras Electric Supply Corporation Limited, has agreed to surrender the Udayarpalayam area to the Government Department; and

[22nd February 1955

(b) if so, whether, under the recent Rural Electricity Extension Scheme, any amount has been allotted for extension of electricity to the Udayarpalayam area?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The South Madras Electric Supply Corporation, Ltd., have offered to surrender the Udayarpalayam area to Government.

" (b) The question of Government taking up electricity extension schemes in the area will be examined if the area is taken over by Government."

MR. SPEAKER :—" Questions are over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION RE CIRCULATION OF DRAFT BILL [THE SOUTH KANARA CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955] TO CERTAIN MEMBERS OF THE HOUSE.

9-30 a.m. MR. SPEAKER :—" The hon. Member, Sri Narayana Kurup, has given notice of a Privilege Motion which reads as follows :—

'On 15th February 1955 in the course of the discussion relating to the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955, it was disclosed that a draft Bill prepared by the Government on tenancy legislation in South Kanara was circulated among only certain Members of the House and that a copy of that Bill was also received by the Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, a reference to which was made in his speech. This discrimination in giving information about pending legislation is a gross breach of the privilege of the House as a whole and therefore the House resolves to refer the matter to the Commitee of Privileges for investigation and report.'

I wish to know from the hon. Member who has revealed it? "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, before I state my case, I may be permitted to quote one sentence from May's Parliamentary Practice, which runs as follows :—

'It may be stated generally that any act or omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its function or which obstructs or impedes any Member or officer of such House in the discharge of his duty or which has a tendency directly or indirectly to produce such results may be treated even as contempt, even though there is no precedent of the offence.'

MR. SPEAKER :—" Only if it 'impedes'."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" It is on that that I am going to address the House. It is seen that the privileges are enjoyed by the House collectively and the hon. Members individually. I would further say that they are enjoyed by the hon. Members equally. Now the facts are these. As has been mentioned in the Privilege Motion itself, when the South Kanara Cultivating Tenants Protection Bill was being discussed, it was specifically mentioned by the hon. Member Sri Manjayya Shetty that a draft Bill (Interruption), I concede that it is not a draft of the Bill under consideration but a Bill intimately connected with the tenancy legislation of South Kanara—was circulated to him and

to some of the other Members of this House. Sir, the hon. Member Sri Narayanan Nambiar also referred to it and said that he had got a copy of it."

MR. SPEAKER :—" Is it a printed Bill? "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" It is immaterial whether it is a printed Bill or a typed Bill.

" He also referred to it and said that he had received a copy of it, and he condemned the Government as reactionary, basing his argument on some of the provisions of the Bill which he had got.

" Sir, the obstruction in the discharge of the duty of a Member can be done in many ways. It is well-known that the duty of a Member is not confined to his functions inside this House only but extends also to the public outside and to his constituency. Now, take the effect of the facts revealed before this House. I wish further to add that in answering interpellations on the South Kanara tenancy legislation on a previous occasion, it was also categorically brought to light before this House that certain Members from South Kanara were given copies of a draft Bill just before the District Board elections in October. Now, what will be the result of such a revelation of the prospective legislation by the Government to certain Members of the House only? I submit that the result is that M.L.As. are classified into two categories—one set of M.L.As. favoured by the Government and who are in their good books and the other set of M.L.As. who are in the black list. The former are given confidential or other information about the coming legislation beforehand. To-day it may be tenancy legislation proposals and tomorrow it may be Budget proposals. Sir, the result is that a certain set of M.L.As. in the discharge of their duties both inside and outside this House, are given certain special privileges or at least that is the result of it. People will begin to think that M.L.As. of a particular category who find favour with the Government alone are hereafter to be reckoned with because the others cannot discharge their duties in view of this conduct of the Government. Sir, it really involves a general principle, apart from the particular question whether the Government or the Cabinet, which is responsible to this House as a whole, can divulge a particular information to certain Members only. I am not here concerned with the question whether it was a completed draft Bill—I have borrowed the expression from the hon. Members who used it—or whether it was signed by the Secretary or the Hon. Minister for Land Revenue. But the point is that there is evidence that certain proposals that are to come up before this House for discussion sometime later have been released to certain Members beforehand. I submit that is a very important question and there may not be any precedent for this because no Government ordinarily commit such

improper and indiscreet acts. Simply because there is no precedent, it does not mean that there is no breach of privilege as I had quoted from May's Parliamentary Practice . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has misquoted it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I had quoted the relevant passage verbatim."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" But it is not relevant here."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Therefore, the House has to consider, apart from legal technicalities—whether the Members of this House can discharge their duties when only a few Members have been consulted on a matter of this kind. I can understand the line of argument if it is a matter of consultation. In the case of the Malabar Tenancy legislation, all the Members from Malabar were invited for an informal consultation though there was no Bill as such to consider. Here, it was not the case. Of course, I know that certain Members from South Kanara who do not belong to . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member has already referred to it and he need not elaborate on it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Of course, it may be stated that certain Members who do not belong to the ruling Party were not called for consultation or were not given copies of the Bill. But that argument cannot hold good because the cumulative effect and the result is that certain Members are at a great handicap in the discharge of their duties to the electorate and in this House. We know also how this Bill was even used as a lever for propaganda purposes in the recent District Board elections by those persons who were given advance information about it. As all the Members are not given equal privilege in this respect, it is clearly a matter of privilege."

MR. SPEAKER :—" Since the name of the hon. Member Sri Manjaya Shetty has been dragged in in this discussion, he may speak a few words."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I did not drag him. I only . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My name was also dragged in in the privilege motion given notice of by the hon. Member Sri Narayana Kurup, and I want to say a few words on the motion before the House."

MR. SPEAKER :—" I will certainly allow the hon. Member to speak on it."

22nd February 1955]

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, it is true that I was one of those who participated in the discussion relating to the South Kanara Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955, on 15th February 1955. But I am sorry to state that the hon. Member Sri Kurup, an experienced parliamentarian, has made certain incorrect statement on the floor of this House. In the first place, he stated that I, in the course of that discussion, stated that a draft Bill for South Kanara had been circulated among the Members coming from South Kanara. But I may point out that it is an incorrect statement. What I had stated was, no doubt, in furtherance of the assurance a Bill was drafted and it was expected that it would be introduced in December last but, for reasons best known to the Government, the introduction of the bill was delayed. Except what I have just now read out I have not said anything more with regard to the circulation of the Bill or otherwise. But, I may say, Sir, that I have based these arguments on the strength of the correspondence that has exchanged between myself and the Hon. the Chief Minister of this State. The House is aware that the legislators coming from this district are very anxious to have a tenancy legislation and they have been agitating for the same on the floor of this House. The Government were also very anxious to bring in such a legislation and time and again they have assured the hon. Members coming from that district that a legislation was being prepared or drafted and that it would be introduced as early as possible. 9-40 a.m.

" Even when the Hon. Sri K. Kamaraj Nadar took charge of the office of Chief Minister, the Congress Members coming from South Kanara waited in a deputation on him and requested him as early as August 1954 to bring in such a tenancy legislation and he promised to do so."

MR. SPEAKER :—" The point is, has the Bill been circulated? "

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, I will come to that point."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, first of all, there seems to be a misunderstanding that there was a Bill and that Bill was circulated. No doubt there were certain proposals with regard to a certain legislation but they by themselves could not become a Bill. A Bill has got a technical meaning and when there is actually a Bill the hon. Members of this House are entitled to certain privileges. They are entitled to know everything about that Bill and they are also entitled to know whatever other information is available. But, at the stage of consideration of the various proposals, it is open to the Government to consult whom they like and in whom they have got confidence. All other hon. Members cannot say that they should also be consulted by the Government and perhaps be misled by the advice of certain hon.

Members. Therefore, at this stage when we have to consider proposals only we are entitled to consult anybody whom we like and in whom we have confidence. This is certainly not a matter of privilege but where it relates to certain matters pending in the Legislature the hon. Members have no doubt certain privileges. Even then where we have got to consult our party with regard to certain legislative proposals, hon. Members cannot say that the other parties also should be called in. There is also no question of privilege here. Our privileges are with reference to the proceedings within the House and also with reference to certain other things. It is a completely misconceived motion which the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has brought forward and this is not the first instance that he is doing so. I would therefore respectfully submit that there is no question of privilege involved here and as a Government we are entitled to consult anybody with regard to any proposals which we want to formulate."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty can continue his speech."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, the Hon. the Chief Minister assured us that a Bill would be introduced as early as possible."

MR. SPEAKER :—" The point is whether the Bill was circulated."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" The hon. Member Sri M. Narayana Kurup said that only the Congress Members of the South Kanara district have been consulted by the Government or by the concerned Minister. This is an incorrect statement."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am being misrepresented."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, the hon. Member has misrepresented me also."

MR. SPEAKER :—" Order, order."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the hon. Member Sri Manjaya Shetty said that I stated that the Bill was circulated to Congress Members coming from South Kanara only. I never used the words ' Congress Members ' and I only said ' a section of Members from the South Kanara district '."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has stated that only the Congress Members coming from South Kanara have been informally consulted. This is also an incorrect statement and I know it for certain. An informal meeting was held in the chamber of the Hon. the Minister for Public Health at the instance of the then Chief Minister, Sri C. Rajagopalachari. The Hon. the Minister for Revenue and

the Secretary to Government, Law Department, were also present. The hon. Member Sri S. S. Kolkebail, the Praja Socialist Party Member coming from South Kanara, also participated in this informal discussion and gave his valuable advice. We also wanted to invite the hon. Member Sri M. Narayana Nambiar, another Praja Socialist Party Member representing this district in this House but because he was not available then, we could not invite him. It is really a pity, Sir, that without verifying all these things, such incorrect statements are made in this House and it would be better if the privilege motion is withdrawn." (Laughter.)

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, I am surprised at the presumption of the hon. Member, Sri M. Narayana Kurup that the draft Bill has been given to me. Sir, I belong to the Communist Party and even through the Praja Socialist Party and hon. Members like Dr. K. B. Menon are invited and consulted on issues in which Malabar M.L.A.s are interested and copies are given prior to their being placed on the table of the House, we never complained."

MR. SPEAKER :—" This is another charge that the hon. Member is making. No such discrimination is being made."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I am not making any charge. The point is, I was neither given a copy of the draft Bill in question nor consulted. In this connection, I would like to say that I never mentioned that Government had given me a copy of the draft bill. I do not know why the hon. Member Sri M. Narayana Kurup wanted to say that I stated in my speech that a Bill had been drafted by the Government and a copy was given to me. I think hon. Members will also agree with me when I say that, being in the Opposition and also belonging to the Communist Party, the Government will not invite me or any other person in my party, for as far as South Kanara is concerned, there is no Communist Party Member representing that district in this House."

MR. SPEAKER :—" Let not the hon. Member question the motives of the Government."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I do not wish to attribute any motive, Sir, but I said so because the hon. Member Sri M. Narayana Kurup dragged in my name and made it appear that the Congress Government consults the Communist Party Members and not the Members belonging to the Praja Socialist Party."

(Dr. K. B. Menon rose.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not want that there should be a chain reaction from incident to incident. I

would request the hon. Member Dr. K. B. Menon to confine himself only to the point at issue, namely, the reference which the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar was pleased to make and not to any other matter."

* DR. K. B. MENON :—" Sir, since my name has been dragged in . . ."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Let not the hon. Member drag in others."

* DR. K. B. MENON :—" Sir, I do not want to drag in anybody else. I am surprised at the self-pity expressed by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar for himself and for the Communist Party. I do not know why he dragged in my name at all and I also do not know whether I enjoy any privilege in this House apart from the privileges that are generally accorded to other hon. Members by the Hon. the Ministers of the Government."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, I am afraid that we have really drifted far away from the point at issue. The point that was raised by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup is rather important when we consider it objectively. Before I wanted to speak I wanted to find out what was it that really happened from the point of view of the Government, namely, whether it was a fact that a certain draft Bill or any proposal was sent or whether certain hon. Members were consulted. But before the matter could be cleared, I think the Hon. the Leader of the House, in my view, has complicated the issue by saying that he has got the privilege of consulting certain hon. Members of the House. In my view, this has really complicated the issue. Before I come to this issue raised by the Hon. the Leader of the House, what the hon. Member Sri M. Narayana Kurup has raised is that a certain draft Bill has been circulated . . ."

MR. SPEAKER :—" By the Government."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Yes, Sir, but we do not know whether the Government accept it or not and we also do not know what is the attitude of the Government."

MR. SPEAKER :—" First of all, what the hon. Member Sri M. Narayana Kurup said is this that it was revealed to this House by the hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty that there was a draft Bill. The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty denies that fact. Also, he further stated that hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar revealed that he secured a copy of that draft Bill. He also denies that fact."

9-50 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" From the speech of the hon. Member Sri Manjayya Shetty, it is clear that a Bill was being drafted but had not been introduced in the House. Everybody

agrees with the fact that that there was a cry from the people of South Kanara district on the need for a Bill and that it had not been brought. But the question to be considered is this. The Hon. Leader of the House says that he has got the privilege of taking into confidence certain sections of the House about the proposals that have to be discussed by this House. That, Sir, raises a very important issue.''

MR. SPEAKER :—'' Let us come to the point whether there is any privilege involved in this matter or not and let us not jump from one point to another.''

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—'' The Members say that they have not received a copy of the Bill . . .''

MR. SPEAKER :—'' Then there is an end of the matter.''

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—'' Then, there is a further point . . .''

MR. SPEAKER :—'' That is not before the House.''

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—'' Mr. Speaker, I have been able to follow very carefully the point Mr. Kurup wished to make over the privilege issue. He made, though unwittingly I suppose, a remark in passing that Members on the Government side are given a preferential treatment. I can at once say that it is not true. I would like to mention the feeling that is prevalent in the minds of some of the Members here on the Government side. They feel that Members sitting in opposition to the Government, at any rate, those who are sitting in front of the Treasury Benches, by exchange of confidences with the Ministers on the Treasury Benches seem to be in a position of greater active confidence of the Ministers than we ourselves, unfortunately, are (cheers). I am not voicing this feeling as a grievance. But, Mr. Speaker, that is the prevalent feeling.''

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—'' Sir, I do not wish to take up the time of the House except to say a few words by way of personal explanation. Dr. K. B. Menon, my respected Friend, has stated that I have unnecessarily dragged his name. I did not consciously or with any purpose make an insinuation against him when I referred to him in my remarks. Yesterday, the Hon. Minister for Finance, in his answer to a question with regard to the Koothali Estate, stated that Dr. K. B. Menon was aware of the substance of the Government order. At that time, hon. Member Sri S. Ramalingam raised a point of order whether this House should not know it. Sometimes Dr. K. B. Menon seemed to know things which we did not know, and it was only in that context I stated it.''

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, human memory, of course, is very short. But I never thought that it was so short as this. I could have caused the proceedings of that Bill to be circulated but I did not intend to do so. Sir, I borrowed the very expression ' draft Bill ' used by hon. Members Sri Manjaya Shetty and Sri T. C. Narayana Nambiar. I did not mean that the Government sent them a copy of the draft Bill . . . What he said was, ' I have got with me a copy of the Bill '."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I did not say like that."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" He may deny that and I do not wish to labour on that point. The whole House and the Press know it. Apart from that, the question is that the draft Bill has turned out now to be a tentative proposal. Mr. Manjaya Shetty gave a resume of what had happened in the matter. But the Government, even at this stage, have not come forward to enlighten this House on what exactly has happened.

" Apart from that, the Hon. Leader of the House made certain uncharitable remarks against me. It may be that we are inexperienced in parliamentary life and that we are probably over-exuberant in the matter of our privileges. But I thought that an experienced parliamentarian like the Hon. Leader of the House would not make such remarks against me. He said that it was not for the first time I was bringing forward such motions. If I remember correct, I had brought only one privilege motion in the past and it does not entitle him to make such a remark. We expect from experienced parliamentarians that when we go wrong we will be given a lead, that they will show us an attitude of fraternal affection and direct us in the proper path. But this is not the way to do that. Of course, we expect many things from the Hon. Leader of the House. Though we are here in the Opposition, we have to work together with those on the other side and all the Members should be collectively proud of the rights and privileges of the House.

" Sir, I request a ruling on the point raised by me."

MR. SPEAKER :—" From what I have heard now, it appears that the facts given by the hon. Member are not correct because the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar denies that he has ever said that a draft Bill had been circulated. Apart from that, the hon. Member has dragged the name of Sri Manjaya Shetty and stated ' that Sri Manjaya Shetty said that a draft Bill had been circulated to the Members of the district of South Kanara. That also is not a fact. The hon. Member also said that his work as a legislator had been impeded. I say nobody's work has been impeded. No *prima facie* has been made out."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Suppose, Sir, the point had been raised that a Bill had been circulated to some Members. **Is** it enough, Sir, if only one Member denies the fact."

MR. SPEAKER :—" Sri Manjaya Shetty showed from the official report that he had not stated **so."**

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Because he made a reference to the particular Bill in question, we had an opportunity to refer to his name. But suppose the Bill had been circulated to four Members and only one Member had the opportunity to deny the fact and the other Members had not the occasion to refer to it. In such a situation, will it not be better for the Government to state the correct position? "

MR. SPEAKER :—" On behalf of the Government, the Leader of the House has spoken."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Suppose, Sir, we have got certain proposals . . ."

MR. SPEAKER :—" Let us not go into hypothetical proposals. On the facts of the case, I have given my ruling."

III.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES *RE* STRIKE OF THE WORKERS OF THE BRINDAVAN PROPERTIES, LIMITED, WELLINGTON; COONOOR.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I will read the subject-mater of the motion I have given notice of—

' The workers of the Brindavan Properties, Limited, Wellington, Coonoor, are on stay-in-strike from 17th February 1955 since the demand of the workers for one month's bonus for 1953-54 has been refused even though the same has been recommended by the conciliation officer. The Government also have failed to intervene in time to settle the dispute and to avert the strike even though sufficient notice was given. '

என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரந்தாவனம் பிராபர்ட்டீஸ் என்பது ஒரு தேயிலைத் தயாரிக்கும் கம்பெனி. இதில் 300 தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள். இது வெல்லிங்டனில் இருக்கிறது. 1953-54-ம் வருஷத்தில் ஒரு மாத போனஸ் சமரச அதிகாரி சிபார்சு செய்திருந்தும் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை **Stay-in-strike** மூலமாக மிக ஒற்றுமையாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். கம்பெனியும் விட்டு கொடுக்கவில்லை. முதலிலேயே அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விட்டிருந்தால் இந்த ஸ்ட்ரைக் வந்திருக்காது. இப்பொழுது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

" Sir, I like to call the attention of the Minister to a matter 10
of urgent public importance, viz., the workers of the Brindavan a.m.
Properties, Limited, Wellington, Coonoor, are on stay-in-strike from 17th January 1955 since the demand of the workers for one month's bonus for 1953–54 has been refused even though the same has been recommended by the Concilation Officer. The Government also have failed to intervene in time to settle the dispute and to avert the strike even though sufficient notice was given."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I would like to make the following statement. It would be for the House to judge whether the Government failed to intervene in the matter :—

' 1. ' The Coonoor Tea Factory Workers ' Union, Coonoor and the Nilgiri District Tea Workers' Union, Coonoor, raised a dispute regarding the grant of bonus for 1953-54. The management offered an *ex-gratia* payment of one month's wages as bonus on 11th November 1954 with the condition that the workers should accept the bonus unconditionally before 14th November 1951.

2. ' The workers have not accepted the bonus offered by the management. They have demanded two months' wages as bonus.

3. ' The Labour Officer, Coonoor, held conciliation proceedings on 29th November 1954, 17th January 1955, and 14th February 1955. The conciliation had dragged on as the audited profit and loss account and the balance sheet were not available. The Workers' Unions agreed to accept the payment of one month's wages as bonus but they wanted the matter to be taken up again with reference to the balance-sheet. But the management were not agreeable to this.'

4. ' The Government have, therefore, after consulting the Commissioner of Labour referred the following issues for adjudication :—

(1) Whether the workers of the Brindhavan Properties, Limited, Wellington, are eligible for the immediate payment of one month's wages originally offered by the Management as an interim bonus ;

(2) what shall be the quantum of bonus payable to the workers of the Brindhavan Properties, Limited, Wellington, for 1953-54. ' "

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 2 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report[a] of the Joint Select Committee on the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955) and move—

' *That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.*'

" Sir, the Joint Select Committee sat for two days and considered the provisions of the Bill in detail and made a few suggestions also. I may just make a passing reference to some of the important changes.

" Sir, in clause 2, the change made is as regards a simple mortgagee. Under the definition ' agriculturist ', anybody having interest in any agricultural land will also come under that. So it is now sought that the simple mortgage will not come under that.

[a] Printed as Appendix on pages 309-324 *infra*.

22nd February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

" The second change made is as regards the years in the Bill. It was mentioned as 1950–51. Now it has been made more proximate by fixing the years 1952–53 instead of 1950–51.

" Then in the exclusion clause, the original Bill mentioned assessment of property and house-tax. It was thought that it would be better and more convenient to fix the rental value of the property at Rs. 600 per year and any tax paid for the dwelling house has been excluded.

" The provision as regards small property owners of Rs. 5,000 has been deleted, because that will give rise to a lot of enquiry and other details which may be irksome. So that has been deleted.

" Then, Chit Funds have also been exempted for the reason that they depend upon regular payment of subscriptions for their success and as they are playing an important role in the credit system.

" In clause 3, some difficulty was felt about the mesne profit and it was thought that mesne profit would be money debt. So, suitable change has been made about that also.

" Then, as regards time for filing of suits, two conditions were necessary, that is, (1) no suit could be filed within expiry of three months and (2) that written demand for the money due was necessary. Now the change is (1) no written demand is necessary, but (2) the time was extended by one month and fixed at four months instead of three months.

" In clause 4, in the original Bill, the provision regarding the amount to be paid was arrears of interest due and one-eighth of the principal outstanding. Now the changed provision is either that or one-fourth of the total amount whichever is less.

" Another change is with regard to the placing of the rules on the table of the Houses.

" Only these changes have been made. I need not say anything about the general framework of the Bill, because it has been discussed quite threadbare on so many occasions and therefore, it is not necessary to make any lengthy speech."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.'

" The motion is before the House for discussion. The discussion will continue till 1-30."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அரை மணி நேரம் உரிமைப் பிரச்னை விவாதம் முதலியவைகளில் தீர்ந்துவிட்டன. பாக்கி இருக்கும் நேரம் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசுவதற்குப் போதுமோ என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் பேசப்போகிறார்கள் என்ற லிஸ்ட் உங்கள் கையிலிருக்கிறது. அதுவும் ஒரு நீண்ட லிஸ்டாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது செலவிடப்பட்ட அரை மணி நேரத்தையும் இரவில் ஒத்திப்போட்டு இரவில் இந்த மசோதாவை முடித்துவிடலாம் என்று தோன்றுகிறது. இரவில் எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடித்து விடலாமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக முடித்து விடலாம் என்றும் தோன்றுகிறது."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் சுமார் 3½ மணி நேரம் விவாதத்திற்கு இருக்கிறது. நாம் 1½ மணி வரையில் உட்காரப்போகிறோம். அதற்குள் அதாவது இந்த 3½ மணி நேரத்திற்குள் விவாதத்தை முடித்து விடலாம். இன்னும் க்ளாஸ் பற்றி விவாதம் வரும் போதும் பேசலாம். அப்பொழுதும் பேசவேண்டியவர்கள் இருப்பார்கள். ஆகையால் 1½ மணிக்கே முடித்து விடலாம். இரவில் வைத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அப்பொழுது பேசுவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதனால் 1½ மணிக்கே முடித்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Swayamprakasam will now initiate the debate."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, the importance of this Bill cannot be exaggerated at this juncture. As I said earlier, this measure relates to the economic position of this State. When a similar Bill was originally introduced by the previous ministry, I was saying that the provision to give relief for richer agriculturists was not at all necessary. Anyway, then it was thought fit to give relief to all sorts of agriculturists without considering the nature of the debt. That Act has been in operation for about a year and its result is well known.

" When we were sitting last, the urgent necessity of bringing in a fresh legislation or amendment Bill was put forth and the Government anyhow slept over this matter and towards the end, came to the House with a request that a month more time was necessary. That only shows that the Government are not anxious to prepare this Bill. The time factor is very essential in a matter like this. The original Act expires by the end of this month. The present Bill has to be regarded as a separate one, as it does not have any provision to substitute that Act or to take the place of that Act. The original Act when we come to the end of this month, automatically ceases and this Bill looks as though it takes the place of that one.

" When such a measure is introduced, my own impression is that the Government ought to have been more careful in dealing with the rights and privileges of persons who were affected by the original Act. The previous Act gave relief to certain persons called ' agriculturists ' and the scope of the definition of ' agriculturist ' in the present measure has been restricted, with the result that

22nd February 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

certain persons who were able to get relief under the original Act are not getting relief under the present measure. The Government did not think it proper to consider sympathetically the case of those persons who got relief under the original Act and who would be deprived of that relief from 1st March 1955 on account of the coming into force of this measure. Creditors may be classified into three categories—creditors who, in spite of the provisions of the Act, have filed suits and the suits are pending in the court, creditors who though the debt due to them got time-barred did not choose to file a suit and creditors, the debts due to whom get time-barred before the 1st of March 1955, who will have to file suits immediately before the time-bar. The Government have not made it clear to them sufficiently early as to whether they are going to extend the life of the present Act or make any changes so as to enable them to be prepared to meet the possibility of having to file suits. Somehow the original Act created an impression in the minds of creditors and debtors that some relief will be given to them. They were hoping that with that relief, they could devote more attention to the soil. Suddenly people who were benefited by the original Act are deprived of that benefit. On the 1st March 1955, those creditors whose suits have been stayed or the debts due to them got time-barred, will have to find the resources for prosecuting the pending suits or filing new suits. Immediately on the day of filing of the suit, they will have to shell out the money required for the stamp paper. Under the original arrangement, if a debt got time-barred, a suit could be filed on a half-rupee or one-rupee stamp paper. But now a High Court order prohibits such a thing. As regards debtors also, if the Government had told them in time that the original Act would expire by the end of February and that they must find the resources for repaying their debts, they might have been careful enough. The price of paddy and other foodgrains was somewhat higher last year than this year and the agriculturists could have paid a portion of their debt piecemeal. Thinking that the original Act would be extended, even those who were in a position to pay did not repay their debt. On the 1st March 1955, creditors and debtors will have to find the resources for prosecuting suits and this expenditure could have been avoided if only the Government had brought forward the legislation earlier. In that sense, creditors as well as debtors are put to much difficulty. 10-10 p.m.

" In the Bill under discussion, the definition of ' agriculturist ' is very much restricted. No doubt in my previous speech I pleaded for restricting its scope. My present plea is, having commenced to give relief to certain other people also, we should continue to give them relief, considering the present economic position in the State. The Select Committee, instead of improving the Bill, reduced the scope of relief. For instance, the Bill as introduced excluded from its scope small creditors owning property not exceeding Rs. 5,000. No doubt there is the difficulty of proving in a court the value of one's property. Even though that difficulty is there, it is the duty of the Government and the legislators to try

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd February 1955

their best to find out a way of giving relief instead of removing altogether the provision giving relief. There may be young widows or other persons who may have no other property and whose only income for eking out their livelihood is the interest on the amount they have lent. What is to be the fate of such persons? We should make provision for giving relief to such persons.

"Further, an agriculturist is defined as 'a person who has an interest other than interest as a simple mortgagee' in any land. Agriculturists can be classified into three categories—persons who own the land, persons who enjoy the land and persons who actually work on the land. Persons who enjoy the land can say that they too have got an interest in the land to the extent they are enjoying it. The labourers may say that they have no other avocation in life except the cultivation of the land and that therefore they too have got an interest. The interpretation of the word 'interest' will lead to complications. The Government must make it clear as to the interest of which of these categories of agriculturists they refer to. My idea is that they must put in a suitable word so as to cover the interest of all the three categories of agriculturists. The Bill has to be improved in this way. In spite of the fact that the lawyer Members in this House may be considered to be a hindrance, I want to submit that lawyers in this House occupy an important position in the sense that they would try to perfect the
10-20 a.m. law so that lawyers may not get good work in Courts. If a bad law is enacted, that means good work for the lawyers. The function of lawyer members is very important in respect of any piece of legislation. Therefore, the suggestions of lawyer Members ought to be given due consideration so that in the end, the object of the Bill itself may not be defeated. The object of the present Bill is to give relief to poor agriculturists who are working on the soil. If we enact a bad law in regard to this matter, in order to find out the relief an agriculturist is entitled to, he may be forced to go up to the High Court. If, in the end, the High Court says that he is not entitled to any relief, then, considering the time and money he would have already spent, it will be a greater hardship to him. So, I request the Government to ponder over the matter and bring in suitable amendments to the Bill."

(Deputy Speaker in the Chair.)

* **Sri C. KANDASAMY** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடனைத் திருப்பி தவணைகளில் செலுத்துவதற்கு வசதி செய்யும் இந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப் பட்ட பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்த மேல் சபை மெம்பர் ஸ்ரீ கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் தன்னுடைய ஆட்சேபனைக் குறிப்பில் **"The calamitous consequences of the Moratorium Act have been to some extent minimised by the present Bill"** என்று சொல்லியிருக்கிறாரே, அதைப்போன்றதொரு அடிப்படை மனோபாவத்துடன் தான் சர்க்கார் இந்த மசோதாவையே தயாரித்திருக்கிறார்களோ என்றுதான் எல்லோரும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

22nd February 1955] [Sri C. Kandasamy]

"ஏனென்றால் இது இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய தொல்லைகளை, கஷ்டங்களை எந்த விதத்திலும் குறைப்பதாக இல்லை. அவர்கள் நன்மை அடையவேண்டுமென்ற கருத்தோடு தயாரிக்கப்படாமல், மோசடியாகக் கடன் கொடுத்துக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அனுகூலம் அளிப்பதாகவே இருக்கிறது. கடன் கொடுத்து மோசடியாக ஒன்றுக்குப் பத்தாக எழுதி வாங்கியவர்களும், சரிக்குசரி வட்டி வாங்கியவர்களும் 'மாரடோரியம் சட்டம்' கொண்டுவரப்பட்டபோது மிக பயந்துவிட்டார்கள். அதனால் ஏகப்பட்ட ரகளை வேறு செய்து வந்தார்கள். அதற்கெல்லாம் முக்கியமான காரணம் எங்கே சர்க்கார் இதே சாக்கில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, நியாயமான கடன்கள் என்ன, அநியாயமாக, அக்ரமமாக மோசடியாக எழுதி வாங்கப் பட்டிருக்கும் கடன்கள் எல்லாம் என்ன என்று பரிசீலனை செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்களோ என்ற பயத்தால் தான் அவர்கள் பல கிளர்ச்சிகள் செய்தார்கள். மக்கள் நாணயமாக வாழும் பழக்கத்தையே இந்த மாரடோரியம் சட்டம் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டது என்றெல்லாம் கூக்குரல் போட்டார்கள். சர்க்கார் அப்படி எதுவும் செய்யாமல், வாங்கிய கடனை எப்படித் திருப்பித் தருவது என்கின்ற நோக்கத்தோடு மட்டும், வாங்கிய கடன் நியாயமானதா அநியாயமானதா என்கின்ற பிரச்னையையே எடுத்துக் கொள்ளாமல் எப்படிப்பட்ட கடனாக இருந்தாலும் அதை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது என்கின்ற நிலைமையை மாத்திரம் வரையறை செய்யக்கூடிய வகையில் இன்றைக்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் பூரிப்பு அடைகிறார்கள். இதை கனம் ஸ்ரீ கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய ஆட்சேபக் குறிப்பிலிருந்தே நன்கு நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

"இன்னும் குறிப்பாக இந்த மசோதாவிலே 4ம் ஷரத்து மொத்த கடனையும் மூன்று தவணைக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 150 ரூபாய், அல்லது அதற்கு மேல் கந்தாயம் கட்டும் விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டமே செல்லாது. ஆனால் 150 ரூபாய்க்குள் கந்தாயம் கட்டும் விவசாயிதான் வாங்கியிருக்கும் கடனில் எட்டில் ஒரு பகுதியை இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு நான்கு மாதங்களுக்குள் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை மூன்று வருஷங்களில் அதாவது மூன்று தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இது சாத்தியமாகிற காரியமா என்று பார்க்கவேண்டும். 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கந்தாயம் கட்டுகிறவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ஏக்கரா இருக்கலாம். அந்த நிலத்தைப் பயிர் செய்வதற்கு என்ன செலவாகும்? அந்த நிலத்தில் அவனுக்கு என்ன வரும்படி வரும்? இது எல்லாம் சாதாரண விஷயம் அல்ல. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவருக்கு 12 ஏக்கரா இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதை மூன்று பகுதியாக்கி சுமார் 750 ரூபாய் ஒரு வருஷத்தில் அவர் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் இது சாத்யமா? இது எல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கக்கூடாதா என்று கேட்கலாம். பொறுக்குக் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினர் தான். அங்கேயே கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இவற்றையெல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

"அதோடு வாங்கப்பட்ட கடன் நியாயமானதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. விவசாயிகளுடைய கடன் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று விஷம் போல் ஏறியிருக்கிறதென்றால் எப்படி ஏறியது என்றும் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரியுமா என்ன? தன் வயிற்றுவலி பொறுக்கமாட்டாமல் ஒருவரிடம் சென்று நாற்பது கொடு, ஐம்பது கொடு என்று கெஞ்சிக்கேட்கிறான். அவன் ஐம்பதைக் கொடுத்துவிட்டு நூறு ரூபாய் கொடுத்ததாக எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறான். இப்படியாக அவன் தலையில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கடன் பளு சுமற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த மசோதா இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப் போவது கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார் கனம் மந்திரி அவர்கள்.

ஆனால் 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் நியாயமானதோ, அல்லது அக்கிரமமாகவே அவர்கள் பேரில் கடன் சுமத்தப்பட்டதோ அதைப்பற்றி கவலையில்லை—மூன்று தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்த மசோதாவில். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு உண்மை தெரியும், இந்த ராஜ்யத்தில் சர்க்காருக்கு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வரி கட்டக்கூடிய பட்டாதார்கள் தான் நூற்றுக்கு 80 பேர்களுக்கு மேல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும். தங்களுடைய சொந்த உழைப்பினால் குடும்பம் நடத்தக்கூடியவர்கள் அவர்கள். அவர்களால் சாகுபடிச் செலவு, குடும்பச் செலவு போக கடனை மூன்று ஆண்டுக்குள் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றால் முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

"நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன், கடன் தன்மை என்ன என்பதைப் பற்றியே இப்பொழுது சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யப்போவதில்லை. பலயிடங்களிலே நாங்களே சென்று புள்ளிவிவரம் எடுத்திருக்கிறோம். அப்படி நாங்களே சென்று சர்வே எடுத்துப் பார்த்ததில் நூற்றுக்கு அறுபது, எழுபது கேஸ்கள் மோசடியாகக் கடன் எழுதி வாங்கப்பட்டதாக இருக்குமே தவிர நியாயமான கடன்களாகவே இருக்காது. மோசடி செய்யக்கூடிய லேவாதேவிக்காரர்கள் தான் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் மோசடி செய்கின்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் எதுவும் செய்ய உத்தேசிக்கவில்லை. இம்மாதிரியாக மோசடியாக, போர்ஜரியாக எழுதிவாங்கியிருக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களை எல்லாம் சிறையில் போடவேண்டுமென்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. திருப்பிக் கடனைக் கொடுக்காமலிருப்பது எப்படி பாவம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அதைவிட மோசடியாக போர்ஜரியாக எழுதப்படிக்கத் தெரியாத ஏழை எளிய விவசாயிகளை ஏமாற்றி பொய்க்கடன்களைச் சுமத்துவது பலமடங்கு பாவமாகும். அநியாயமாகும். அக்கிரமாகும். பொய்யாக, மோசடியாக லேவாதேவி செய்கின்றவர்களை சர்க்கார் கடுமையாகத் தண்டிக்க முன்வந்தால் தான் இந்த நாட்டில் நாணயம் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். ஒரு பக்கத்தில் கொள்ளையடிக்கிறவர்களைப் பார்க்காமல் எல்லாம் நல்லதாகவே நடக்கிறது போல் எண்ணிக்கொண்டு, மற்றொரு பக்கத்தில் வருகிற வருமானத்தைக்கொண்டு குடும்பம் நடத்தமுடியாமல், சர்க்காருக்கு கிஸ்தி கட்ட முடியாமல் அவதிபடுகிற விவசாயிகள் தங்களிடமிருந்து பொய்யாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லையென்றால் ஐயோ, நாட்டில் நாணயமே கெட்டுவிடும் போலிருக்கிறது, அவர்களை சட்டப்படி கட்டுப்படுத்தி கடனைத் திருப்பித் தரும்படி செய்யாவிட்டால் இந்த உலகே கெட்டுவிடும் என்று ரகளை செய்வது ரொம்ப நியாயமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்யாதது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும். இந்தச் சட்டத்தினால் கிராமங்களில் எந்தவிதமான நன்மையும் வந்துவிடப்போவதில்லை. முதல் தவணையை நான்கு மாதங்களுக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று இதில் கண்டிருக்கிறது. கடன் பட்டிருக்கும்,
10-30 a.m. தொகை ரூ. 2,000 என்று வைத்துக்கொண்டால், ரூ. 600 வரையில் வட்டித் தொகை உட்பட ஜூன் மாதத்திலே கொடுக்கவில்லையென்றால் ரூ. 600-க்கு டிக்ரி நிறைவேற்றி சொத்து பூராவையும் ஏலம் போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ரூ. 600-க்கும் ரூ. 2,000 என்ற பிரச்னை அல்ல. நிலத்தை யார் ஏலத்திற்கு எடுப்பார்கள் ? சொத்து பூராவையும் ஆறு நூறுக்கே ஏலம் கேட்டு கடன் கொடுத்தவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய் விட நேரிடும். விவசாயிகள் பட்ட கடனுக்கு அவர்களுடைய சொத்து சுதந்திரம் எல்லாம் ஏலம்போட்டு பறிமுதல் செய்துகொண்டு போகக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும்.

"விவசாயிகள் எப்படிக் கடன்பட்டார்கள் என்ற பூர்வ சரித்திரத்தை எடுத்துக்கெண்டால், அனேகமாக குத்தகை பாக்கி, வாடகை பாக்கி, ஆகியவைதான் பெரும்பாலான கடன்கள். மலபார் டெனன்ஸி சட்டத்தின் கீழ் மிராசுதார்களுக்கு 100 பரை நெல் கொடுக்கவேண்டிய இடத்தில் 20 பரை நெல்தான் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், 150 தேங்காய்

22nd February 1955] [Sri C. Kandasamy]

கொடுக்கவேண்டுமென்ற இடத்தில் 15 தேங்காய்தான் கொடுக்கவேண்டு மென்றும் ரெண்ட் கோர்ட்டுகள் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றன. எங்களுடைய ஆட்சேபனைக் குறிப்புகளில் இவ்விஷயத்தை நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். டெனன்ஸி லெஜிஸ்லேஷன் வராவிட்டால் மிராசுதார்கள் என்ன தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அந்தத் தொகைக்கு கோர்ட்டில் தாவா தொடுத்து விவசாயிகளைப் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாக்கு வார்கள். மலபார் டெனன்ஸி சட்டம் அமுலில் உள்ள இடத்தில் 100 பரைக்கு 20 பரைதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்க ளென்றால் மிராசுதார்கள் கேட்பது எவ்வளவு அநீதியானது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் குடிவாரச் சட்டம் கொண்டுவராமலிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அநியாயமான முறையில் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகிறார்கள். குத்தகை பாக்கிக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் கடனும் வட்டியும் சேர்ந்து, அதில் ஒரு பகுதியை நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டுமென்றால் அது எவ்வளவு அநீதியானது என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை. அநீதியான முறையில் விவசாயிகளுடைய கடன் ஏற்றிவைக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்தச் சட்டத்தினால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக தீமையை விளைவிக்கப் போகிறது. லேவாதேவிக் காரர்களுக்குத்தான் இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருக்குமென்று நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

" கடனை மூன்று வருஷத் தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக 8 வருஷத் தவணையில் இல்லாவிட்டாலும், ஆறு வருஷ தவணைகளிலாவது திருப்பித்தர வகைசெய்யவேண்டுமென்று நான் செலக்ட் கமிட்டியில் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனால், அந்த யோசனை அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஏனென்றால் ரூ. 2,000-த்தில் நான்கிலொரு பகுதியாகிய ரூ. 500 வரையில் இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டுமென்பது முடியாத காரியம். தயவு தாக்ஷண்யம் காட்டுங்கள், தாராள மனப்பான்மை காட்டுங்கள், குடி முழுகிப் போய்விடாது, விவசாயிகள் சாப்பாட்டுக்கே லாட்டரி போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது பெருந்தொகையை அவர்கள் கட்டமுடியாது, படிப்படியாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் சொன்ன யோசனையை அரசாங்கம் கேட்கத் தயாராயில்லை. விவசாயிகளின் நலனில் அவர்களுக்கு அக்கரை இல்லை. கடன் பட்டவர்களுக்கு, அதுவும் அநீதியான முறையில் கடன் சுமையில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு, அரசாங்கம் நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக, அதாவது சுமார் 8 அல்லது 6 வருஷத் தவணையில் கடனைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பதிலாக, சமுதாயத்தால் வெறுக்கப்படுபவரும், சமுதாயத்தை சுரண்டக் கூடிய லேவாதேவிக்காரர்களுக்கும் தான் அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது, இந்தச் சட்டத்தின்படி. அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்பது இச்சட்டத்தின் மூலம் தெளிவாகிறது.

" இச்சட்டத்தினால் கிராமங்களில் மிக எக்கச்சக்கமான பிரச்னை ஏற்படப் போகிறது. கிராமங்களில் விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கேற்ற சூழ்நிலை கெட்டுவிடும். ஈரோட்டிலே பரீக்ஷை பார்க்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளைப்போல நாணயம் உள்ளவர்கள் கிடையாது. லேவாதேவிக்காரர்களிடம் ப்ரோநோட்டுகூட இல்லாமல் கைமாத்தாக வாங்கிய கடனை நாணயத்துடன் வட்டியும் முதலும் கொடுத்துவிடுவான். கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டாலும் தான் வாங்கிய கடனை, " நான் வாங்கவில்லை " என்று பொய் சத்தியம் விவசாயி ஒருக்காலும் செய்யமாட்டான். வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுப்பதுதான் அவர்களுடைய பண்பே தவிர, திருப்பிக்கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவது என்பது அவர்களுடைய பண்பு அல்ல. ஒரு வேளை நிலப்பிரபுக்கள் அம்மாதிரி இருப்பார்களோ என்னவோ. விவசாயி என்ற பெயரில் கடன்வாங்கி, கார், பங்களா, வேட்டை நாய், ரேஸ் குதிரை போன்ற வசதிகளுக்குச் செலவழித்துவிட்டு கடனைத் திருப்பித்தராமல் காலம் கடத்துபவர்கள் நிலப்பிரபுக்களாக இருக்கலாம். செல்வாக்குள்ள நிலபிரப்புக்கள் வக்கீலை வைத்து வழக்காடி கடன் தொகையை எப்படி

[Sri C. Kandasamy] [22nd February 1955

யாவது கொடுக்காமலிருக்கப் பார்க்கலாமேயொழிய, விவசாயிகள் தாங்கள் பட்ட கடனை எப்படியும் திருப்பிக் கொடுக்காமலிருக்கமாட்டார்கள். அதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு வசதி செய்தாகவேண்டுமென்று நாங்கள் கோருகிறோம். இவைகளையெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் சில திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ தமிழ் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் இன்றைக்கு இச்சட்டம் எந்த முறையில் அவர்களைப் பாதிக்கும் என்று சுருசுருப்பாக கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பிரச்னையில் நியாயமான ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். யாருடைய சொத்தையும் பறிமுதல் செய்துவிடவேண்டுமென்றோ, வாங்கின கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் மோசம் செய்துவிடவேண்டுமென்றோ யாரும் நினைக்கவில்லை. மோசடியாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, மோசடியாக எழுதி வாங்கப்பட்ட கடன் எவ்வளவு உண்மையாகவே வாங்கிய கடன் எவ்வளவு என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மோசடியான கடனை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நாட்டில் விவசாயிகளிடையே பலமான கிளர்ச்சி வலுத்துவருகிறது. விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடனைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஜில்லா முன்சீப்புக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, ஜில்லா முன்சீப் முன்பாக சாட்சியங்களை வரவழைத்து, சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் கடனின் தன்மையை ஆராய்ந்துபார்த்து நியாயம் வழங்கப்படவேண்டும். இதற்கான ஒரு வழி வகையை அரசாங்கம் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் எவ்வளவோ விதத்தில் நன்மையாக இருக்கும். இந்த ராஜ்யத்தில் பொருளாதார நிலைமையில் தாழ்ந்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளை தூக்கி நிறுத்தியதாகும்.

“ சட்டம் அமுலுக்கு வந்த முதல் நான்கு மாதங்களுக்குள் ஒரு பகுதியையும் மற்ற மூன்று வருஷங்களில் மீதியையும் செலுத்தவேண்டுமென்பது விவசாயிகளால் இயலாத காரியம். ரூ. 150 கிஸ்தி செலுத்தக்கூடியவர்கள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், ஏதோ வருஷா வருஷம் ஓரளவுக்கு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலுங்கூட வருஷா வருஷம் ரூ. 500, அல்லது ரூ. 600 குடும்பச் செலவு, சாகுபடி செலவு போக, மீதம் பிடித்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. விவசாயிகள் படும் கஷ்டங்களில் எல்லாச் செலவுகளும்போக பெருந் தொகையை வருஷா வருஷம் சேமித்து கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, குறைந்த பட்சம் ஆறு தவணைகளிலாவது தரவேண்டுமென்று திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“ ஜூன் மாதத்தில் எந்த விவசாயினிடத்தில் பணம் இருக்கும் ? சாகுபடி ஆரம்பிக்கப் போகும் காலத்தில் சாகுபடிச் செலவுக்கே வகையில்லாமல் விவசாயி திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், கடன்பட்ட தொகையில் ஒரு பகுதியைக் கட்ட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் வரும், அதற்காக நாம் இப்பொழுதிருந்தே பணத்தை சேமித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், நான்கு மாதத்திற்குள் லேவாதேவிக்காரர்களிடத்தில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் ’ என்று முன்கூட்டியே யோசனை செய்து விவசாயிகள் பணம் இருப்பு கட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்ற சர்க்காருடைய வாதம் விவசாயிகளைக் கேலி செய்வதாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயி வறுமையில் வாடிக்கொண்டிக்கிறான். சட்டசபை அவர்கள் பட்டிருக்கும் கடன் விஷயத்தில் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்போகிறதோ என்று அவர்கள் கவலையுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்காதா என்று அவர்கள் ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னிட்டே விவசாயிகள் கடனைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கற்பனை பேசுவது சரியல்ல.”

22nd February 1955] [Sri C. Kandasamy]

“ விவசாயிகள் கையில் பணம் இருக்கக்கூடிய காலம் எதுவென்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அடுத்த வருஷம் குறுவை அறுவடைக்குப் பிறகு கடன் தொகையின் முதல் தவணையைச் செலுத்தலாம் எனற முறையில் இச்சட்டத்தில் தகுந்த மாறுதலைச் செய்யாவிட்டால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. ஏதோ சட்டத்தைச் செய்து விட்டோம், அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிடும் என்று சர்க்கார் சுய திருப்தி அடைந்து விட்டால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிடாது. இச்சட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான நன்மை ஒன்றையும் செய்து விடவில்லை. ஏனென்றால், ஜில்லா முன்சீபுகளே கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சில சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதாவது, கடனை 10 அல்லது 20 தவணைகளிலும்கூட திருப்பிக் கொடுக்க வகைசெய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கும்போது இச்சட்டத்தின்படி நான்கு தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வழி செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம் ? அதனால் அதிக நன்மை ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. முதலில் கொண்டு வரப்பட்ட கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டமும், இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தருவதற்கான சட்டமும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக தீமையைத் தான் விளைவிக்கும் என்று நான் சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் ஒரு பெரிய குழப்பத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். கிராமப் பொருளாதாரத்தையே அடியோடு ஆட்டி அசைத்து விடும் என்று நான் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். விவசாயிகளுக்கு ஏதோ நன்மை செய்யப்போகிறோம் என்ற நினைப்பில் முதலில் ஒரு சட்டமும், அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது ஒரு சட்டமும் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைகளைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இவர்கள் சும்மா இருந்திருக்கலாம். “ சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்த ” மாதிரி அரசாங்கத்தின் போக்கு இருக்கிறதென்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. கிராமப் புறங்களில் இச்சட்டம் பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகளை பாதிக்கும், இதனால் விவசாயிகளிடையே பெரியதொரு குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதையெல்லாம் மந்திரி அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பொது விவாதத்தில் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the Bill is so restricted in its scope and the provisions are so simple and innocuous that we did not expect that any revolutionary changes would be made in the Select Committee. The only material change that has been effected is the dropping of the exemption given in favour of persons who do not own property worth more than Rs. 5,000. Some of the previous speakers referred to it and said that it would work as an injustice to certain sections of the people.

“ I concede that if we examine the question on a purely legal basis it is capable of doing such harm. But we must, at the same time, look to the fact that a simple legislation need not be made very complicated in its working because of a certain provision. Therefore, on the ground of simplicity in the working of the Act and the balance of convenience, I welcome the change made in the Select Committee. Otherwise, in every case the Court will have to consider whether the property of a creditor should include or exclude his debts. A simple money suit against an individual will have to be complicated by a roving enquiry into the worth or the assets or the liabilities of one of the parties to the suit. Therefore, considered in this light, it is quite welcome. After all, what is the right or remedy conferred by this legislation? It is not a scaling 10-40 a.m.

down or wiping out of the debts but only a provision for repayment in just instalments. I therefore do not personally find much of an objection to this change and, on the other hand, I welcome this salutary change made by the Select Committee.

"I also want to raise one or two legal points for the consideration of the Government if there is any substance in them. One is that which has been recorded in the minute of dissent of Sri K. Balasubramanya Ayyar. We know that certain categories of debts are taken away from the purview of this legislation. It may be that an individual comes under the definition of 'agriculturist' but, at the same time, he may owe debts to institutions which are excluded by this legislation. It has been provided that any alienation or sale through Court in collusion becomes void or voidable under certain provisions of this legislation. Take for instance a case where an agriculturist owes debts to X and also to some societies, to the Government or has obligations arising under any Chit Fund Scheme. If the creditor X brings the property of the debtor to sale what is the remedy open to the other creditors who are governed by this enactment. In ordinary cases, if it were a money decree all the creditors who have got decrees and who file execution petitions will be entitled to get rateable distribution. Because the creditors governed by this enactment cannot file execution petitions they are at a great disadvantage inasmuch as they will not be entitled to rateable distribution. Suppose a debtor has Rs. 5,000 worth of debts outside the purview of this enactment and a debt of Rs. 10,000 within its purview, and the creditor who is outside the purview of this enactment brings property worth Rs. 5,000 of the debtor to sale. Then he will be entitled to all the Rs. 5,000 and in cases where the debt due to the creditor who is outside the scope of this enactment exceeds the value of the property of the debtor the other creditors who are governed by this legislation get nothing. This is a very important point which requires consideration at the hands of the Government.

"My other point is the difficulty with regard to limitation. It is said that no decree can be executed within four months of the commencement of this Act. It is also said that a decree cannot be executed when the debt is being repaid in instalments. Section 48 of the Civil Procedure Code imposes an absolute prohibition against a decree being executed after the lapse of twelve years. Suppose this period of twelve years lapses within the period of the instalments for repayment provided for in this enactment, what will be the effect? There are decisions of the Madras High Court that in a case where the Court has granted a decree and has also ordered payment by instalments, if the period of twelve years expires before the instalments are paid, the decree cannot be executed in full because Section 48 of the Civil Procedure Code comes in the way. This is also a legal difficulty which I place before the Government."

DEPUTY SPEAKER :—"I fix a time-limit of five minutes for each hon. Member."

22nd February 1955]

* SRI A. SAMBASIVAM :—" மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்நாட்டுக்கும், இந்நாட்டு மக்களுக்கும் தாய்போல் காத்துவருகிறவர்கள் உழவர்கள்தான். உழுவார் உலகத்துக்கு ஆணி, உண்டுகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக்கொண்டு உழவர்களை கடன் தொல்லையிலிருந்து பாதுகாக்கவும் உழவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தோடும் நம் அரசாங்கம் இந்த விவசாயிக்கடன் வாய்தா மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினரும் மனமகிழ்ச்சியோடு இதனை வரவேற்கிறார்கள் என்று பாராட்டி என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் அரசாங்கத்திற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நம் சமுதாயத்திற்கே தாய்போன்றிருக்கும் இந்த உழவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கடனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு தொல்லைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கடனுக்குக் காரணம் கிணறு வெட்டுவதற்காக பணம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மாடு வாங்கவும் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கும் பணம் தேவைபடுகிறது. இவர்கள் நிலை கடன் பட்டுத்தான் உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன் பகுதியையும் உற்பத்தியால் அடைந்த வருமானப் பகுதியையும் பார்த்தால் கடன் பகுதிதான் பெரும்பகுதியாகயிருக்கும். உழவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. கடன்பட்ட உழவர்கள்தான் தங்களுடைய கடனையும் செலுத்துக்கொண்டு, நில வரியையும் காலாகாலத்தில் செலுத்த வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறார்கள். சமுதாயம் மேன்மையுற எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எந்த உதவி தேவையோ அதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சமுதாயத்திற்கு சோறு போட்டு வருகிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை நல்ல முறையிலே செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக 150 ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 ரூபாய் கந்தாயம் கட்டி வருகிறவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும். சென்ற 10 ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்கு வருமானம் மிகக்குறைவு. பல ஆண்டுகளாக மழையின்மையால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தை பராமரிப்பதற்கு ஏராளமாக செலவு செய்திருக்கிறார்கள். வருமானவரி செலுத்துபவர்களை விலக்கியது சரி. இந்த வரிவிதிப்பு அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு தகுந்தவாறு இருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஆனால் 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல என்று சொல்லுவதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயி யார் என்பதை சற்று விஸ்தரித்தால் நலமாகயிருக்கும். தவணைகளை கண்டிப்பாக ஆக்காமல் 10 ஆக நீடிப்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். கடன் கொடுக்கிறவர்களும் உழவர்கள் மேன்மையுறச் செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். நான் இப்படிச் சொல்வதனால் கடன் கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல.

" முன்பு கடன் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய விவசாயத்தை 10–50 a.m.
தங்களுடைய உடலுழைப்பினால் செய்வதற்கு வாங்கிய கடன் தான். அவ்விதம் கடன் வாங்கி உழைத்து உற்பத்தையைப் பெருக்க கடன் வாங்கினார்கள். ஆனால் இயற்கையின் கோளாறினால் அவர்களுடைய உழைப்பு வீணாகப் போய்விட்டது. அதனால் விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளானார்கள். அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க இப்பொழுதுதவணை விதிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தவணைப்படிகூட அவர்கள் கட்ட முடியாமல் இருப்பார்கள். பத்து வருஷ அல்லது ஐந்து வருஷ தவணை வைத்தாலும் அவர்களால் கட்ட முடியும் என்று தோன்றவில்லை. இதைப் பற்றி சர்க்கார் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாகிலும் ஏற்பாடு செய்தும் நாம் உழவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கம்

ஒரு பெரும் நோக்கத்துடன் தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு மக்களின் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.''

* **Sri A. SENAPATHI GOUNDER** :—" கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டமானது இப்பொழுது கடனைத் தவணையில் செலுத்தும் சட்டமாக மாறி இருக்கிறது. கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். இன்று விவசாயிகளுடைய நிலை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அவர்களுடைய கடன் பளு எவ்வளவு இருக்கிறது, அவர்களால் அந்தக் கடனை திருப்பிக்கட்ட முடியுமா என்பதையும் கவனித்து ஒரு நல்ல விதமான சட்டத்தைச் செய்திருந்தால் மிகவும் நலமாக இருந்திருக்கும். கடன் கொடுத்தவர்களுககு இந்தச் சட்டம் ஒரு நன்மையான முறையில் அமைந்திருக்கிறதென்றே சொல்லலாம். கடன் பட்ட விவசாயிக்கு இந்தச் சட்டம் ஒரு பெரிய நன்மையைச் செய்து விட்டதாக நினைக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான ஒரு நன்மையும் ஏற்படக்கூடிய வகையில் எந்தச் சட்டமும் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எந்த வரி போட்டாலும் அவைகள் விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் தான் போடப்படுகிறது. எந்த சட்டம் இயற்றிஞலும் அது விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்யக் கூடிய அளவில் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

" இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின்படி ரூ. 150 கந்தாயம் செலுத்தக் கூடியவர்களுககுஇந்த சட்டத்தில் சலுகை உணடு மற்றவாகளுக்கு அந்தச் சலுகை இல்லை என்று கண்டிருக்கிறது. விவசாயி எதற்காக கடன வாங்கவேண்டும்? எதற்காக கடன பட்டிருக்கிருர் என்று யோசித்தால் பெரிய பட்டாதார்கள் தங்களுடைய பூமியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் பல சந்தர்ப்பங்களில் தங்களுடைய பூமிகளை வளம்பெறச் செய்வதற்காகவும் தான் அப்படி கடன் வாங்கியிருப்பார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய ஆடு, மாடுகளை வாங்கவும், காப்பாற்றவும் கடன் வாங்கியிருக்கிருர்கள். மற்றும் தங்களுடைய குததகைக்காரர்களுக்கு கடன் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகவும் தான அவர்கள கடன வாங்கியிருப்பார்கள். நண்பர் ஒருவர் சொல்லிய மாதிரி அவர்கள் கார் வாங்குவதற்கும் தேர்தல்களில் நிற்பதற்கும் அநதக் கடன்கள் வாங்கப்பட்டது எனபது இல்லை. அவர்களும் விவச..யிகள் என்று விட்டு விடுவதா? எனறும் சொன்ஞர். ரூ. 500 கந்தாயம் செலுததுகிறவாகள் கூட தங்களுடைய பூமியை அபிவ்ருத்தி செய்வதற்குத்தான அப்படி கடன் வாங்கியிருக்கிருர்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம விவசாயிகளுக்கு பெரிய சலுகை ஒன்றும் கொடுத்து விடவில்லை. தவணையில் செலுத்தக்கூடிய சலுகைதான் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதஞல் ரூ. 500-க்கு கந்தாயம் கட்டுகிறவர்களையும் இதில் சேர்தது அவர்களுக்கும் சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முனிசிபல் வரி, வருமான வரி முதலியவைகள் கட்டக் கூடியவர்களும் விவசாயிகள் தான். அவர்கள் ரூ. 500 கந்தாயம் செலுத்திஞலும் அவர்களும் கடன் வாங்கியிருக்கக் கூடும். ஆஞலும் அவர்களுககும் இந்தச் சலுகையைச் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை.

" மேலும் இந்தச்சட்டத்தை நாம் இயற்றிவிட்டால் இன்று விவசாயிகள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள் என்ருல் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடனை எப்படி வாங்குவது, இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய கடனை எப்படி கட்டுவது என்பதைப்பற்றி அவர்கள் சர்க்காரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். வாங்கய கடனை மூன்று தவணைகளிலும் நான்கு தவணைகளிலும் கட்டிவிடவேண்டும் என்பதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய கடன் வசதி எப்படி இருக்கிறது என்ருல் ஒன்றுக்கு இரண்டாக எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிருாகள். சர்க்கார் ஏதாகிலும் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி அதை

22nd February 1955] [Sri A. Senapathi Gounder]

கவனிக்கச் சொல்ல வேண்டும். அத்துடன் கிராம மக்களுக்கு உழவு காலங்களில் சகாய வட்டி கடன் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI E. T. KUNHAN :—" മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ല് 10-55 a.m. കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇതു് കൃഷിക്കാർക്ക് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു ബില്ലല്ലെന്നു ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഈ ബില്ലനുസരിച്ചു കടമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പണമായി വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കടങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പാട്ടബാക്കിയും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടു്. സകല കടങ്ങളും പലിശയോടുകൂടി മൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ടു് കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നാണു് പറയുന്നതു്. അതു് നാലു ഗഡുക്കളായിട്ടാണു് കൊടുക്കേണ്ടതു്. മുതലും പലിശയും ഒരു പൈപോലും കുറയ്ക്കാതെ കൊടുക്കണമെന്നാണു് വ്യവസ്ഥ. അതു വച്ചുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു് ഈ ബില്ല് കൃഷിക്കാരനു ഗുണംചെയ്യാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ലെന്നു്. കൃഷിക്കാരനു ഗുണം കിട്ടണമെങ്കിൽ 1953 നു മുമ്പുള്ള എല്ലാ പാട്ടബാക്കികളും റദ്ദ്ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അതിനു എന്താണു് ന്യായമെന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. കൃഷിക്കാരൻ ജന്മിയുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നുവേണം പാട്ടം അളക്കാൻ. അങ്ങനെ കൊണ്ടുചെന്നു പാട്ടം അളന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ജന്മി പറയും രശീതി പിന്നെക്കൊടുക്കാമെന്നു്. പിന്നെ കൃഷിക്കാരൻ എത്ര തവണ നടന്നാലും ജന്മി രശീതി കൊടുക്കുകയില്ല. ഇനി ഒന്നോ രണ്ടോ പറ ബാക്കിയുണ്ടായിയെന്നു വയ്ക്കുക. അപ്പോഴും അളന്ന പാട്ടത്തിനു ജന്മി രശീതി കൊടുക്കുകയില്ല. ബാക്കിയുള്ളതു കൂടെ കൊണ്ടുവരൂ, അപ്പോൾ ഒന്നിച്ചു രശീതി തരാം എന്നു അവധി പറഞ്ഞു ഒഴിയും. ഇങ്ങനെ എത്രയോ കൃഷിക്കാർ പാട്ടം അളന്നിട്ടു ജന്മിമാർ രശീതി കൊടുക്കാതെ കടമാക്കി കണക്കുകൂട്ടിവച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാട്ടം അളക്കുന്നതുതന്നെ വളരെ അന്യായമായിട്ടാണു്. ഹരിജനങ്ങളായ കൃഷിക്കാർ സവർണ്ണരായ ജന്മിമാരുടെ വീട്ടിൽ നെല്ലു കൊണ്ടുപോയി ചാക്കുകളിൽ അട്ടിവെച്ചുകൊടുത്തിട്ടു പുറത്തു നില്ക്കാമെന്നല്ലാതെ ജന്മി അതു് ശരിയായിട്ടുതന്നെ അളന്നു എടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കാനുള്ള സൌകര്യംപോലുമില്ല. ജന്മിയുടെ കാര്യസ്ഥൻ അയാൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ള സമയത്തു തോന്നിയപോലെ നെല്ല് അളന്നെടുക്കും. പലപ്പോഴും പത്തും പതിനഞ്ചും പറ അളവിൽ കുറയ്ക്കും. ഇതാണു് കുടിയാന്മാരുടെ അനുഭവം. ഇതെല്ലാം ജന്മി കണക്കുകൂട്ടി കടമായിട്ടു എഴുതിവയ്ക്കും. അത്തരത്തിലുള്ള കടമാണു് കൃഷിക്കാർക്ക് അധികമായുള്ളതു്. ഈ പരമാർത്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു് പാട്ടബാക്കി കടങ്ങളെല്ലാം റദ്ദ്ചെയ്യണമെന്നു് ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു്.

"മറ്റൊന്നു പറയാനുള്ളതു് മുതലിന്റെ ഇരട്ടി പലിശ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സകല കടങ്ങളും റദ്ദ്ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു്. നെല്ലിനു വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാലത്തെ ബാക്കികൾ വില കൂടിയിരിക്കുന്ന കാലത്തെ വില കണക്കാക്കി വസൂലാക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം നാട്ടിൽ നടപ്പുണ്ടു്. ഈ വിധത്തിലെല്ലാമാണു് കൃഷിക്കാരനു ഭാരിച്ച കടം വന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതെല്ലാം നോക്കിയിട്ടാണു് 1953 നു മുമ്പുള്ള പാട്ടബാക്കികളും മുതലിലിരട്ടി പലിശ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടങ്ങളുമെല്ലാം റദ്ദ്ചെയ്യണമെന്നു് ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു്. കൂടാതെ കൈത്തൊഴിലാളികളേയും ഈ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണു്."

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" Mr. Deputy Speaker, I 11 a.m. congratulate the Government on having brought such a measure as the present Bill. This Bill has been fair not only to the debtor, but also to the creditor. This affords facilities to the debtor to liquidate his debts in four instalments. At the same time, it should not be forgotten that there is a provision under clause 4, where discretion is given to the Courts to give as much leniency as possible and as much favourable terms as possible to the debtor to repay his debts. As such, there is not much force in the argument that the instalment prescribed in this Bill is parsimonious.

" I wish to say one or two words about the legal aspects. Some of the previous speakers observed that there is a lacuna in not having provided for rateable distribution of payments. There may

be some debtors who come under the purview of this Bill and if a suit is filed against him by one of the creditors and the property is sold under Court auction, it will leave the other creditors miserable, looking at the debtor helplessly.

" Then, there is mortgage or secured debt solely on the security of house property within the municipal limits or panchayat limits. I do not find any reason why it should not be exempted under this Bill. A similar provision under the Act V of 1938 was there. I wish that similar provision is made here also.

" Under clause 3, it has been said that the creditor will have to bear his own cost if he files a suit after a deposit is made by the debtor. I wish there is another thing also. Not only when a deposit is made but also when notice of such deposit is given to the creditor. Then only the creditor can be deprived of his cost and it will be legitimate.

" I feel that the other provisions of the Bill are very fair and as such I really welcome this measure. Thank you, Sir."

* **Sri M. DHARMALINGAM**:—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சட்டம் நமது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கும் என்கின்ற எண்ணத்தில் இதை ஆதரித்துப் புகழ்ந்து பேச நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

" முதன் முதலில் இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்கிற எண்ணத்தோடேயே சர்க்கார் இதைத் தயாரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் " விவசாயிகள் " என்றால் யார் என்பதற்கு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1952–53-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு எந்த வருஷத்திலாவது 150 ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு நிலத் தீர்வை கட்டியுள்ளவர்கள் விவசாயிகள் என்று கருதப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அவர்களுக்கு எவ்விதமான சலுகையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படமாட்டாது.

" மேலும் 1952–53-ம் வருஷத்திலிருந்து எந்த வருஷத்திலாவது அரை வருஷத்திற்கு தொழில் வரி கட்டும் கணக்கில் 900 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் ஒருவருக்கு இருந்தது என்று சொன்னாலும், ஒருவருக்கு மாதம் வாடகை மாத்திரம் 50 ரூபாய்க்கு மேல் வருகிறது என்று சொன்னாலும் அவர் விவசாயியாகக் கருதப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கும் எந்த விதமான சலுகையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படமாட்டாது. இதிலே இன்னொரு விஷயம். வாஸ்தவத்தில் ஒரு விவசாயி 149 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறான் என்றால் அவன் விவசாயி என்று கருதப்பட்டுவிடுவானா, என்று பார்க்கிறபொழுது இதில் எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. வாஸ்தவத்தில் அவர்களுக்கும் கூட ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

" இந்தச் சட்டத்திலுள்ள விதிகளின்படியே ஒருவர் விவசாயி என்று கருதப்பட்டாலும் அவர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலோ, நில அடமான பாங்கிலோ கடன் வாங்கியிருந்தால் இந்தச் சட்டம் அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்காது என்று ஷரத்து 2–ல் உள்ள (பி) (ii) உட்பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே போல் கோயில்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகையைக் கட்டாமல் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று சொல்வது மிக முக்கியமாகும். ஏனென்றால் சிலர் கோயில் சொத்துக்களை ஏலத்தில் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, ஆனால் ஏலத்தில் எடுத்த தொகையைக் கொடுக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கோவிலுக்குச் சேரவேண்டிய பணம் வராம

22nd February 1955] [Sri M. Dharmalingam]

லேயே இருப்பதால் கோயில்களின் நிர்வாகம் சரிவர நடைபெருமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே எப்படி கூட்டுறவு சொஸைடிகள், நில அடமான பாங்குகள் ஆகியவற்றுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து நாம் விலக்கு அளித்திருக்கிறேமோ அதைப் போலவே கோயில் தேவஸ்தானங் களுக்கும் விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் கோயில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க உதவிய தாக ஆகும்.

“அதோடு இந்த மசோதாவின் நான்காவது ஷரத்திலே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து நான்கு மாதத்திற்குள் மொத்தக் கடனின் எட்டில் ஒரு பங்கோ, அல்லது வட்டியும், முதலுமாகச் சேர்ந் துள்ள மொத்தப் பணத்தின் நாலில் ஒரு பகுதியையோ, இது இரண்டி லும் எது குறைவான தொகையாக வருகிறதோ அதை வேண்டுமானுலும் கொடுக்க வேண்டும், பாக்கியை மூன்று தவணைகளில் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ‘நான்கு மாதங்களுக்குள்,’ என்று கொடுத்திருப்பது அவ்வளவு சரி யல்ல. நான்கு மாதங்கள் போதவே போதாது. ஆகையால் நான்கு மாதங்கள் என்பதற்கு ஆறு மாதங்கள் என்று திருத்தினுல் ரொம்பவும் நன்ருக இருக்கும், விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யமாகவும் இருக்கும். ஆகவே நான்கு மாதங்கள் என்பதை ஆறு மாதங்களாகத் திருத்த வேண்டு மென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இன்னெரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பித் தந்து விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் தான் கொடுத்தார் களே தவிர விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தரமாட்டார்கள் என்று எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள். ஆனுல் சில விவசாயிகள் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கலாம். அவர்களை இன்றைக் குத் திடீரென்று நான்கு தவணைகளில் கொடு என்று நிர்ப்பந்தித்தால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட நேரிடும். ஆகவே இந்த விவசாயிகளிட மிருந்து சர்க்கார் பின்னர் கடனை வசூல் பண்ணிக் கொள்ளலாம். அதாவது விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுத்தது போல எண்ணிக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு யார் யார் கடன் கொடுத்திருக்கிருர்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் நாஷனல் சேவிங்ஸ் சர்டிபிகேட்டை வழங்கி விட லாம். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவும் பலர் தாராளமாக முன் வருவார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் உற்சாகம் அளிப் பதாகவும் இருக்கும். இதனுல் விவசாயிகளுடைய கஷ்டமும் ஓரளவு நீங்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

*SRI V. SANKARANARAYANA MENON :—“മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ സ്റ്റേററിലെ കൃഷിക്കാർക്ക് കടത്തിൽനിന്നു ആശ്വാസം നൽകാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലുപോലെ ഇത്രയും നിർഗ്ഗുണവും നിർദ്ദോഷവുമായ ഒരു ബില്ല് ഈ അസംബ്ലി മുമ്പാകെ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഏതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും സംസ്ഥാനത്തിലെ ചില ആളുകൾക്കെങ്കിലും ഗുണവും ദോഷവും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ഈ നിയമം കൃഷിക്കാർക്ക് യാതൊരു ഗുണവും ചെയ്യുന്നില്ല. അതേസമയം മററാർക്കും ഒരു ദോഷവും ചെയ്യുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഏററവും നിർഗ്ഗുണവും നിർദ്ദോഷവുമായ ഒരു ബില്ലാണിതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. 11-8 a.m.

“1939-ൽ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവന്നു ഈ നാട്ടിലെ കടം കുറെയൊക്കെ റദ്ദ് ചെയ്യുകയും വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഇപ്പോൾ 12 കൊല്ലത്തിനു മേലായി. ഇന്നു ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്ക് 150 കോടി ഉറുപ്പികയിലധികം കടമുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. ഈ കടം വെട്ടിച്ചുരുക്കിയതുകൊണ്ടോ ഗഡുക്കളായി കൊടുത്തു തീർക്കാൻ അനുവദിച്ചതുകൊണ്ടോ മാത്രം കൃഷിക്കാർക്ക് കടത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളോ റൂറൽ ബാങ്കുകളോ ഏർപ്പെടുത്തി കൃഷിക്കാർക്ക് കടം കിട്ടാനുള്ള സൌകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്താൽ ഈ കടമെല്ലാം തീരുമെന്ന അഭിപ്രായവും അത്ര ശരിയല്ല.

" കൃഷിക്കാരന്നു മുഴുവൻ സമയവും പ്രവൃത്തിയില്ല, അവന്റെ വരുമാനം വളരെ തുച്ഛമാണു്. അതാണു് കൃഷിക്കാരന്റെ മൌലികമായ പ്രശ്നം. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കൃഷിക്കാരന്നു വളരെ കുറച്ചു കാലം മാത്രമേ കൃഷിപ്പണിയുള്ളു. പണിയില്ലാത്ത ഒഴിവുകാലങ്ങളിൽ മററു പ്രവൃത്തികളിലേർപ്പെട്ടു വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുതകുന്ന ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താലല്ലാതെ കൃഷിക്കാരന്റെ ഋണഭാരം കുറയ്ക്കാനോ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. അതിന്നുള്ള പദ്ധതികളൊന്നും ഗവർമ്മേണ്ടിന്നില്ല. ഈ ബില്ലിലും അതിനെപ്പററി യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ബില്ല് നിർഗ്ഗുണമാണെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

" ഇനി കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഈ ബില്ല് നിർദ്ദോഷവുമാണു്. കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവർക്കു്, നാട്ടിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി വെച്ചു നോക്കിയാൽ, അവരുടെ പണം നാലു തവണയായിട്ടല്ല ആറു തവണയായിട്ടു കിട്ടിയാലും അവർ സംതൃപ്തരാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് കടംകൊടുത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ബില്ല് നിർദ്ദോഷമാണെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഈ ബില്ല് ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില്ലറ ദോഷങ്ങൾ സെലക്ട് കമ്മിററിയിൽവെച്ചു പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അയ്യായിരം ഉറുപ്പികയിലധികം സ്വത്തില്ലാത്ത ആളുകളെ ആദ്യം ഇതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. സ്വത്തിനെപ്പററി തർക്കമുണ്ടായി വെറുതെ കോടതിയിൽ പോകാനുള്ള ഒരു വഴിയായിരുന്നു അതു്. അതു് എടുത്തുകളഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഈ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്കു വലിയ ആപത്തുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആ കുഴപ്പമെല്ലാം സെലക്ട് കമ്മിററി പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഈ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്കു ആശ്വാസം നല്കാൻ ഈ ബില്ല് പര്യാപ്തമല്ലെന്നാണു് എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളതു് കൃഷിക്കാരന്നു ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിയെടുത്തു വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണു് കൃഷിക്കാരനെ കടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. അക്കാര്യത്തിൽ ഇനിയെങ്കിലും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

11-12 a.m.

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, I support this Bill. This Bill is a small and simple one. The basic object of it is to enable agriculturists to repay their debts in easy instalments. It is not as if this Bill is intended as a sovereign remedy for all the ills confronting the agriculturists. Time factor is the most important thing in a legislation like this. We are now bent upon giving some aid to agriculturists not for all time but only for the duration of the period of the crisis with which they are now faced. Viewed in that aspect, I think the sponsors of the Bill and the Select Committee have embodied in this Bill certain very reasonable provisions. On the suggestion of the Members, the Select Committee has amended clause 2 (*a*) which defines the term ' agriculturist '. With regard to agriculturists who own houses, a provision very favourable to them is incorporated in clause 2 (*a*) (iii). It is said in this clause that the term ' agriculturist ' shall include any person assessed in any half-year to house tax on an annual rental value of not more than six hundred rupees and the building in which he lives is excluded for this purpose. This is a great concession shown to agriculturists who own houses. This concession was given in deference to the wish of some Members. Agriculturists who are assessed to profession tax on income derived from a profession other than agriculture on a half-yearly income of nine hundred rupees or less get the relief conferred by this Act. Agriculturists who pay land revenue of one hundred and fifty rupees or less per annum also get the relief conferred by this Act. These are salutary provisions which give relief to certain classes of agriculturists.

22nd February 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

" In the definition of ' debt ', certain changes have been made by the Select Committee. Liabilities arising under any Chit Fund Scheme are excluded from the scope of that definition. This exclusion was not there in the original Bill. Certain organizations and individuals represented that Chit Fund organizations, like co-operative societies, provided credit facilities to poor people and that they should be exempted from this Act. That was why Chit Funds were excluded. Clause 2 (*b*) (vi) of the original Bill excluded from the purview of the Act any liability due to a person the value of whose property, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees. There was an overwhelming majority of Members in the Select Committee who felt that this provision would lead to all sorts of complications. Creditors who come under this limitation may be well off otherwise and those who have borrowed from them need not be denied the benefit of this Act.

" The important clauses of this Bill are clauses 3 and 4. It is provided in clause 3 that no suit for recovery of a debt shall be filed before the expiry of four months from the commencement of this Act. It is provided in clause 4 that an agriculturist can pay within four months of the commencement of this Act the interest due up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less. The balance of the debt is allowed to be paid in three equal annual instalments. This provision was made in response to the suggestion made by one of the Members belonging to the Opposition Party. The four month respite will save the agriculturists from being flooded with suits for the recovery of debts due by them. The three annual instalments provided for clearing the debt is not absolute. Three is only the minimum number of instalments that a court can give. It is open to a court to allow more instalments having regard to the poverty and the circumstances of the debtor. This is a point that has to be borne in mind. It is not as if the Government do not want to give more time than what is provided for in this Bill."

Sri A. K. SUBBAIAH :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன் வாய்தா சட்ட சம்பந்தமாக சில யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். விவசாயிகளிடமிருந்து கடனைத் திருப்பி வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாக இது இருக்கிறதேயொழிய விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

" கடந்த பல வருஷங்களாக இந்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் கடன் நிவாரணம் வேண்டுமென்று பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிகளின் கிளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய கிளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொண்டும்கூட சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அது அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த முறையில் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது.

[Sri A. K. Subbaiah] [22nd February 1955

"பண்ணையாட்களும், விவசாயக் கூலிகளும் 'விவசாயிகள்" என்ற பதத்தில் சேர்க்கப்படாமலிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்தச்சட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அவர்களும் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், கடன் வாங்கியதன் மூலமாகத்தான் விவசாயிகள் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஒரு விவசாயி தனக்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் ஒரு மிராசுதாரிடமோ அல்லது கடன் கொடுத்து லேவாதேவி செய்யக்கூடியவர்களிடமிருந்தோ கடன் வாங்குகிறான். ரூ. 100 கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் அவன் ரூ. 200-க்கு "ப்ரோநோட்டு" எழுதிக்கொடுத்துத்தான் கடன் வாங்குகிறான். கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் அவனும் அவனுடைய குடும்பத்தார்களும் கடன் கொடுத்த மிராசுதாரிடத்தில் அடிமைகளாக வேலை செய்துவரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கடன் திருப்பிக் கொடுக்கும் வரை மிராசுதார் என்னென்ன நிபந்தனை விதிக்கிறார்களோ அதற்கெல்லாம் கடன் பட்ட விவசாயி உட்பட்டு நடந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

11-20 a.m. "இந்த விவசாயி என்ற பதத்தில் கூலி விவசாயி, பண்ணை விவசாயி என்று சேர்த்துக்கொள்ளலாம். இவர்களுக்கு எந்த விதமான நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. அவரவர்கள் கடன்காரர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான சுதந்திரமும் இல்லாமல் அடிமையாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக பண உதவி அளித்து 20 வருஷத் தவணையில் வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக்கொடுக்கும் படியாகச் செய்யவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் கடன் கொடுத்து கடன் வாங்கினவர் இறந்து போன பின் இன்னொருவரிடமிருந்து பணம் வசூலித்து வருகிறார்கள். கோவில்களிலும், மடங்களிலும் குத்தகை விஷயமாக விவசாயிகள் பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லையென்றால் அதனால் ஒன்றும் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் விவசாயிகள் குத்தகை வாரங்களுக்கு நெல் அளக்கமுடியாததால்தான் ஏற்பட்டது. வருஷம் 30 கலம், 40 கலம் என்று மொத்தமாக ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி வருகிறார்கள். ஆதலால் கோவில், மடங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று அந்த முறையிலேதான் சட்டமாக இருக்கவேண்டும என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பண்ணை விவசாயிகளையும் கூலி விவசாயிகளையும் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI S. R. ARUMUGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் பட்ட கடனைத் திருப்பி கொடுப்பது சம்பந்தமாக வந்திருக்கக்கூடிய இம் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே மாரடோரியம் சட்டம் வந்த பிறகு சர்க்கார் கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறது என்று அதிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி இந்தச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று வருஷ தவணைகளில் கடனை திருப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பது மிக நியாயமானது. இதில் சில மாறுதலை செய்து இச்சட்டத்தை திருத்தினால் மிகவும் நலமாயிருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

"உதாரணமாக செக்ஷன் 2-ல் யார் யார் விவசாயிகள் அல்லாதார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முனிசிபாலிடிகளில் உத்தியோக வரி விதிக்கப்படுகிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் கூட 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உத்தியோக வரி விதிக்கப்படுவது கிடையாது. அவர்களுக்கு பூமி சொந்தமாக இருந்தாலும் விவசாயிகள் என்ற முறையில் சட்டம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் மைனர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் வசிக்கக்கூடியவர்கள் 100 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல என்ற நிபந்தனை விதித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

22nd February 1955] [Sri S. R. Arumugam]

"அடுத்தபடியாக கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று 4-வது செக்ஷனில் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக மூன்று வருஷ தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. கடன் கொடுத்து கடன் வாங்குவதையே சிலர் தொழிலாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்லடம் தாலுக்காவில் 30 வட்டி கடைகள் இருக்கின்றன. 10,000 ரூபாய்க இருந்த மூலதனம் 10 லட்சம் வரையிலும் உயர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை அதிக வட்டிக்குக் கொடுத்து இம்மாதிரி அவர்கள் மூலதனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்திய பேமெண்டு ஆப் டெட் இன்ஸ்டால்மெண்ட் சட்டத்தின்படி 1951-ம் வருஷத்தில் புதிப்பிக்கப்பட்ட எல்லா பிராமிசரி நோட்டுகளுக்குள்ள வட்டியைத் தள்ளிக்கொடுப்பது மிகவும் அவசியம். சர்க்கார் இதை கவனித்து 1951-ம் வருஷத்தில் புதிப்பிக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு எல்லா வட்டியையும் ரத்து செய்து முதலை பின்னால் திருப்பிக் கொடுத்தால் போதும் என்று சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"கடன் கொடுத்தவர்கள் இரண்டு தரப்பினர். கடன் கொடுத்து வட்டி வாங்குவதே தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு சாரார். பாங்கின் மூலமாக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத் தவிர விவசாயிகளுக்குள்ளேயே கை பணத்தை மற்றவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து திருப்பி வாங்கிக் கொண்டு வரும் பழக்கம் இருக்கிறது. இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணங்களை மூன்று வருஷத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக யார் வட்டியை வருஷா வருஷம் ஒழுங்காக செலுத்துகிறார்களோ அப்படிப்பட்டவர்கள் 5 வருஷத் தவணைகளிலும் மற்றவர்கள் மூன்று வருஷத் தவணைகளிலும் கடனைக் கொடுத்து விடவேண்டும் என்ற முறையில் சட்டம் கொண்டுவந்தால், அதிகமான விவசாயிகளுக்கு பிரயோஜனப்படும் என்பதை நான் சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் கடன் கொடுத்து கடன் வாங்கும்போது ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் மூலமாக பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்தினால் நியாயமான வட்டிக்கு கடன் கிடைக்கவும் பிற்காலத்தில் கடன் விஷயமாக மசோதா ஏதாவது கொண்டு வரவேண்டுமானால் சர்க்காருக்கு உதவியாகவும் இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* **Sri N. RATHINA GOUNDER** :—"மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று செலக்ட் கமிட்டிக்கு சென்று பிரேரேபித்து மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று விவசாயிகளின் நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது? அவர்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லக்கூடிய குறைகளை கூர்ந்து கவனித்து கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயப் பெரும் குடியில் பிறந்து வளர்ந்த கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், விவசாயிகள்தான் சர்க்காரினுடைய முதுகெலும்புகள், காமதேனுக்கள், வாயில்லாப்பூச்சிகள். ஆனால் அவர்கள் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை எதனால் ஏற்பட்டது? மழையின்மை, அதனால் விளைவு இல்லை, வருவாயில்லை. கவர்ன்மெண்டு மூலமாக, வெள்ளக் கஷ்ட நிவாரணம் போன்ற எந்தவித நன்கொடை கொடுத்தாலும் அவை விவசாயிகளிடமிருந்தே வசூலிக்கப்படுகிறது. ஜில்லா கலெக்டர், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், தாசில்தார் போன்றவர்கள் இந்த விவசாயிகளின் தலையில் கையை வைத்துத்தான் ஏராளமான தொகை வசூலிக்கிறார்கள். 11-28 a.m.

"இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.க்கள் சம்பள உயர்வுக்காக பாடுபடுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் ஆரம்பிக்கிறார்கள். எதற்காக? அவர்களுடைய கூலியை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவி புரிய முன் வரவில்லை. விவசாயிகள் துன்பங்களை அரசாங்கம் ஆராயவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும்

கஷ்டப்படுகிறார்கள். தங்களை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுங்கள் என்று வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் மூன்று வருஷங்கள் என்றிருப்பதை இருபது வருஷங்கள் என்று கேட்கவில்லை. ஐந்தாறு வருஷங்கள் தான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் மழை இல்லை, பிறகு மழை பெய்தும் கூட விலைவாசிகள் குறைவாக இருப்பதால் விளை பொருள்களுக்கு விலை இல்லை. அதனால் விவசாயிகள் தங்களுடைய பூமியை விற்று கடனை கொடுக்கலாம் என்றால் அவர்களுடைய பூமியை வாங்குவதற்கும் ஆள் இல்லை. இப்பொழுது நிலங்களை பிரித்துக்கொடுக்கப்படும் திட்டம் வரப்போகிறது என்ற ஒரு மனப்பான்மை மக்களிடத்தில் நிலவி வருவதால் நிலங்களை வாங்குவதற்கு யாரும் முன் வருவதாகவே இல்லை. அதனால் நிலத்தை விற்றாலும் அதை வாங்குவதற்கு கேட்பாரற்று கிடக்கிறது.

"ரூ. 250 கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்களையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று செலெக்ட் கமிட்டியில் தெரிவித்தும் அவர்களை இதில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. நான் மந்திரி அவர்களை ஒன்று கேட்கிறேன். ரூ. 100 கிஸ்தி கட்டும் விவசாயிகளுடன் ரூ. 250 கிஸ்தி கட்டும் பெரும் நிலக்காரர்களும் அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருப்பார்கள். அவர்களும்தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் பெரிய பண்ணை வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஆடு மாடு முதலான கால்நடைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை திடீரென்று விற்றுவிட முடியாது. ஆகவே சிறிய விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் பெரியவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு விதமான கஷ்டம். இவர்களுக்கு பல விதத்தில் பல விதமான கஷ்டங்கள். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இரண்டு வழிகளில் கஷ்டம் ஏற்படுகின்றன. இவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய கடனை இவர்கள் வாங்க முடியாது. இவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்கு வாய்தா கிடையாது. கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும்.

"அது மாத்திரமல்ல. நாலு மாதங்களுக்குள் அசலில் ஒரு பகுதியும் வட்டியும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆறில் ஒரு பங்கைக் கட்டும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"இப்பொழுது வருமானம் கிடையாது. தானிய விலைகளும் குறைந்துவிட்டன. மற்ற வழிகளில் சம்பாதிப்பதற்குத் தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அத்துடன் விவசாயிகள் ரூ. 100 கடன் வாங்கியிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து ரூ. 200-க்கு எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த சட்டத்தில் ஒன்றும் இல்லை. ஒன்று அதைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும். அதைக்கண்டு பிடிக்க அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. எந்த உத்தியோகஸ்தர் ஸ்ட்ரைக் செய்தாலும், எந்த தொழிலாளர் ஸ்ட்ரைக் செய்தாலும் அரசாங்கத்தார் பயப்படுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் விவசாயிகளைப்பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. விவசாயிகள் ஸ்ட்ரைக் செய்தால் என்னவாகும் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது விவசாயிகளிடத்தில் ஒருவிதமான திட்டம் உருவாகி வருகிறது. விவசாயிகள் அவரவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு மட்டும் உணவு உற்பத்தி செய்து கொண்டு விட்டு மற்றவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்யாமல் இருக்கப் போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்யா விட்டால் பட்டணங்களில் வாழ்ந்து வருகிறவர்களுடைய பாடு திண்டாட்டம்தான். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தங்களுக்கு மட்டும் உணவு செய்துகொண்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்கு செய்யாமலிருந்துவிட்டால் பட்டணங்களில் பெரிய உணவு நெருக்கடி ஏற்படும். அப்பொழுது என்னைப்போன்றவர்கள் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். இதை இப்பொழுது நான் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

22nd February 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

கவர்ண்மெண்ட் கண்டிப்பாக இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளின் குறை தீர ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—" மன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளிடமிருந்து தவணை முறையில் கடனை வசூலிப்பதற்கு பல விதிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதில் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் கடன் கொடுத்தவரும் கடன் வாங்கியவரும் அவரவர்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்படாமலும் அவரவர்களுடைய நலன் கள் கெடாமல் இருக்கவேண்டிய ஒரு சூழ் நிலையை அனுசரித்துச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுவாக கடனைக் கொடுத்தபோது அந்தக் கடன் வாங்கியவர்கள் அழியவேண்டுமென்றோ அல்லது வாங்கியக் கடனை திருப்பி கொடுக்க கூடாது என்றோ நினைத்தவர்கள் அல்ல. விவசாயி களுடைய பிற்கால நிலையும் விலைவாசி குறைவும் பல இன்னல்களை அவர்களுக்கு விளைவித்திருக்கிறது. விவசாயிகள் கடன் வாங்கிய பின் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முயலும் காலத்தில் பருவ மாறுதல் ஏற்பட்டு மழை சரியாக பெய்யாமல் வாங்கிய கடனை காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற் றும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் இந்த சட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது எல்லாவற்றையும் கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

" இந்த சட்டத்தில் விவசாயிகள் என்ற விதியில் சிலவற்றை விளக்கி யிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இதை பெரும் எண்ணத்துடன் நோக்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதில் கிஸ்தி உச்சளவு ரூ. 150 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை சற்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதை ரூ. 250-க்கு உயர்த்த வேண்டும். வியாதியுள்ளவன் ஒரு மருத்துவ னிடத்தில் செல்லும் காலத்தில் மருத்துவன் அந்த வியாதிக்காரனை கவனிக்கிறான். வியாதியாக உள்ளவன் பணம் படைத்தவனா பண வசதி யுள்ளவனா என்ற நிலைமையை கவனித்து அந்த வியாதியஸ்தனை புறக் கணிக்கக்கூடிய நிலைமையை ஒத்திருக்கிறது இந்த விதிகள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவணை முறையை ஏற்படுத்துவதால் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய தொகை பூராவும் அதாவது வட்டி அசல் பூராவும் கிடைத்து விடுகிறது. ஆகையினால் இதில் பெரும் நோக்கத்துடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியாளரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களையும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

" அடுத்தபடியாக வீட்டு வரி செலுத்தும் விவசாயிகளை வீட்டு வரி செலுத்தும் தொகை மீது புறக்கணிக்கப்படும் சில விஷயங்களை கவனிக்கும் போது சாதாரணமாக ஒரு வீட்டு வரி செலுத்தக் கூடியவன் அவன் வாடகைக்கு விட்டு வருமானம் உண்டா என்று நிர்ணயித்து விலக்களித் திருப்பது ஏற்கக்கூடியதே. ஆனால் செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ரூ. 50-ஐ ரூ. 100-க்கு உயர்த்த வேண்டும் என்ற யோசனையை இங்கு கவனிக்க வேண்டும். இதையும் பெரும் எண்ணத்தோடு கவனிக்கவேண் டும். இந்தச் சட்டத்தை இயற்றும்போது கடனை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு கடனை குறைக்க வேண்டுமா அல்லது கடனை பல வகைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க கூடியவர்கள் யார் என்பவை அல்ல. கடன் வாங்கியவன் திருப்பிக்கொடுக்கும்போது வருங் காலத்தையும் விலை வாசியையும் அனுசரித்து நாம் அவனுக்கு சாதகமாகவும் கடன் கொடுத்த வருக்கு பூர்ண பலன் அடையும்படியான நிலைமையையும் உண்டு பண்ண வேண்டும். இம்மாதிரி செய்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும்.

" யுத்த காலத்தில் விவசாயிகளை சர்க்கார் கொடுமையாகவே நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்ய முடி யாமலிருந்தது. அதற்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களை அவனுக்குச் செய்து கொடுக்கவில்லை. அவனுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து கொடுக் காமல் விலைவாசிகளை சர்க்கார் கட்டுப்படுத்தி விட்டார்கள். அதனால் விவசாயி களால் தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ள முடியாமல் போய் விட்டது அதனால் இப்பொழுது கஷ்டப்படும்படியான நிலைமையும் ஏற்பட்டுவிட்டது

அவர்கள் நசுக்கப்படாமல் பாதுகாக்க அவர்களுக்கு சலுகைகளைக் காட்டினால் அவர்கள் நன்மை அடைய முடியும். தவணையில் கொடுப்பதை நான்கு தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது போதாது, அது ஆறு தவணைகள் என்றிருக்கவேண்டும். வட்டி அசல் உள்பட முதலில் நாலில் ஒரு பங்கு முதலில் கட்டவேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆறில் ஒரு பங்கு கட்ட வேண்டும் என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். வணக்கம்."

*SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்படியான இந்த மசோதா கடனை வாய்தா முறையில் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான சட்டம் மிகவும் நல்ல முறையில் இருப்பதைப்பற்றி பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலைமையைப் பார்க்கும்போது நம் நண்பர்களிடத்தில் பலவிதமான குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடன் குறைப்பு, கடன் ஒத்திவைப்பு என்பது வேறு கடன் வாய்தா என்பது வெவ்வேருவைய. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை எதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யோசிக்கவேண்டும். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை போன வருஷம் கொண்டுவந்தபோது அப்பொழுது இருந்த நிலைமை என்னவென்றால் 4, 5 வருஷம் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்து பிறகு மழை வந்தவுடன் விவசாயம் செய்து விளை பொருள்களை விற்கும் காலத்தில் அவர்கள் சௌகர்யம் அடைவார்கள் அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்த கடன்காரர்கள் அவர்களை கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கக் கூடாது என்பதற்காக கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அந்த கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஒத்திவைப்புக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய விவசாயம் அடுத்த வருஷம் நல்ல முறையில் நடக்கும் அதன் மூலம் உற்பத்தியை நல்ல முறையில் பெருக்குவதற்கும் முடியும், அதற்கு ஒரு வசதியும் ஏற்படும் என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதுவும் பெரிய பலனை அளித்தது. அதனால் விவசாயிகள்
11-40 a.m. எல்லாம் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு விவசாயம் செய்து அதிகமாக விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்தார்கள். அதனால் விவசாயிகளுடைய நிலைமையும் வெகுவாக உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே அதற்குப் பிறகும் அதை நீடிக்க வேண்டுமா என்கின்ற பிரச்னை எழுந்தது. அதை நீடிக்கவேண்டாம் என்கின்ற அபிப்பிராயம் வெகுவாக எல்லோரிடத்திலும் இருந்தது என்றாலும் அதை நீடிக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலரால் சொல்லப்பட்டும் வந்தது. அதனால் அவ் விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்துகொண்டேயிருந்ததே தவிர சரியான முடிவுக்கு வருவது கஷ்டமாக இருந்தது. ஆகவே சர்க்கார் இவ் விஷயங்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வாங்கியிருக்கும் கடனை நியாயமான முறையில் திருப்பித் தருவதற்கு வசதி செய்வதே இந்த மசோதாவின் நோக்கமாகும். நான்கு தவணைகளில் திருப்பித் தரலாமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் சுலபமாக, எளிதாக கடனைத் திருப்பித்தர சௌகர்யமாக இருக்கும்.

"ஆனால் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவினால் பலன் அடைந்தவர்கள் ஒரு சிலர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும்கூட அதனால் மோசடி செய்ய முயற்சித்தவர்கள்தான் மிக அதிகப் பேர்களாகும். பட்டிணத்தில் உள்ள ஒருவன் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கிவிட்டு கிராமத்திலுள்ள சிறிய நிலத்தை காட்டி 'நான் ஒரு விவசாயி' ஆகவே நான் வாங்கியிருக்கும் கடனுக்கு என்னை யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டான். எப்படியாவது வாங்கிய கடனை மோசம் செய்ய வேண்டுமென்றே நாணயமற்ற தன்மை ஜனங்களிடம் வெகுவாக அந்தச் சட்டத்தினால் வளர்ந்துவிட்டது. இதைப் பல இடங்களில் நிதர்சனமாகப் எல்லோரும் பார்த்திருக்கலாம். அதனால் பாக்கியிருக்கக்கூடிய கொஞ்ச நஞ்ச பேர்களும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதை பின்னர் நிறுத்திக்கொண்டு

விட்டார்கள். ஆகவே கிராமங்களில் விவசாயிக்கு இருந்து கொண்டிருந்த கடன் வசதியும் அடியோடு போய்விட்டதால் அவர்களினுல் சரியாக விவசாயமே செய்யமுடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே தான் சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடனும் கிடைக்க வேண்டும், அதே சமயத்தில் அதனுல் அவர்களுக்குத் துன்பமும் இருக்கக்கூடாது என்கின்ற எண்ணத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள். இந்த மசோதாவிலேயே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கடனையே ரத்து செய்துவிட வழி செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவும் சரியாகாது.''

SRI N. K. PALANISAMY :—'' பின் எதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.''

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—'' நண்பர் மசோதாவை படித்துப் பார்க்கட்டும், வாங்கிய கடனைத் தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது கடன் நிவாரண மசோதா இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனுல் அவர்கள் தான் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

'' ஏற்கெனவேயே கிராமப்புறங்களில் அந்தக் கட்சியினர் வற்புறுத்திச் சொன்னதாலேயே சர்க்கார் மாரடோரியம் பில்லைக்கொண்டு வந்ததாகப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். அதோடு அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்பு 75 ஹரிஜனங்களைக் கூட்டமாகக் கூட்டிக்கொண்டு என் வீட்டிற்கே வந்து நான் சட்டசபையில் மாரடோரியம் பில்லை நீடிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். மக்களுக்கு எது நன்மை பயக்குமோ அதை நான் நிச்சயமாக சபையில் வற்புறுத்துவேன் என்கின்ற உறுதியை மட்டும் கொடுத்துஅவர்களை அனுப்பிவிட்டேன். அதற்குப்பிறகும் கூட அவர்கள் பல துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு கிராமங்களிலுள்ள மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிருர்கள். நிச்சயமாக நாங்கள் இந்த மாரடோரியம் பில்லேயே நீடிக்க வைக்கிறேம் என்று அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதி எல்லாம் இந்த மசோதாவினுல் அடிபட்டுப் போகிறதே என்கின்ற ஏமாற்றத்தில் தான் அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிருர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எப்பொழுதும் அவர்கள் சமய சந்தர்ப்பவாதிகள். இவர்களை ஏமாற்றவேண்டும், தாங்கள் தான் இதைச் செய்தோம் என்று கம்யூனிஸ்டுகள் பெருமை அடித்துக் கொள்ள வசதி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே நமது தலைவர் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் கவர்னர் ஆர்டினன்ஸ் மூலமாக இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். முதலில் ஆர்டினன்ஸ் செய்துவிட்டு பின்னர் சட்டம் செய்ய சபையின் அனுமதி கோரிவந்தார்கள். அதனுலும் அப்பொழுது அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் பலிக்கவேயில்லையென்பதற்காக இந்தக் கடன் திருப்பித் தர வசதி செய்யும் மசோதாவையும் எதிர்க்கிருர்களே தவிர மசோதாவை ஆழ்ந்து கவனித்தால் இது தான் உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மையை அளிக்கும் என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்ருகத் தெரியவரும். ஆகவேதான் இதை மனப்பூர்வமாக நான் வரவேற்கிறேன்.''

* SRI V. BALAKRISHNAN :—'' கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற வாரம் அசல் மசோதா சபையின் விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில் அதிலுள்ள குறைகளையும், குற்றங்களையும் நான் எடுத்துச் சொல்லி அவற்றை சரியான முறையில் கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியானது திருத்த வேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனுல் இந்த மசோதாவில் கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியானது நான் சொன்ன யோசனைகள் எதையுமே கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்தக் கூட்டுப்பொறுக்குக் கமிட்டியில் 24 அங்கத்தினர்கள் இருந்திருக்கிருர்கள். அவற்றில் பன்னிரண்டு பேர்கள் வக்கீல்கள். அசல் விவசாயிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் மூன்று நான்கு பேர்கள் தான். பாக்கிப் பேர்கள் பணக்காரர்கள். 11-4 a.m.

மாடிவீட்டு உல்லாசவாசிகள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஏழை எளிய விவசாயிகளின் கஷ்ட நிலைமை எங்கே தெரியப்போகிறது. ஆகவே அசல விவசாயிகளாக உள்ளவர்கள் கொடுத்த குரலெல்லாம் கூட்டுப் பொறுக்கு கமிட்டியாரால் செவிசாய்க்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய யோசனைகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைபோலவே இந்தச் சபையிலுள்ள விவசாயிகளுடைய ஏக்கக் குரல்களும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சர்க்கார் ஏனோ நம்முடைய சமுதாயத்தில் நூற்றுக்கு இரண்டு மூன்று பேர்களுக்குமேல் இல்லாத வக்கீல் வர்க்கத்தினருக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறது. சர்க்கார் ஏனோ நம்முடைய சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் நூற்றுக்கு 80 பேர்களுக்கு மேலுள்ள சிறிய சிறிய பட்டதார்களான விவசாயிகளுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டு பெரிய விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முன்வருவதற்கு அஞ்சுகிறது ! இதற்கெல்லாம் காரணம் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

"ஒரு குடும்பத்தில் தாய் தகப்பன் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் இரண்டையும் வெவ்வேறாகக் கருதி ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு தனிச் சலுகையும், மற்றதற்கு அந்தச் சலுகை கொடுக்காமலும், அவர்கள் இருப்பார்களா ? அப்படியிருந்தால் தாய் தாயாகக் கருதப்படமாட்டாள். தகப்பன் தகப்பனாகக் கருதப்படமாட்டான். அதைப்போலவே தான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களை வேறுபடுத்தாது எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான சலுகையை அளிக்கவேண்டிய நம் சர்க்கார் இந்த மசோதாவில் விவசாயிகளையே இரண்டு விதமாகப் பிரித்திருப்பது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக்கூடியவர்களை விவசாயியாகக் கருத முடியாது என்றும், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்காது என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய ஆட்சேபிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் நீராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு விவசாயி 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டினுர் என்றால் அவருக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் பாதுகாப்பு இருக்காது என்று சொன்னாலும்கூட ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு விவசாயியின் நிலைமை அப்படி அல்ல. சொட்டுத் தண்ணீருக்குக் கஷ்டப்படும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து தான் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவரைத்தான் நான் கேட்கிறேன். அந்த வரண்ட ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயி 200 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறான் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட அவனுக்கு என்ன வருமானம் வரும் ? அதே சமயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் 125 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டும் ஒரு விவசாயியின் வருமானம் என்னவாக இருக்கும் ? இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நன்கு யோசித்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார்களா ?

"தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 150 ரூபாய் ஒருவர் கிஸ்தி கட்டுகிறார் என்றால் அவருக்குக் கிட்டத்தட்ட பத்து ஏக்கரா நஞ்சை நிலமாவது இருக்கும். அதிலிருந்து அவருக்கு குறைந்தது 125 நெல் மூட்டையாவது கிடைக்கும். ஆனால் தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு ஜில்லா வாசிகள் 200, 300 ரூபாய் கிஸ்தி கட்டுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குக் குறைந்தது 50 ஏக்கரா நிலமாவது இருக்கும். ஆனால் அதிலிருந்து அவர்களுக்கு 50 மூட்டைகளாவது வருமென்று கனம் ரெவினியூ அல்லது நிதி மந்திரி அவர்கள் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியுமா ? தொன்றுதொட்ட காலம் முதற்கொண்டே அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். உண்மையான பெரிய விவசாயிகளுக்கு அதாவது அந்த வரண்ட பிரதேசத்தில் பல காலமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நிவாரணமும் இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்படவில்லை. 1938-ம் வருஷத்திலே ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். அதிலேகூட 150 ரூபாய்கள் கிஸ்தி கட்டும் விவசாயி, அதற்கு மேல் கிஸ்தி கட்டும் விவசாயி என்று பிரித்து எந்தவிதமான பாரபட்சமும் காட்டவில்லை. 'டெட் கன்சிலியேஷன் ஆக்ட்', கொண்டுவந்தார்கள். அதிலும் இந்தவிதமான வித்யாசம் கிடையாது. சென்ற ஆண்டில்

கொண்டுவரப்பட்ட மாரடோரியம் கூட்டத்திலும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆனல் இந்தச் சட்டத்தில் அதுவும் உலகம் முழுவதும் சமத்துவம் என்று கோஷமிடப்பட்டுவரும் 1955-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்படும் சட்டத்தில் விவசாயிகளேயே இரண்டுவிதமாகப் பிரிக்கிறோம். இது ரொம்பவும் அநீதியாகும்.

" அதைத் தவிர பொறுக்குக் கமிட்டியில் வேறொரு அநீதியும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அசல் மசோதாவில் மொத்த மூலதனம் 5,000 ரூபாய் மாத்திரமேயுள்ளவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு விலக்கு அளித்திருந்தோம். அந்தப் பிரிவே இதில் விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அநீதியாகும். இதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு விதவை அம்மாக்களைப்பற்றிய ஞாபகமே வருகிறது. விதவை அம்மாக்களுக்கு அவன் புருஷன் இறந்துபோனபோது விட்டுச் சென்ற சொத்தே நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய்தான் ஆஸ்தியாக விட்டுப்போயிருந்து அந்த அம்மாக்கள் அந்தப் பணத்தைக் கடன் கொடுத்திருந்தால் அந்தப் பணத்தை உடனடியாக வேணும்போது வாங்கமுடியாது.

" ஆனல், அந்த விதவை அம்மாளினுடைய பெண்ணின் கல்யாணத்திற்கோ, அந்த அம்மாளினுடைய பையனின் உயதரப் படிப்பிற்கோ பணம் மொத்தமாக வேண்டுமென்றல் அதை வாங்குவதற்கு இடமில்லை. அவள் கொடுத்த கடன் பணத்தை நம்பித்தான் அவனுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறள். பெண்ணின் கலியாணத்தை தகுந்த வரன் கிடைக்கும்போது நடத்துவதற்கு அந்த அம்மாள் ஆசைப்படும்போது கடன் கொடுத்த தொகை அவளுக்குக் கிடைக்க அரசாங்கம் வழி செய்திருக்கிறதா ? இம் மசோதாவின்படி மூன்று வருஷத் தவணைகளில் தான் அவள் கொடுத்திருக்கும் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், அவளுடைய பெண்ணின் கல்யாணத்தையல்லவா அரசாங்கம் தடை செய்கிருர்கள், கல்யாணம் மூன்று ஆண்டு காத்திருக்க முடியுமா ? அந்த அம்மாளின் மூத்த பையன் உயர்தரக் கல்லூரிப் படிப்புக்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்பினல் அதற்கும் இம் மசோதா இடைஞ்சல் செய்வதாக அல்லவா இருக்கிறது ? ஆகவே, இம் மசோதாவானது அநீதியான முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 11-5 a.m.

" அவசரம் அவசரமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படுவதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறதென்று நான் கேட்கிறேன் ? இன்னும் பதினைந்து தினங்களுக்குள் கோர்ட்டுகள் மூடப்படும். மே மாதக் கடைசியில்தான் கோர்ட்டுகள் திறக்கப்படும். கடன் பட்டவர்கள் ஜூன் மீ 1வக்குள் கடன் கொடுத்தவர்களிடம் நேரடியாகச் சென்று 'கோர்ட்டில் பிராது போட்டுவிடாதீர்கள், நான் இப்பொழுது கொஞ்சம் தொகை கொடுத்துவிடுகிறேன்' என்று கெஞ்சிக் கேட்டு நிவாரணம் பெறலாம். கடன் கொடுத்தவர்களுக்கே யார் யார் ரூ. 150-க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டி வருகிருர்கள். ரூ. 150-க்கு கீழ் கிஸ்தி கட்டுகிருர்களென்பது தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் அவகாசமில்லை. சுமுகமான முறையில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பதிலாக இச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமுலுக்கு வந்த மறுநாள் 150-க்கு மேல் உள்ளவர்கள்பேரில் தலைக்கு மேல் கத்தியைக்காட்டி, கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கப் போகிருயா ? இல்லையா ? என்ன சொல்லுகிருய் ? என்று பயமுறுத்தக் கூடிய நிலைமையை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். பொறுக்கு கமிட்டியின் வேலைக்கு ரெவினியூ மந்திரி அவர்களையோ பொறுக்குக் கமிட்டியினரையோ நான் பாராட்டத் தயாராயில்லை."

* **Sri K. MADHAVAN NAMBIAR** :—" മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഈ ബില്ല് സെലക്ട് കമ്മിററിക്കയയ്ക്കുമ്പോൾ കാര്യമായ ചില മാററങ്ങളോടുകൂടി തിരിച്ചു വരുമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ അത്യാവശ്യമായ മാററങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഇതിൽ വരുത്തിക്കാണാത്തതിൽ പരിതപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബില്ലിന്നു പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത് കാർഷികാശ്വാസനിയമം എന്നാണ്. പക്ഷെ ഫലത്തിൽ ഉത്തമർണ്ണനെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലാണിത്. അതായത്, ഉത്തമർണ്ണന്മാർ

കൊടുത്തിട്ടുള്ള മുതലിന്നും അതിന്റെ പലിശയ്ക്കും യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നതല്ലെന്നു ഉറപ്പു കൊടുക്കുന്ന ഒരു ബില്ലാണിതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഋണഭാരംകൊണ്ടു വിഷമിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരെ ഇതു് ഏതു വിധത്തിലെങ്കിലും സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഇല്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം. ഇന്നത്തെ ഋണഭാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു സൂക്ഷ്മമായ ഒരു പരിശോധന നടത്തി കുറെയെല്ലാം വെട്ടിച്ചുരുക്കാതെ കൃഷിക്കാരന്നു രക്ഷയില്ല. ഇന്നുള്ള കടങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പരിശോധിച്ചാൽ മിക്കവാറും കേസ്സുകളിലെല്ലാം മുതലിന്റെ ഇരട്ടി പലിശ തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയും. അതല്ലെങ്കിൽ 300 ക.യ്ക്കു പ്രമാണം എഴുതി വാങ്ങിയിട്ടു വെറും 100 ക.യോ 150 ക.യോ മാത്രം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കും. അതെല്ലാം ശരിയായി പരിശോധിച്ചു വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരെ കൊള്ളചെയ്യുന്ന പണമിടപാടുകാർക്കും ജന്മിമാർക്കും ഇഷ്ടംപോലെ കൊള്ള നടത്തിക്കൊള്ളാനുള്ള സൌകര്യം കൊടുക്കുകയല്ലേ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

"ഇന്നു കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച വിലയിടിവാണു്. നാലായിരം ഉറുപ്പിക വിലയുണ്ടായിരുന്ന കുരുമുളകിന്നു 1,000 ക.ക്കു താഴെയേ വിലയുള്ളൂ. കുരുമുളകിന്നു 4,000 ക. വിലയുണ്ടായിരുന്ന സമയത്തു കടമാണെങ്കിൽ 1,000 ക. മാത്രമുള്ളപ്പോൾ അതു് എങ്ങിനെ വീട്ടാൻ സാധിക്കും? ആദ്യത്തെ തവണ അടയ്ക്കാൻ നാലു മാസമാണു് കാലാവധി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ നാലു മാസം എന്നു പറഞ്ഞാൽ മലബാറിലെല്ലാം പട്ടിണിക്കാലമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അധികം കൃഷിക്കാരുടേയും ഭൂമി മുഴുവൻ ലേലത്തിൽ പോകുന്ന വ്യസനകരമായ കാഴ്ചയാണു് നമുക്കു കാണാനിരിക്കുന്നതു്.

"പിന്നെ പാട്ടക്കാരുടെ കാര്യം. ഈ പാട്ടം വെട്ടിച്ചുരുക്കണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ന്യായമെന്താണു്? മലബാറിലെ പാട്ടക്കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച തീർപ്പുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ അതു വ്യക്തമാകുന്നതാണു്. അമിതമായി ജന്മിമാർ പിരിച്ചുപോന്നിരുന്ന പാട്ടം എത്രയോ അധികം വെട്ടിച്ചുരുക്കിക്കൊണ്ടാണു് പാട്ടക്കോടതികളിൽ തീർപ്പുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. നാല്പത്തിയഞ്ചുറുപ്പിക പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഒരു കേസ്സിൽ വെറും 15 നാളികേരം മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു ഒരു പാട്ടക്കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇത്ര വമ്പിച്ച പാട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ കൃഷിക്കാരെല്ലാം കടക്കാരായിട്ടുള്ളതു് എന്നു ഒന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണു്. പാട്ടബാക്കികൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കിയില്ലെങ്കിൽ നിരവധി കൃഷിക്കാർക്കു് അവരുടെ ഭൂമികൾ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലത്തെ പാട്ടമൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം റദ്ദ്ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വകുപ്പു് ഈ ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർക്കു യാതൊരാശ്വാസവും ഈ നിയമംകൊണ്ടു് കിട്ടുവാൻപോകുന്നില്ല.

"മൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ടു് കടമെല്ലാം ഗഡുക്കളായി കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയെപ്പററിയാണു് ഇനി ഒന്നു പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ കാലാവധിയും ഗഡുക്കളും വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. കൃഷിക്കാരന്നു കടം കിട്ടാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളൊന്നും ഗവമ്മേണ്ടു് ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഈ തവണ അടയ്ക്കാനുള്ള പണം കൃഷിക്കാരൻ എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കാനാണു്? എട്ടു വാർഷിക ഗഡുക്കളായി കടം മുഴുവൻ വീട്ടുന്നതിന്നുള്ള സൌകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഈ മൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരന്നു അവന്റെ കടം വീട്ടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു് തർക്കമററ സംഗതിയാണു്.

"കൃഷിക്കാരെ പററിനില്ക്കുന്ന കർഷകത്തൊഴിലാളികളെ ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതു് പരിതാപകരമാണു്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളും കടത്തിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കയാണു്. കൃഷിയേയും കൃഷിക്കാരേയും മാത്രം ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നവരാണു് അവർ. കൃഷിക്കാർക്കു കടം വീട്ടാനാവില്ലെങ്കിൽ, കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു എങ്ങനെയാണു് കടം വീട്ടാൻ സാധിക്കുക? അവർക്കു സ്വന്തമായി കൃഷിയും കൃഷിഭൂമിയുമില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം അവരെ ഒഴിച്ചുനിറുത്തുന്നതു് ശരിയല്ല. ഈ നിയമത്തിൽ അവരേയും ഉൾപ്പെടുത്തണം. അവരുടെ കടങ്ങളും വെട്ടിച്ചുരുക്കണം. ഇത്ര മാത്രമേ എനിക്കു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയാനുള്ളൂ."

* SRI P. SELVARAJ :—" Mr. Deputy Speaker Sir, it is an oft-repeated truth that a majority of the agriculturists are born in debt, live in debt, die in debt and bequeath debt. This axiom is

more applicable to the present day agriculturists. After having experienced the pangs of famine for over six years, the agriculturists were able to reap some harvest only last year. When such is the case, it is the bounden duty of the Government to rehabilitate the agriculturists. In the matter of rehabilitation of agriculturists, the consideration of the Government should be to lessen the burden of the actual debts that the agriculturists owe to the creditors by affording suitable relief. I am sorry to say that this Bill does not afford any relief to the poor agriculturists. These people are already over-burdened with having to pay land revenue. The Government should have at least wiped off the interest that these agriculturists had to pay to their creditors up to the 1st of October 1953. If such a thing had been provided for in the Bill, it would have been welcomed by all. But, all the same, I have to congratulate the Government that they have been magnanimous enough to provide for repayment of loans in four instalments.

" Another duty of the Government is not only to rehabilitate them, but also to safeguard their interests in future. I have been pressing this all along in my Budget and other speeches and urging that a Rural Credit Bank should be started to advance money to the agriculturists. So, I would suggest here that out of the four instalments the agriculturist is bound to pay to the creditors, at least the third or the fourth instalment should be paid by the Government in the shape of Government bonds and the amount thus realized should become the nucleus to float these Rural Credit Banks. 12 noon

" Some legal lacunae and difficulties were pointed out by hon. Members, that a creditor, decree-holder, who was able to get a decree after 1953 is able to get a prior right over the other creditor who has already obtained a decree. The Government, I think, will be able to consider this and give some relief to the prior creditor also.

" With these words, I close my speech. Thank you, Sir."

***Sri M. P. Subramaniyam** :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்திலிருக்கும் கடனைத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும் சட்டம் அவசியமே இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நல்லவர்கள் இந்தச் சபையிலும் வெளியிலும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு இப்பொழுது இடமில்லை. இந்தச் சட்டம் அவசியம் என்ற நிலைமாறி, பயனடையக்கூடிய மக்கள் யாராக இருக்கவேண்டுமென்று முடிவுகட்டும் நிலையில் நாம் இருக்கிறோமென்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

" இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்த சந்தர்ப்பத்திலும் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் ஏற்பட்ட நேரத்திலும் விவசாயிகள் இந்தச் சட்டங்களினால் நன்மை அடையவேண்டுமென்ற கருத்தில்தான் சட்டம் அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். மற்ற துறைகளிலெ ஈடுபட்டுள்ள மக்களைவிட விவசாயத்திலே ஈடுபட்டுள்ள மனித சக்திக்கு அப்பாலுள்ள இயற்கையை நம்பியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் ஐந்து ஆண்டுகள் விவசாயம் பொய்த்துவிடுகிறது. அடிக்கடி இம்மாதிரி தொல்லையைத்தீர்க்க வேண்டியதற்கு அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் நாம் மறக்கக்கூடாது. மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களைவிட விவசாயத்தில்

ஈடுபட்டவர்களுக்கு உதவி அவசியம், என்ற அடிப்படையில்தான் ஓர் ஆண்டுக்கு முன்பு கொண்டுவந்த கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டமும் இப்பொழுது கொண்டுவந்த மசோதாவும் அனுகப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் நாம் உணரவேண்டும்.

"ஆனால், விவசாயி என்று கூறும்போது வரையறை கூடாதென்று எங்களில் சிலர் உணர்கிறோம். விவசாயி என்று கூறும்போது நேரடியாக விவசாயம் செய்கின்றவன் 10 அல்லது 100 ஏக்கர் அதற்குத் தக்க அளவுக்கு அங்கே செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளியில் கடன் வாங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குறைந்த நிலத்தை வைத்திருக்கும் விவசாயியும் அதிக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயியும் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பணக்காரர்கள் என்று கூறுவதைவிட இந்த விஷயத்தில் பெரிய நிலத்தை உடையவர்கள் என்று கூறுவதுதான் பொருந்தும். 1938-லே கடன் நிவாரண மசோதா கொண்டுவந்த காலத்தில் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அதிகப்படியான நிலமுடையவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் பாதுகாப்பு கூடாதென்று பல உறுப்பினர்கள் இந்தப் பிரச்னையை எழுப்பிய காலத்தில் அப்பொழுது பிரதம மந்திரியாயிருந்து ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வாக்கியத்தைக் கூறியிருக்கிறார். அதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகின்றேன்.

'The intention of the legislation is to distinguish the agricultural classes from those following occupations other than agriculture. . .

The agriculturist who is paying, say, for instance thousand rupees land revenue is indebted in the same manner as an agriculturist who pays a land revenue of Rs. 50. Therefore if we want to distinguish agriculture, they must go by professions.'

(Sri P. G. **Karuthiruman**, Temporary Chairman, in the Chair.)

"இந்தக் கருத்தைத்தான் அவர் அப்பொழுது கூறியிருக்கிறார். விவசாயி என்று கூறும்போது பெரிய விவசாயி சிறிய விவசாயி என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக விவசாயி அல்லது விவசாயி அல்லாதவன் என்று பாகுபடுத்திச் சொல்வது சிறந்தது. ரூ. 50 நிலவரி செலுத்துபவனுக்கு கடன் எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல்தான் ஆயிரம் ரூபாய் நிலவரி செலுத்துபவனுக்கும் அந்த அளவுக்குக் கடன் இருக்கிறது என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

"இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தில், விவசாயி அல்லாதவன் யார் என்று சொல்லும்போது, வருமான வரி செலுத்துபவன், வருமான வரி செலுத்தாதவன் என்ற இம்மாதிரி குறிப்பிடுகின்ற காரணத்தால் ரூ. 150 என்ற வரம்புக்குப் பதிலாக ரூ. 250 வரை கிஸ்தி செலுத்துவோருக்காவது இம்மசோதா வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

12-05 p.m. * **Sri T. S. ARDHANARI** :—"கனம் சேர்மன் அவர்களே, கடன் மசோதா சம்பந்தமாக நம்முடைய மாகாணத்திலே, விவசாயிகள் பூராவும் இன்றைக்கு நடக்கும் சட்டசபை கூட்டத்தில் செய்யப்படும் முடிவை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷகாலமாக இந்தச் சட்டசபையிலே விவசாயிகள் கடன் சம்பந்தமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள் அதற்கான அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மந்திரிகள் இப்பொழுது இம்மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இம் மசோதா சம்பந்தமாக விவசாயிகள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால், இக்கடனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தவணைகளில் கட்டுவதுதான் சுலபம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுடைய இந்த நல்ல உணர்ச்சியைச் சர்க்கார் தங்களுடைய வர்க்க நலனுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்வதைப் பார்த்தால், உண்மையிலே வருந்தாமல் இருக்க முடியாது.

22nd February 1955] [Sri T. S. Ardhanari]

" விவசாயிகள், கடனை தவணைகளில் கட்டுவது என்று சொல்லுவதில் இருக்கக்கூடிய கருத்து எனனவென்றால் கடன் கொடுத்தவன், கடன் வாங்கினவன் ஆகிய இரண்டு பேரையும் பாதிக்கக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்துடன் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நல்ல எண்ணம் நிறைவேற வேண்டுமானால் விவசாயிகள் வருஷத்தில் கிடைக்கின்ற உபரி வருமானத்திலிருந்து தவணை முறையில் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால்தான் இந்தப் புனிதமான எண்ணம் நிறைவேறுமே ஒழிய வேறு முறையில் முடியாதென்பதை சர்க்கார் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

" கடன் கொடுத்தவர்கள், கடன் வாங்கினவர்கள் ஆகிய இருவருக்குமுள்ள பிரச்னைமட்டும் அல்ல. இது நம்முடைய மாகாணத்தினுடைய பொருளாதாரப் பிரச்னையாகும். விவசாயிகளுடைய பூரா வருமானமும், அதற்குமேலும் கடன்காரர்களுக்குப் போய்விட்டால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி மிகப் பெரிய அளவிற்கு வீழ்ந்து விடுகிறது. ஆகவே, எல்லா தொழில்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. நம்முடைய மாகாண மக்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்னையாகக் கடன் இருக்கிறதென்பதும், சர்க்காருக்குத் தெரியும் தெரிந்திருந்தும் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

"சட்டத்தை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், வெங்காயத்தின் தோலை உரிக்க மேலும் மேலும் தோல்தான் காணப்படுகிறது. அதைப் போலத்தான் இம்மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு நாங்கள் வர வேண்டியிருக்கிறது. கடன் வாங்கிய முறையிலே இருக்கக்கூடிய பாகுபாடுகளையும், பித்தலாட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்ய முடியாது என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டது. உபரி வருமானத்திலிருந்து கடனைக் கட்ட வேண்டுமென்ற முறையையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. வருகின்ற ஜூலை மாதத்திற்குள் கடனின் முதல் தவணையைக் கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று இம்மசோதாவில் சொல்லுவது விசித்தரமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்த மந்திரிகளே இவ்வித ஒரு நிலையை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது இந்நிலையில் வருத்தப்படாமலிருக்க முடியாது ஜூலை மாதம் விதைபோடும் காலம். இந்த காலத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய விதை முதலியவைகளுக்குக் கடன் வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். அப்படி இருக்கும்போது ஜூலையில் எப்படி முதல் தவணைகளைக் கொடுப்பார்கள். இந்த ஒன்றரை வருஷ காலத்தில் விவசாயிகள் பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கலாம், அதை அவர்கள் கட்டிவிடுவார்கள் என்ற முறையில் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டுதான் மந்திரி அப்படி நினைக்கிறார்களா ? இல்லையா ? என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. புள்ளி விவரங்கள் உண்மையான நிலையை எடுத்துக் காட்டும் என்று நினைக்கிறேன். சென்ற வருஷம் பருத்தி ஒரு பொதி ரூ. 100 முதல் 140 வரை விற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ரூ. 70 லிருந்து 90 ரூபாய் வரைதான் விற்கிறது. அதேமாதிரி நிலகடலை மூட்டை சென்ற வருஷம் மூட்டை ரூ. 20 முதல் ரூ. 23 வரை விற்று வந்தது, இப்பொழுது 14 லிருந்து 15க்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான முறையில் நலல்தொரு சட்டம் வரும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறுவதின் மனிதப் பண்பைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் பல வருஷ காலங்களாக மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எந்த அளவிற்குக் கடைப் பிடித்திருக்கிறார்கள், இது எவ்வளவு மனிதப் பண்பு என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI L. C. PAIS :—" Mr. Chairman, Sir, I wish to make only a few observations. I must say at the outset that in spite of the fact that the Bill was considered by the Government in all its 12-10 p.m.

aspects and also scrutinised by a Select Committee, it still contains certain defects, certain ambiguities and certain imperfections which it is our duty to remove when we present a Bill of this kind to the public. I will refer to only a few of them. On the motion for referring the Bill to a Select Committee, I raised two points and there has not been any clarification on them so far. I refer to clause 4 (1), which provides that notwithstanding any law to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay the dues in certain instalments. I wish to ask whether this provision will apply to a case of this kind, viz. : Suppose a property is brought to sale in execution of a decree. Under the Civil Procedure Code, the sale can be set aside if the payment is made within a particular time. That time has expired. Under clause 4, is it still open to a debtor to deposit the amount and get the sale set aside? The doubt arises because clause 4 (1) begins with the words ' Notwithstanding any law, custom, contract, or decree of court to the contrary' In spite of the provisions of the Civil Procedure Code, is it open to a debtor to have the sale set aside? I would like to have clarification on this point.

" The definition of the term ' agriculturist ' is as vague as ever. I am referring to the wording ' not being a land appurtenant to a residential building '. The Bill does not define what is meant by ' appurtenant '. The courts are taking divergent views of the expression ' appurtenant ' to a building. The object of all legislation is to minimise litigation as much as possible. Therefore should we not define the word instead of leaving it to the courts to interpret it?

" I will refer to two more points and both of them are raised in one of the Minutes of Dissent. The Bill does not apply to debts contracted after 1st October 1953. If the property of an agriculturist debtor is sold, this Bill does not provide any remedy to creditors who lent prior to 1st October 1953. When one set of creditors are allowed to realize the amount due to them, the other set of creditors also should be enabled to realize their dues. Both sets of creditors should be enabled to get rateable distribution of the assets realized by the sale of the debtor's property. The other point is about limitation. These points have to be clarified. When we pass a legislation, it should be free from ambiguities and imperfections.

" The existing Act and the proposed Act that we are discussing do confer substantial benefit on agriculturist debtors. But unless the Government come to their aid by providing them with credit facilities by some other method, the relief that is given will not carry them far and they will not be in a position to repay their debt. The little money that they had must have been spent away during the one-year respite that they had. I have nothing more to say."

12–15 p.m. * **SRI K. R. NALLASIVAM** :—"கனம் தலைவர்களே, இப்போது சோஷயலிஸ் அடிப்படையிலே சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதுபற்றிய விஷயங்களை இப்போதைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

22nd February 1955] [Sri K. R. Nallaṣivam]

சர்க்கார் இன்றைக்கு கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய கடன் வாய்தா மசோதா அடிப்படையில் பார்த்தால் சந்தேகம் ஏற்படக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது லட்சியம். நிலச்சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வருவதன்முன் விவசாயிகளுக்கு நேரடியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். கிராமாந்திரங்களிலே பார்த்தால் பலவிதக் கடன்தொல்லையில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியானபடி இன்னும் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை. அந்த முறையிலே பார்த்தால் இது ஒரு நல்ல சட்டமாக இருக்குமென்று நம்பக்கூடியதாயில்லை. மாஜி முதல் மந்திரி போட்ட முடிச்சிலிருந்து, பொறுப்பிலிருந்து தப்பவே இந்த மந்திரி சபை பார்க்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகள் விஷயத்தில் ஒரு திட்டவட்டமான முறையைக்கையாளவேண்டும். இன்றைக்கு கடன் கொடுப்பதை ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் என்று ஒத்திவைப்பதில் ஒருவிதமான லாபமும் கிடையாது. அவர்கள் மேலும் மேலும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவைப்பார்த்தால் இது சட்டமாக்கப்படுவது கடன் கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாக்கவா அல்லது கடன் வாங்கியவர்களைப்பாதுகாக்கவா என்று புரிந்துக்கொள்ளமுடியவில்லை.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

" 1952-ம் வருஷம் கடன் வாங்கும்போது விலைவாசிகளின் நிலைமை ஒரு காலத்தில் மூன்று மடங்காக அதிகரித்தது, ஆனால் அதன் பின் 100 ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 30 ரூபாய் அளவுக்கு இறங்கியிருக்கிறது. பணக்காரரிடமிருந்து கடன் வாங்கும்போது 150 ரூபாய் இருந்தது பொதி நெல்லின் விலை. அவர்கள் இன்றைக்கு கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கும்போது முன்பு வாங்கியதைவிட பணமதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது. பொருளுடைய மதிப்பு குறைந்துவிட்டது. ஆதலால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டியது இன்றைக்கு மூன்றில் ஒரு பங்காக குறைக்கப்படவேண்டும். நஞ்சை புஞ்சை பூராவும் மதிப்பு பெரும்பாலும் குறைந்திருக்கிறது. ஆதலால் இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு கடன் வாங்கியவர்கள் நஷ்டம் அடையாதபடி 1952-ல் இருந்ததற்கும் தற்போதுள்ள விலைவாசிகட்கும் தகுந்தபடி கடனைக் குறைத்து, கழித்துவிட்டுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

" இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு சட்டத்தைத் திருத்தாவிட்டால் கடன் வாங்கியவர்கள் அழிந்துவிடுவர். அதனால் பெரும் பாதகத்தையும் குழப்பத்தையும் உண்டுபண்ணும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* **Sri N. K. PALANISAMY** :—" யானை குட்டி போடப்போகிறது, குட்டி போடப்போகிறது என்று மூன்று வருஷ காலமாகப் பார்த்து கடைசியில் யானை குட்டி போடாமல் அதற்கு பதிலாக லத்திதான் போட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும் குத்தகைக்காரர்களும் தங்களுடைய நிலங்கள் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய கைக்குபோகக் கூடாது என்பதற்காக சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும் என்று எதிர் பார்த்து கடைசியில் ஏமாந்தார்கள். இது கடன் வாய்தா சட்டம் அல்ல. மாரடோரியம் அல்ல. கடன் கொடுத்தவன் தான் கொடுத்த கடனை ஒழுங்காக மூன்று தவணைகளில் வாங்குவதற்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் இது என்றுதான் சொல்ல முடியும். வருஷத்திற்கு 125 கோடி ரூபாய் வருமான வரியிலிருந்து வரக்கூடிய பணம் வராமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று வருமான வரி கமிஷன் தன் ரிப்போர்ட்டிலேயே தெரிவித்திருக்கிறது. அதில் எட்டுகோடி ரூபாய்தான் வசூல் செய்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 125 கோடியைத்தவிர இன்னும் ஏராளமான பணம் வருமான வரி மூலமாக வரவேண்டியதாக இருக்கிறது அதைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக பிர்லாவைப்பற்றிகூட வங்காள சட்டசபையில் விளக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படி இருந்தும் எவ்வளவு பேர்களை சர்க்கார் கோர்ட்டில் இழுத்திருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு பேர்களை தண்டித்து ஜெயிலில் போட்டிருக்கிறார்கள்? ஆனால்

விவசாயி விஷயத்தில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனை மூன்று தவணைகளில் கட்டியாக வேண்டும். அப்படி கட்டா விட்டால் விவசாயி களுடைய நிலம் எல்லாம் பரிமுதல் செய்யப்படும் என்ற தோரணையில் இருக்கிறது இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த சட்டம். அப்படி வருமான வரியை கட்டாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது போல் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடாதா? ஒருவர் வரு மான வரி ஐந்து லட்சம் கட்டவேண்டியதாக இருந்தால் அவரிடம் போய் குறைந்தது இரண்டு லட்சமாவது தயவு செய்து கட்டச் சொல்லும்படி தங்க ளுடைய அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுகிறார்கள். அவர் மேல் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டாம் என்றுகூட அதிகாரி களிடத்தில் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு விவசாயி இந்த மாதிரி கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் அவனுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்ப தற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. 10 அல்லது 5 என்று கட்டுகிறேன் என்று சொன்னாலும் அவனுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது சோஷலிஸ்ட்டிக் முறையை அனுசரிக்கப்போவதாக தெரிய வருகிறது.

"இப்பொழுது உண்மையான நிலைமை என்ன? மூன்று வருஷ காலத்திற்கு ஒத்தி வைப்பு வேண்டும் என்று அவ்வளவு பேர்களும் மகாநாடுகள் நடத்தி, மந்திரிகள் உள்பட தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது நாலு மாதங்களுக்கு ஒத்தி வைத் தார்கள். கடன் வாங்கியதை இப்பொழுது கொடுக்க முடியாமல் இருப் பதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருப்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தேசத்தி லுள்ள பகுதிகளை இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்க வேண்டும். ஒன்று மழை யில்லாமல் இருக்கக் கூடிய மதுரை, கோயம்பத்தூர் ஜில்லாக்களைப் போன்ற பிரதேசங்கள் ஒரு பகுதி, பாக்கி இருக்கும் பிரதேசங்களை மற்றொரு பகுதியாகவும் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் உண வுக்காக கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவ்விதம் கடன் வாங்கி அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குடும்பங் கள் மூன்று நான்கு மாதங்களில் ஒரு பகுதியாவது கட்ட வேண்டும் என்றிருந்தால் அதில் எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல மாநாடுகளில் என்ன தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய அநியாயக் கடனையெல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான கடன்தான் விவசாயிகளுக்கு இருக்கும். ரூ. 15-க்குக் குறைவாக இருக்கும் கடனை எல்லாம் அதாவது மணி லெண்டரிடம் வாங்கியிருந்தால் அப்படிப்பட்ட கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக விவசாயிகள் கடன் வாங் கியிருந்தாலும் அவர்கள் ரூ. 15 கந்தாயம் கட்டுகிறவர்களாக இருந்தால் அவர்களுடைய கடனை எல்லாம் ரத்து செய்து விடவேண்டும். காரணம் இன்றைய விலைவாசிப்படி ஏக்கர் விலை ஆயிரத்தி ஐந்நூறு அல்லது இரண் டாயிரமாகத்தான் இருக்கும். அவர்களால் வாங்கிய கடனை கட்டவே முடி யாது. 6 பர்செண்ட் என்று கடன் வாங்கி வட்டி செலுத்தியபிறகும் அதே பணம் கடனாக காட்டப்பட்டால் அந்தக் கடனை ரத்து செய்து விடவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இந்த முறையில் சட்டம் கொண்டு வரக்கூடாது.

"இப்பொழுது சட்டத்தில் மூன்று தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஒரு தவணை கூட கட்ட முடியவில்லை என்றால் அவனுடைய பூமி எல்லாவற்றையும் பரிமுதல் செய்யப்படும் என்று தோன்றுகிறது. உண்மையான கடன் வாங்கியிருக்கிறானா என்று பார்க்க வேண்டும். கணக் கில் மட்டும் கடனைக் காட்டியிருக்கலாம். கட்டப்பட்டிருக்கும் வட்டியையும் சர்க்கார் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிர யோசனம் இல்லை. பணம் கொடுக்காமல் கடனை வாங்கி எழுதியிருக்கிறார் களா என்பதைப் பார்க்க ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தலாம். அதற்காக சர்க்கார் ஒரு பிரக்காவிற்கு ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதை கவனிக்கும் படிச் செய்யலாம். அந்தக் கமிட்டியில் அந்தத் தொகுதி ரிவினியூ இன்ஸ்

22nd February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

பெக்டரையும், சப்-ரிஜிஸ்தராரையும் சேர்த்துக் கொண்டு எது நியாயமான கடன் எது அநியாயமான கடன் என்பதை பரிசிலனைச் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். கொடுத்த கடன் அநியாய கடன் என்று தெரிய வந்தால் அவனை கோர்ட்டுக்குத் துரத்தவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

" 1953-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கடனெல்லாம் இதில் வருவதில்லை. சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்த்தால் பாண்டுகள் காலம் கழிந்து விட்டால் மறுபடியும் கண்டிப்பாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் கண்டிப்பாக கோர்ட்டுக்குப் போவேன் என்று சொல்லி மிரட்டி புது பாண்டுகளை எழுதி வாங்கி இருப்பார்கள். 1940-க்கு பிறகு ஏற்பட்ட கடனையும் அப்படி மறுபடியும் எழுதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கக் கூடாதா என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாகாணத்தின் ஜீவநாடிகளான விவசாயிகளின் நன்மைகளைக் குறித்து இந்த சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இம்மாதிரி மசோதாக்கள் உண்மையிலேயே இந்த மாகாணத்தினுடைய விவசாயிகளை பலப்படுத்தும் முக்கிய அம்சங்களாகும். உண்மையிலேயே இந்த தேசத்திலுள்ள விவசாயிகளின் நிலையை உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய மசோதாக்களை இந்த சர்க்கார் கொண்டு வந்து அவைகளையும் நிறைவேற்றுகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் இந்த தேசத்தின் உண்மையான சுபிட்சத்தின் அறிகுறியைக் காணமுடியும். அந்த அறிகுறி நம் மாகாணத்தில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியதைப்பற்றியும் இந்த மசோதாவைப்பற்றியும் இந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லா விவசாயிகளும் எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபை இந்த சட்டத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்றப் போகிறார்கள், என்ன சலுகைகளைக் கொடுக்கப் போகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு என்ன அனுகூலங்கள் வரப்போகின்றன, என்ன அனுகூலங்களை அடைய முடியும் என்பதைப் பற்றி எல்லா விவசாயிகளும் இதை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றப் போகிறோம். உண்மையில் இந்த மசோதாவை பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவில் சர்க்கார் இன்னும் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையைக் காட்டலாம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

" என்னுடைய பகுதியில் ஒரு பெரிய விவசாயி இருக்கிறார். அவரைப் பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும். இந்த விவசாயி ஒரு புராதனமான நேர்மையான விவசாயி. அவர் சுமார் 20 ஏர் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார். அவர் உலக விவகாரங்களில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. அரசியல் துறையில் என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றியும் பத்திரிகையில் என்ன வருகிறது என்பது பற்றியும் அவருக்குத் தெரியாது. நாகரீக வாழ்க்கை என்ன என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது. அதைப்பற்றியே அவர் கேட்டிருக்க மாட்டார். அவருடைய குடும்பம் பெரிய குடும்பம், ஆண் பெண்கள் உள்பட சுமார் 40 பேர்கள் இருப்பார்கள். அந்த 40 பேர்களும் சதாகாலமும் விவசாயத் தொழிலிலேயே விசேஷ கவனம் செலுத்துபவர்கள். விவசாயத்திலேயே அவர்கள் நாள் முழுவதும் உழைத்து வருகிறார்கள். உலகத்தைப் பற்றியே அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. தன்னுடைய தொழிலிலேயே அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சாதாரணமான உணவு கம்பம் கூழ்தான். அதைத் தான் அவர்கள் சாப்பிடுவார்கள். சாதாரண ஆடைதான் உடுத்திக் கொள்வார்கள் ஆடம்பர ஆடைகளை அவர்கள் கண்ணால்கூட பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். தேர்தல் முதலிய விஷயங்களில் அவர்கள் ஈடுபடாமல் விவசாய தொழிலையே அவர்கள் நடத்தி வந்தார்கள்.

கடந்த பத்து வருஷ காலத்தில் இவர்கள் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக பல புதிய நிலங்களை அச்சுப்போட்டு சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள்.

12-30 p.m. "கிணறு வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குடும்பத்தின் நிலைமை இன்றைக்கு என்ன ? கடந்த பத்து வருஷ காலத்திலே அவர்களுக்கு அதாவது அந்தக் குடும்பத்தார்களுக்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் கடன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வீணாக செலவுகளை எதுவுமே செய்யாதவர்கள் என்றும் நான் முன்பே சொன்னேன். அப்படியிருந்தும் அவர்களுக்கு எப்படி 50 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் ஏற்பட்டது என்று விசாரித்தபொழுது ஒரு உண்மை புலனாயிற்று. அதாவது அவர்களுடைய நிலங்கள் மானாவாரி பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பிரதேசத்தில் இல்லை. அந்த பிரதேசங்களில் பலவருஷகாலமாக நல்ல விலைச்சலே கிடையாது. அவற்றை சிர்திருத்தம் செய்ய கடன் வாங்கி பெரும் பாடு பட்டும் மழையில்லாது போய்விட்டதால் சாகுபடி எல்லாம் அடியோடு விரயமாகிவிட்டது. ஆகவே அந்தக் குடும்பம் மேலும் மேலும் கடன்படும்படி ஆகிவிட்டதே தவிர அவர்கள் கடனைதிரும்ப கட்டுவதற்கு ஏது எதுவும் ஏற்படவில்லை. அநியாயமாகக் கடனைவாங்கி பணத்தை துர்வினியோகம் செய்துவிடவில்லை. இப்படி கண்யமாக நேர்மையாக விவசாயம் தவிர வேறு எதுவுமே தெரியாமல் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் கூட இன்றைய தினம் விவசாயத்தில் நஷ்டப்பட்டு கஷ்டப்படும்படியான நிலைமையிலேயே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதனைக் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே அந்தக் குடும்பம் 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டுகிறதென்று சொன்னாலும் கூட, இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவினால் அந்த விவசாய குடும்பத்திற்கு எவ்வித மான பயனும் இல்லையென்றால் என்ன ஏற்படும் என்று பாருங்கள். அதற்காகவே இவ்விஷயத்தை நான் குறிப்பிட்டேன்."

"அடுத்தபடியாக அந்தப் பிரதேசங்களில் இன்றைய தினம் விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசி ஒரேயடியாக சரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் ஒரு தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்குப் பதிலாக 6 மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதோடு பாக்கியிருக்கக்கூடிய கடனை மூன்று தவணைகளில் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இதிலும் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையோடு விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமென்ற கருத்தோடு கொஞ்சம் நடந்து கொண்டால் நலமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

"குறிப்பாக நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பிரதேசங்களுக்கு சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் சலுகை போதுமானதாக இருந்தாலும் மானாவாரிப் பிரதேசங்களைப் பொருத்த மட்டில் மூன்று வருஷங்களில் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்பதற்கு ஐந்து வருஷத்தில் ஐந்து தவணைகளில் கொடுத்து விடலாமென்று சொன்னால் மிக நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"கடைசியாக நான் கூறியவற்றையெல்லாம் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு எப்படிச் செய்தால் நன்மை ஏற்படுமோ அப்படி எல்லா விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்."

12-34 p.m. *SRI K. R. VISWANATHAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள கடனை திருப்பித் தர வசதி செய்யும் மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

"இந்த மசோதா, எப்படி முன்பு கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டதோ அதைப்போலவே, இதுவும் எல்லோராலும் ஒருமுகமாக வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கிறதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இருந்தாலும்

22nd February 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

கூட இதில் இன்னும் கடன் வாங்கியவர் தாராளமனப்பான்மையுடன் நன்மை அளிக்க கூடிய வகையில் சில திருத்தங்கள் செய்ய இடம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மாத்திரம் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கியிருக்கும் கடனை நான்கு தவணைகளில் அதாவது முதல் தவணையில் மொத்தக்கடனில் எட்டில் ஒரு பகுதியோடு வட்டி முழுவதையும் அல்லது கடன் தொகை, வட்டி ஆகிய எல்லாவற்றிலும் நான்கில் ஒரு பகுதியையோ திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்றும், பாக்கியை மூன்று தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது மொத்த கடனை நான்கு தவணைகளில் திருப்பித் தரலாமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியினரால் அமைக்கப்பட்ட கூட்டுக்கமிட்டியில் 5 ஆண்டுகளில் திருப்பித் தரும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருந்தது. ஆனல் ஐந்தாண்டுத் தவணை என்பது எப்படி நான்காண்டுத் தவணையாக மாறியிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஐந்தாண்டுத் தவணைகளுக்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதே என் வேண்டுகோள். 1953-ம் ஆண்டு ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடேயே கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதாவை நாம் கொண்டு வந்தோம். அதனல் கடன் கொடுக்கிறவர்கள் என்ன ஆகுமோ என்று பயந்து மேலும் கடன் கொடுப்பதையே நிறுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள். அதைப்போலவே கடன் வாங்கியவர்களும் சர்க்கார் ஒருக்கால் கடன் நிவாரணச் சட்டமே கொண்டுவந்தாலும் வரலாம் என்கின்ற எண்ணத்திலும் உண்மையிலேயே கொடுக்க வசதியில்லாமையாலும் கடனைக் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். ஆகவே இப்பொழுது வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்பதற்காக நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும்பொழுது கடன் வாங்கியவர்கட்கும் கடன் கொடுத்தவர்கட்கும் எப்படியோ பகைமை, வேறுபாடு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நினைவில் வைக்கவேண்டும். ரூ.100 கடன் பெற்றிருந்தால் ரூ. 200-க்கு பாண்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். இதை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். நூற்றுக்கு 99 பேர்களுக்குச் குறையாது இப்படித் தான் எழுதிக்கொடுத்துள்ளார்கள். ஆகவேதான் விவசாயிகளுடைய நன்மையில் அக்கறைகொண்டுள்ள சர்க்கார் அவர்கள் கடன் சுமையை உணராத வகையில் தவணைகளை கொஞ்ச அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக ஐந்து தவணைகளில் கட்டிவிடலாம் என்று செய்வதே நல்லதென்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். முதல் தடவை தவிர மூன்று தவணைகள் என்பதை ஐந்து தவணைகள் என்று திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக தங்களுக்குச் சேரவண்டிய பணத்திற்காகக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுத்தால் அதன்மூலமாக விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அத்யாவசியமான பொருள்களின் மீது எந்த விதமான வழக்கும் எடுக்கக் கூடாதென்பது என் அபிப்பிராயம். முன்பு கோர்ட் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது உழவுத் தொழில் செய்கின்றவர்களுடைய அத்யாவச்யமான சொத்துக்களின் மீது நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அத்தகைய நிபந்தனை எதுவும் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஒருவருக்கு கால்காணி நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அவரிடம் ஒரு ஜதை மாடு இருக்கலாம். அவர் ஒருவரிடத்தில் 200 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிருர் என்றுல் கடன் கொடுத்தவர் இவர் பேரில் கோர்ட் நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஒரு ஜோடி மாடுகளை ஏலத்தில் கொண்டு வந்துவிடமுடியும். அல்லது அந்தக் கால் காணி நிலத்தை ஏலத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிடமுடியும். இது இரண்டும் விவசாயிகளுக்கும் மிகவும் அத்யாவசியமானவையாதலால் இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்காமலிருக்கும்படி இந்தச் சட்டத்திலேயே ஒரு நிபந்தனை போடுவது மிகவும் நல்லதாகும். குறைந்த பட்சம் ஒரு விவசாயியின் அத்யாவசியமான பொருள்களின் மீது கடனுக்காக எந்த விதமான நட

வடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால் அதனுல் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லிச் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கி றேன்.''

12–40 p.m. SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மசோதாவைக் கடன் தவணை கொடுக்கும் மசோதா என்றுதான் சொல்ல முடியும். சென்ற ஆண்டில் கொண்டுவந்த கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவும், இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் தவணை களில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்கான மசோதாவும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக என்று சொன்ன போதிலுங்கூட உண்மையிலேயே விவசாயிகள் நல்ல நிலைமைக்கு வரவில்லை.

" கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட போது சில காரணங்கள் சொல்லப்பட்டது. "ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக மழை இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்தது. விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக் கப்பட்டிருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு மழை பெய்ததால் ஒரு அளவுக்கு விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடன் கொடுத்த லேவாதேவிக்காரர்கள் விவ சாயிகளின் குரல்வளையைப் பிடிக்கிருர்கள்'' என்றெல்லாம் சொல்லப்பட் டது வாஸ்தவந்தான்.

" ஆனுல், இப்பொழுது இம்மசோதாவைக் கொண்டு வரும் காலத்தில் மழை பெய்து ஓரளவில் விவசாயம் நடந்து வந்தாலுங்கூட விலை வாசி கீழே இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கடனின் எட்டிலொரு பகுதியும், பூரா வட்டியும் இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டி விட்டு பாக்கியை மூன்று வருஷத் தவணைகளில் கட்டவேண்டுமென்ருல் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய விஷயமாகும்.

" எதிர்க்கட்சியினர் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத் தினர்களும் இம்மசோதாவை ஆதரித்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினர் இதை முதலில் ஆதரித்து அதற்குப் பிறகு 'ஆனுல்' என்று சேர்த்து தங்களுடைய குறைகளை அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிருர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இம்மசோதாவை பொதுவாக வரவேற்ருலும், அவர்களும் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பார்த்திருப்பதினுல் அவர் களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறுகிருர்களே தவிர வேறென்றுமில்லை. அவர்கள் சொல்லுவதையும் நன்ருகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

" கடன்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியை ஜில்லா முன்சீப் கூட அளிக்கமுடியும். அதாவது 4 அல்லது 5 வருஷத் தவணைகளில் கடன் பட்டவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேம் என்று சொன்னுல், ஜில்லா முன்சீப் அனுமதியளிக்கிருர்கள். விவசாயிகளுக்கு ஏற்கெனவேயே சலுகைகள் இருப்பதைப் பார்த்தால், இச்சட்டம் முற்போக்கானது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மூன்று வருஷங்களில் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றிருப்பதற்குப் பதிலாக இன்னும் சில ஆண்டு களுக்கு நீடித்து கடனைப் பல தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

" நாடு விடுதலை அடைந்து எழு ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இன்னும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை உயர்ந்தபாடில்லை. சென்ற பல வருஷங் களில் மழையின்மை, அப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் கடன் தொல்லை ஆகியவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து விவசாயிகளுக்குவேண் டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இம் மாதிரி சிறு சிறு சட்டங்களினுல் நிச்சயமாக விளைச்சலைப் பெருக்கமுடியாது, விவசாயிகளுடைய வாழ்வும் முன்னேற முடியாது.

" கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருந்த ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகும் விவசாயிகள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறவில்லை. அதற்குக் காரணம் விவசாயப் பொருள்களின் விலைகளில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது தான். விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சி, கடன் தொல்லை ஆகியவைகள் சேர்ந்து விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருக்கிருர்கள். அரசாங்கம்

உடனடியாகச் செய்யவேண்டுவதென்னவென்றால், விவசாயிகளுடைய கடன் நிலைமையை ஆராய்ந்து, அநியாயமாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படவேண்டும். விவசாயிகள் எப்படிக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணைக் குறிப்புகளில் கண்டிருக்கிறது. ரூ. 100 கடன் வாங்கியிருந்தால் ரூ. 200-க்கு பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்த எல்லோருமே கடன்பட்டவர்களைக் கசக்கிப் பிழிகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. அநியாயமாக அதிகப் பணத்திற்குப் பத்திரத்தை எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள், கொஞ்சங் கொஞ்சமாக கடன் பட்டவர்களின் நிலத்தைக் கூட எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கடனும் வட்டியும் சேர்ந்து தொகை பெருகியிருப்பதன் காரணமாக, விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பித் கொடுக்க சக்தியில்லாமல் தன்னுடைய சொத்தையே இழந்துவிடக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள்.

"கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் எப்பொழுது முடியும் என்று கடன் கொடுத்தவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் வந்த பிறகு கூட கடன் கொடுத்தவர்கள் 100-க்கு 200 என்றும், ஐநூறுக்கு ஆயிரம் என்றும் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டுதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் சர்க்கார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகள் அநியாயமான முறையில் கடன் பட்டிருக்கும் தொகையைக் குறைப்பதற்கு நல்லதொரு இயந்திரத்தை சர்க்கார் அமைக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அங்கத்தினர்கள் இங்கு சொல்லக் கூடியவைகளை யெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏதோ தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்வதுமட்டும் போதாது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். கடனை ஒத்திவைப்பதினாலும், அல்லது சில தவணைகளில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதினாலும் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை கிடைத்துவிடாது. விவசாயிகளுக்கு கடன வசதி செய்து தரவேண்டியது அவசியம். விவசாயம் செய்யக்கூடிய காலங்களில் அவர்களுக்கு 100, 200 ரூபாய் கடன் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வழி செய்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே நன்மை அளிப்பதாக இருக்குமேயொழிய, இம்மாதிரி கடனைப் பல தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க அனுமதிப்பதால் அதிக நன்மை கிடைக்காது.

"ஆகையால், அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் அநியாயமாக எழுதிக்கொடுத்திருக்கும் கடன்கள் ஒரு கமிட்டியினரால் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு, அநியாயக் கடன்கள் நீக்கப்படவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். முக்கியமாக காடாரம்பப் பகுதிகளில் விவசாயிகள் மிகவும் தொல்லைப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி காடாரம்பப் பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மழை பெய்திருந்தாலுங்கூட அங்கு விளைச்சல் பெருகாமலிருப்பதற்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இம்மசோதாவை நான் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* **SRI N. MOUNAGURUSAMI NAIDU** :—"கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இம்மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இம்மசோதாவைப் பரிசீலிக்கும்முன் இதன் அடிப்படையான நோக்கமென்னவென்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இச்சட்டம் விவசாயிகளுக்கு கடன் சம்பந்தமாக பூர்த்தியான நிரந்தரமான நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஏழை விவசாயிகள் தாங்கள் பட்ட கடனை எளிய தவணைகளில் மூன்று வருஷ காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தாற்காலிகமாக ஒரு சௌகரியத்தைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. மூன்று வருஷ காலத்திற்குள் அவர்கள் பேரில் கடன் கொடுத்தவர்கள் கோர்ட்டு நடவடிக்கை தொடராமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதே இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம். ஆகவே, கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருக்கும் விவ 12-48 p.m.

சாயிகள் சம்பந்தமாக இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, லேவாதேவி சம்பந்தமாக சர்க்கார் சட்டங்கள் கொண்டு வரும்போது மிக ஜாக்கிருதையாக இருக்கவேண்டும். நாணயம், நம்பிக்கை இவைகளின் அடிப்படையில் லேவாதேவி ஏற்படுகிறது. கடன் கொடுப்பவனுக்கு, தான் கொடுக்கும் கடன் திரும்பி வரும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் தான் கடன் கொடுப்பான். இந்த நம்பிக்கையை பாதிக்கு மாறு நாம் எந்த விதமான சட்டமும் கொண்டுவரக்கூடாது.

“1937-ம் வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட கடன் நிவாரண சட்டம் ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளித்தபோதிலும்கூட, லேவாதேவியைப் பெரிய அளவுக்கு பாதித்தது. கடன் கொடுப்பவர்களில் மனதில் ஒரு பயம் ஏற்பட்டு, கொடுக்கல் வாங்கல் பெரிய அளவுக்கு நின்றுவிட்டது. முன்பு யோக்கியத்தின் பேரில் கடன் கொடுத்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட 30 வருஷங்களில் சட்டப்படி அவர்களுடைய கடன் தீர்ந்து போகும் என்று பயந்துகொண்டு கிரயம் எழுதி வைத்தால் தான் கடன் கொடுப்போம் என்று ஆரம்பித்து அம்மாதிரி நடந்து வருகிறது.

“வட்டி குறைக்கப்பட்டதினால் கடன் கொடுத்தவர்கள் ரூ. 50-க்கு ரூ. 100 ஆக ப்ரோநோட் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாயச் செலவுகளுக்கு அத்தியாவசியமாக கடன்கள் வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும். அவர்களுக்கு பாங்கிகளில் கடன் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் கொடுக்கும் கடன்கள் போதிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவியாக இல்லை. ஆகையால், கிராமங்களில் பணக்காரர்களிடம் அவர்கள் கடன் வாங்கித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் நாம் ஏற்படுத்தும் சட்டங்களினால் அவர்களுக்குப் ஓரளவு நன்மை விளையாவிட்டாலும்கூட அதிக அளவுக்கு பாதகம்தான் ஏற்பட்டு வருகிறதென்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“1953-ம் வருஷத்தில் விவசாயக் கடன் சம்பந்தமாக சட்டம் கொண்டு வந்தபோது அந்தப் பயம் மேலும் அதிகரித்தது. தற்போது கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கிடைப்பதே ரொம்ப கஷ்டமாகப் போய் விட்டது. அதுவும் தற்சமயத்தில் விலைவாசிகள் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு போகும்போது ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தங்களுடைய விவசாயத்தின் சம்பந்தமாக ஏற்படும் செலவுகளுக்கு கொஞ்ச நஞ்சமும் கடன் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாகி வருகிறது.

“சாசுவதமாக நாம் ஏதாவது விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் பாங்கு மூலமாகவோ அல்லது சர்க்காருடைய நிதியிலிருந்தோ ஏராளமான பணத்தைக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து, அந்த சங்கங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு எளிய வட்டியில் தங்களுடைய தேவைக்கு அளவான தொகை கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால்தான் நாம் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததாக ஏற்படுமே யொழிய, இம்மாதிரி சட்டங்களினால் அவர்களுக்கு நாம் நிரந்தரமான பலன் எதுவும் அளிக்க முடியாது. ஆகையால், இந்த வகையில் சர்க்கார் மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்து பேச அனுமதித்த உதவி சபா நாயகருக்கு என்னுடைய வந்தனத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-50 p.m. * DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, I rise to invite the attention of the Government once again to a few hardships in the Bill which have been pointed out to me in the repeated representations I have been receiving from the small debtors. I wish to invite the attention of the Government to the following points, namely, the instalment payments, the time of the payments and the manner in which the payments are to be made.

22nd February 1955] [Dr. K. B. Menon]

" The Bill has certainly come out more chastened from the Select Committee. The provision made in the Select Committee that the debtor may be permitted to pay either interest plus $\frac{1}{8}$th of the principal amount or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less is certainly a welcome improvement. But even that may bear hard upon the small debtor who has no assets to his credit at all. The hardship is made greater by the time of payment suggested in the Bill. The period of three months has been extended by another month. Payments from the debtors will be due on the 1st of July and speaking particularly from the point of view of Malabar, that will be the time when the debtor will have no grains in the granary nor will he have any bank balance left on hand. The hardships will be very great. The period will have to be extended. From the point of the whole State, perhaps, the end of the year may be most convenient. I hope the Government will consider the question of extending the time till after October if it is possible. Another point is the manner of payment. I suggest payments in kind. In a steep falling market, it is very difficult for the debtor to pay in cash unless some adjustment is made on the price-index basis. Perhaps, that such payments in kind may be allowed by courts is possible. But if cases for repayment of these debts are taken to the court it will mean an additional burden on the debtor and in order to avoid that, a provision, if made, will be more convenient.

" Another point to which I would like to invite the attention of the Government is with reference to clauses 3 and 4 dealing with rateable distribution of the proceeds among the decree-holders. It is a technical legal point which also requires serious attention and which, I hope, the Government will pay to the matter.

" Before I close, I would like to make one more submission because I may not have another opportunity to speak on the Bill. I realise that this is a temporary measure. This measure is primarily intended to render some relief to the small debtor. The credit problem is a very serious problem and I hope that the Government just as they have appointed a committee for Education should appoint a committee for going into the credit problem and circulate a questionnaire and allow an opportunity for the Members of this House to express their opinion as well as give an opportunity to the public to say what they have got to say about the credit problem. The credit problem is a very very serious one and that seriousness has been brought to the notice of the Government by the Gorewalla Committee Report. I hope the Government will give an opportunity to the public and the Members of this House to express their opinion on the subject and effect such changes as the situation demands."

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—" മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, 12.55
സർ, നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ തീരെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെണ്ട് p.m.
ഈ ബില്ല് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതു വളരെ പ്രതിഷേധാർഹമാണെന്നു പറയാതെ
തരമില്ല. സെലക്ട് കമ്മിററിയിൽവച്ചു ഈ ബില്ലിന്റെ മിക്ക വകുപ്പുകൾക്കും ഞങ്ങൾ

വളരെ കാര്യക്ഷമവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ദൌർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, മുൻകൂട്ടി തീർച്ചപ്പെടുത്തി വന്നിട്ടുള്ളപോലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ വളരെ ന്യായമായ ഭേദഗതികൾപോലും സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഒരു മനോഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കേണ്ട ഒരു നിലപാടാണ് മന്ത്രിമാർ കൈക്കൊണ്ടതു്. സെലക്ട് കമ്മിററിയംഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ ബാലസുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ താല്ക്കാലികമായി കടം തിരിച്ചടയ്ക്കൽ നിറുത്തിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള പഴയ നിയമത്തിൻെറ ദൂഷ്യഫലങ്ങളെ ഈ ബിൽ കുറച്ചെങ്കിലും കഴിവാക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഗവമ്മേണ്ടിൻേറയും ആശ്വാസം. ഈ ബില്ല് കൂടുതൽ മെച്ചമായ ഒരു നിയമമാണെന്ന അഭിപ്രായം ഗവമ്മേണ്ടിന്നുണ്ടു്. കാരണം, അതു സ്ഥാപിതതാല്പയ്യത്തെ സഹായിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൃഷിക്കാരെ ഈ ബില്ല് എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ ബില്ലിനെ ഒരു തരത്തിലും ഒരു നല്ല ബില്ലാണെന്നു പറയാൻ വഴികാണുന്നില്ല. ഗവമ്മേണ്ടിനെ ചുററിപ്പററി നില്ക്കുന്ന ഉണ്ടികക്കച്ചവടക്കാക്കും പിന്തിരിപ്പൻ ജന്മിമാക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഒരു ബില്ലാണിതെന്നു പറയുകയായിരിക്കും ശരി. ഈ ജൂലായി 1-ാംതിയ്യതി മുതൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള കോടതികളെല്ലാം കേസ്സുകൾകൊണ്ടു നിറയുവാൻ പോവുകയാണ്. ജൂലായി 1-ാംതിയ്യതിക്കു എത്രയായിരം കേസ്സുകളാണ് ഈ രാജ്യത്തെ കോടതികളിൽ ഫയലാക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു എനിക്കു പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആകെയുള്ള കടത്തിൻെറ മുതലും പലിശയും ചേർത്തു കണക്കാക്കി അതിൻെറ നാലിലൊരു ഭാഗം, അല്ലെങ്കിൽ ഇതുവരെയുള്ള പലിശയും മുതലിൻെറ എട്ടിലൊന്നും നാലുമാസത്തിനകം കൊടുക്കണം എന്നൊരു സുഗ്രീവാജ്ഞ കൊടുത്തിരിക്കയാണ്. എവിടെനിന്നു കൃഷിക്കാരൻ ഈ പണമുണ്ടാക്കും എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഡോക്ടർ ബി. വി. നാരായണസ്വാമി നായിഡു ഈ രാജ്യത്തിലെ കാർഷിക കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വിപുലവും കാര്യക്ഷമവുമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തി ഗവമ്മേണ്ടിലേക്കു ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം റൂറൽ ക്രെഡിററിനെ സംബന്ധിച്ച ആ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു—

'The majority of agriculturists are leading a hand to mouth existence without any financial reserve. For every little operation in cultivation, the ryot stands in need of credit. The central figure in the agricultural credit mechanism is still the private money-lender who may be a sowcar, a grain merchant or an affluent big ryot. The system of money-lending is the same whether the creditor is a non-agriculturist or a land-holder. In the post-depression year, the money-lenders came in for a great deal of criticism. They were accused of charging usurious rates of interest, keeping accounts in a fraudulent manner and of machinations to drive the debtor to the wall. Whether these charges were applicable to all the money-lenders or not, legislation was invoked to protect the indebted agriculturist from exorbitant rates of interest and extortion. The outcome of such legislative activity was the fixation of a maximum rate of interest and scaling down of debts according to certain fixed principles. These measures have led to the contraction of credit and/or evasion of law.'

"സർ, നാലു മാസത്തിന്നുള്ളിൽ ഋണബാധിതരായ കൃഷിക്കാർക്കു 40 കോടിയോളം ഉറുപ്പിക ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ധരിക്കുന്നവരുടെ രോഗം ഭയങ്കരമാണ്. 1939-ാലെ പലിശ ചുരുക്കിക്കൊണ്ടുള്ള നിയമത്തേക്കാൾ മോശമാണ് ഈ നിയമമെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നൂറുറുപ്പിക കടം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ 50 ക. മുൻകൂറായിത്തന്നെ പലിശ കണക്കാക്കി കൈയിലടുത്തുംകൊണ്ടു് 50 ക. മാത്രംകൊടുത്തു 100 ക.ക്കു പ്രമാണം എഴുതി വാങ്ങുകയെന്നുള്ളതു് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെല്ലാം നടപ്പുള്ള ഒരു പതിവാണ്. അതിന്നും പുറമെ ആ കടത്തിന്നുവേണ്ടി കൃഷിക്കാരൻ തൻെറ സകല സ്വത്തുക്കളും ജാമ്യമായി എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഇതു് പറയുമ്പോൾ പക്ഷെ ചോദിച്ചേക്കും ഈ അക്രമമായ വ്യവസ്ഥകൾക്കെല്ലാം വഴിപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരൻ എന്തിനു കടം വാങ്ങിച്ചുവെന്നു്. ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ, കൃഷിചെയ്യാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ, പാട്ടം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ, നികുതികെട്ടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ മുട്ടിയുഴലുന്ന കൃഷിക്കാരൻ എന്തിനു കടം വാങ്ങുന്നുവെന്നു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ കടം വാങ്ങുന്ന കൃഷിക്കാരല്ല, അവരോടു എന്തിനു വാങ്ങുന്നുവെന്നു ചോദിക്കുന്ന ഗവമ്മേണ്ടാണ് തെററു് ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞാൻ പറയും. ഈ നിയമം കൃഷിക്കാക്കു ദോഷമേ ചെയ്യുകയുള്ളുവെന്നാണ് ഞാൻ കാണുന്നതു്. ഡോക്ടർ നാരായണസ്വാമി നായിഡുവിൻെറ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇന്നത്തെ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിന്നുമാത്രമായിട്ടുള്ള കണക്കുകൾകൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിൽനിന്നു നമുക്കു ഉദ്ദേശമായിട്ടു കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കും. ആന്ധ്ര കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കണക്കുകളാണ് ഇതിൽ

കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ആന്ധ്ര ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ള മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തു മാത്രം 150 കോടി ഉറുപ്പിക കടമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കണക്കാക്കാം. അന്നത്തേതിൽനിന്നു് ആ സംഖ്യ ഇന്നു എത്രയോ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. തല്ക്കാലം ആ 150 കോടി മാത്രമേ ഇപ്പോഴും കടമുള്ളുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. എന്നാൽതന്നെയും ഈ ജൂലായി മാസത്തിനകം കൃഷിക്കാർ 35–40 കോടി ഉറുപ്പിക ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വളരെ ഗൌരവമായി ചോദിക്കുന്നു ഇവിടത്തെ ഏതെങ്കിലും മന്ത്രിപുരന്ധ്രൻ ഇതു സാദ്ധ്യമാണെന്നു കരുതുന്നുണ്ടോ എന്നു്. ഒരു തരത്തിലും സാദ്ധ്യമല്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ എന്തായിരിക്കും ഈ ബില്ലിൻെറ ഫലം? ഇന്നു കൃഷിക്കാരൻെറ കൈയിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കൾ കൂടി കടക്കാർ വിററുകൊണ്ടുപോവുകയായിരിക്കും ഫലം. കൃഷിക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണു് ഈ ബില്ലു് സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്. അവൻെറ കുഴപ്പം വർദ്ധിക്കാൻ പോവുകയാണു്. അവൻെറ ദുരിതം പതിന്മടങ്ങു് വർദ്ധിക്കാൻ പോവുകയാണു്. കൃഷിക്കാരൻെറ സൈ്വരജീവിതം നശിപ്പിക്കാനുതകുന്ന ഒരു ബില്ലാണിതു്. കൃഷിക്കാരൻെറ സർവ്വ സ്വത്തുക്കളേയും നിഹനിക്കുവാനുള്ള ഒരു ബില്ലാണിതു്. ഈ രാജ്യത്തെ കുത്തകമുതലാളിമാരുടേയും ജന്മിമാരുടേയും കൈക്കു ശക്തി കൂട്ടുവാനുള്ള ഒരു ബില്ലാണിതു്. അതുകൊണ്ടാണു് വളരെ കാര്യക്ഷമമായ പല ഭേദഗതികളും ഈ ബില്ലിൽ വരുത്തിയേ തീരുവെന്നു് ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു്. പല ഭേദഗതികളും ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നുണ്ടു്.

"സർ, ഇന്നു ഈ സഭയിൽ സംസാരിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും, പ്രത്യേകിച്ചും കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട ശ്രീ ആറുമുഖം, ശ്രീ സാംബശിവം തുടങ്ങിയുള്ളവർ മൂന്നു തവണയായിട്ടു കടമെല്ലാം അടച്ചുതീർക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ ഒരു തരത്തിലും ഒരു ആനുകൂല്യമല്ലെന്നും അതു നീട്ടിവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും, ചുരുങ്ങിയതു എട്ടു തവണയെങ്കിലും ആക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നതെന്താണെന്നുവച്ചാൽ ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാർക്കു എന്തെങ്കിലും ഗുണം ചെയ്യണമെന്നു ആഗ്രഹമുള്ളവരാരും ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ലായെന്നാണു്. ഗവമ്മേണ്ടിന്നു ആ ആഗ്രഹമുള്ളപക്ഷം ഞങ്ങൾ ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ള ഭേദഗതികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ കാർഷികക്കുഴപ്പം പരിഹരിക്കാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു താല്പര്യമുണ്ടോ, ആഗ്രഹമുണ്ടോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും ഗവമ്മേണ്ടു് ആ ഭേദഗതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും. 1 p.m.

"പാട്ടബാക്കികളെ റദ്ദു് ചെയ്യുന്നതിന്നുള്ള യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ഈ ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. അതു് വളരെ വേദനാജനകമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണു്. വളരെ ആശ്ചര്യകരമായിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയുമാണു്. കൃഷിക്കാരന്നു എന്തുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ കടം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്? കഴിഞ്ഞ 12 കൊല്ലംകൊണ്ടു് ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ആയിരം പറ നെല്ലു് പാട്ടംകൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വക്കുക. അഞ്ഞൂറു് പറ നെല്ലേ അവന്നു കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അഞ്ഞൂറു് പറ ബാക്കിയാണു്. എന്തുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ ബാക്കി വന്നിട്ടുള്ളതു്? കൃഷിക്കാരൻെറ ഉപേക്ഷകൊണ്ടല്ല. കൊടുക്കേണ്ട എന്ന വിചാരം കൃഷിക്കാരനില്ല. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ആയിരം പറ നെല്ലു് വിളയുന്ന നിലംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കയില്ല. വിചാരിച്ചപോലുള്ള വിള ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരിക്കാം. കൂടുതൽ പാട്ടം സമ്മതിച്ചാലും യഥാർത്ഥസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ജന്മി കുറെയെങ്കിലും ഇളച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ കൃഷിക്കാരന്നു ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. അങ്ങനെ അമിതമായ ഒരു പാട്ടം കൃഷിക്കാരൻ സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പിന്നെ എന്താണു് സംഭവിക്കുന്നതു്? ബാക്കിയുള്ള പാട്ടമെല്ലാം കടമായി കണക്കാക്കി എഴുതിവയ്ക്കും. അക്രമമായ പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ ഫലമാണു് ഈ പാട്ടബാക്കിക്കടങ്ങളെന്നു ഇതിനകം സ്പഷ്ടമായി തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം ഈയവസരത്തിൽ എടുത്തുപറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനത്തു് ഇന്നു നിലവിലുള്ള പാട്ടവ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ മന്ത്രിമാരെ ചിലതു് മനസ്സിലാക്കിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ സംസ്ഥാനത്തു് ഒരേ ഒരു ജില്ലയിൽ, അതായതു് മലബാർ ജില്ലയിൽ മാത്രമാണു് പാട്ടവ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു നിയമമുള്ളതു്. മലബാറിൽ മാത്രമാണു് മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നുള്ള പാട്ടക്കോടതികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ഈ പാട്ടക്കോടതികളിൽ ധാരാളം ഹരജികൾ ഫയൽചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനകം ധാരാളം തീർപ്പുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തലശ്ശേരിയിലും, ഹോസ്ദുർഗ്ഗിലും കൊയിലാണ്ടിയിലും മാടായിയിലും കണ്ണൂരിലുമെന്നുവേണ്ട, മലബാറിലെങ്ങുമുള്ള പാട്ട

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [22nd February 1955

കോടതികൾ നല്കിയിട്ടുള്ള വിധികൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതുവരെ പിരിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള പാട്ടം വളരെ അക്രമപരവും അനീതിപരവുമായിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നതാണ്. ഞാൻ നല്കിയിട്ടുള്ള dissenting minutes-ൽ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തു കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നാല്പത്തിയഞ്ചു പറ നെല്ല് പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഒരു കേസ്സിൽ വെറും 15 പറ മാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ടു എന്നാണ് തലശ്ശേരി പാട്ടക്കോടതി വിധിച്ചതു്. പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലംമുമ്പേ 45 പറ പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കേസിലാണ് 1954-ൽ വെറും 15 പറ മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു പാട്ടക്കോടതി വിധിക്കുന്നതു്. അതിൻെറ അർത്ഥമെന്താണ്? അധികം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള 30 പറയും അന്യായമാണ്, അക്രമമാണ്, കൃഷിക്കാരനു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്തതാണ് എന്നല്ലേ ഇതിൻെറ അർത്ഥം? ഇങ്ങനെ 12 കൊല്ലംകൊണ്ടു് കൃഷിക്കാരനു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്ത പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു കൊടുക്കാത്തതെല്ലാം കടമായി കണക്കാക്കിവച്ചിരിക്കയാണ്. അക്രമമായ പാട്ടത്തിൻെറ ഫലമാണ് ഈ പാട്ടബാക്കി മുഴുവൻ എന്നു വളരെ വ്യക്തമാണ്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പാട്ടബാക്കികളെല്ലാം വെട്ടിച്ചുരുക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. പക്ഷെ അതു് ഗവമ്മേണ്ടു് സ്വീകരിക്കാൻ ഭാവമില്ല.

"ഇനിയൊരു കാര്യം—കടം മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഗവമ്മേണ്ടു് ഇപ്പോൾ ഒരു തിയ്യതി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണ്—അതായതു്, ജൂലായ് മാസം 1-ാം തിയ്യതി. ഈ നാട്ടിലെ കാലാവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചു, ഈ രാജ്യത്തു കൊയ്ത്തു നടക്കുന്ന സമയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രാഥമികമായ പരിജ്ഞാനമെങ്കിലും ഈ മന്ത്രിമാർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ജൂലായി മാസത്തിൽ കടം വീട്ടണമെന്നു പറയുകയില്ലായിരുന്നു. ജൂലായിമാസം കൊയ്ത്തുകാലമല്ല. മലബാറിൽ ജൂലായിമാസം വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൻെറ കാലമാണ്. അതുകൊണ്ടു് നെല്ല് കൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല, വേണമെങ്കിൽ വെള്ളം മുക്കിക്കൊടുക്കാം. തങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കിയിരിക്കയാണെന്നു ആളുകളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാനും അതിൻെറ പേരിൽ പ്രചാരവേല നടത്താനും മാത്രമാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്. ഒക്ടോബർ മാസം, അതായതു് കന്നിക്കൊയ്ത്തിൻെറ കാലം നിശ്ചയിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഒക്ടോബറോ ഡിസെമ്പറോ ആയാൽ എന്താണ് തരക്കേടു്? പക്ഷെ ആ സൌജന്യംപോലും കാണിക്കാൻ മന്ത്രിമാർ തയ്യാറായിട്ടില്ല.

"വളരെ ആപല്ക്കരമായ മറെറാന്നുണ്ടു്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളേയും ഉൾക്കുടിക്കാരേയുംകൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതും മന്ത്രിമാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. മലബാറിൽ ഉൾക്കുടിക്കാർ എന്നൊരു പ്രത്യേക തരക്കാരുണ്ടു്. 1930-ലെ മലബാർ കുടിയായ്മ നിയമത്തിൽതന്നെ അവരെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിയമത്തിൽ ഉൾക്കുടിക്കാരനെ പാടെ അവഗണിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇതിൽ കൃഷിക്കാരനു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർവ്വചനം ഇപ്രകാരമാണ്:

'Agriculturist means a person who has an interest other than interest as a simple mortgagee in any agricultural or horticul tural land not being a land appurtenant to a residential building, etc.'

"ഇതിൽ 'not being a land appurtenant to a residential building' എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉൾക്കുടിക്കാരനെ ബാധിക്കുകയില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഈ വ്യവസ്ഥ വളരെ അതൃപ്തികരമാണ്. അവരെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

"മറെറാരു പ്രധാന സംഗതി ധാന്യമായിട്ടുതന്നെ കൊടുക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥ വേണമെന്നുള്ളതാണ്. നെല്ലിന്നു 25 ക. വിലയാകുമ്പോൾ 50 ക. പണമായിട്ടു കൊടുക്കേണ്ട ഒരു നില പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. അതു് കൃഷിക്കാരനു അനുകൂലമല്ല. ധാന്യമായിട്ടു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നുവയ്ക്കാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു എന്താണ് ആക്ഷേപം? ഗവമ്മേണ്ടു് ഇനിയെങ്കിലും ആ വ്യവസ്ഥകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

"ഇനി പറയാനുള്ളതു തവണയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. നാലു തവണകളായി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു് അത്ര വലിയ സൌജന്യമൊന്നുമല്ല. പലിശയും മുതലിൻെറ എട്ടിലൊരു ഭാഗവും, അല്ലെങ്കിൽ ആകെയുള്ളതിൻെറ നാലിലൊന്ന്, ഏതു് കുറവോ അതു് ആദ്യതവണയായിട്ടു കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്നുണ്ടു്. അഞ്ചുറുറുപ്പിക

22nd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

മുതലായിട്ടും 90 ക. പലിശയായിട്ടും 590 ക. ഒരു കൃഷിക്കാരൻ കൊടുക്കാനുണ്ടെന്നു വെയ്ക്കുക. ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു 145–160 ക. വരെ അയാൾ ആദ്യത്തവണയായി ജൂലായി മാസത്തിന്നുമുമ്പു കൊടുക്കണം. ഇതു് എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കാനാണു്. അതു കൊണ്ടാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു് അടിസ്ഥാനപരമായ യാതൊരു രക്ഷയും ഈ നിയമം കൊണ്ടു കൃഷിക്കാരന്നു കിട്ടുന്നില്ലെന്നു്. സെലക്ട് കമ്മിററിയിൽവെച്ചു ഇതെല്ലാം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. പക്ഷെ അതൊന്നും മന്ത്രിമാർ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഈ സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പറയുന്നതിനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും, കൃഷിക്കാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ തീർക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം വാസ്തവത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടിന്നുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിന്നുവേണ്ടി ഈ രണ്ടു മൂന്നു പ്രധാന കാര്യങ്ങളെങ്കിലും ഗവൺമെണ്ടു് ചെയ്യേ തീരൂ. ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു ഇത്രമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I am the thirtieth speaker on this subject to-day and I am afraid I shall be standing in the way of the hon. Members discharging one of their important functions in the course of their daily routine, namely, lunch. So I shall try to be as brief as possible. This subject has been discussed over and over again—at least two or three times—during the course of two months. There has been much repetition of ideas and therefore in my reply also I have to repeat what I have already said. The discussion ranged over a very very wide field and also on matters not actually pertaining to the Bill. Hon. Members dealt very elaborately with rural indebtedness, how it must be tackled and so on. Some wanted that debts should be wiped out, some wanted that debts should be scaled down and some wanted provision for the repayment of debts in many more instalments. 1-10 p.m.

" The question of rural indebtedness and scaling down of debts cannot be discussed on this occasion. The Moratorium Act came in as a sort of emergency measure and with no intention of scaling down of debts. That has been made very clear even at the time of the introduction of the Moratorium Bill. The very term ' moratorium ' implies that it is an emergency measure, that it will cease to have force at the end of the stipulated period and that it may not be continued. A statement also was made that the Act was only temporary and that people should not expect that it would be extended. In spite of this, Government thought it fit to give some more facilities to debtors on account of the circumstances created by the working of that Act.

" I will explain the nature and function of this Bill by an illustration. An illustration always brings out the meaning of any provision clearly. That is why in Bills illustrations are given when a matter is not very clear. Some hon. Member referred to rich people, people owning motor cars and so on. I will take the illustration of a motor car. A sudden brake was applied when the Moratorium Act was passed. To meet an emergency, we apply the four-wheel brake. A brake was applied for the duration of one year. After that one year, the brake must be released and the car must be allowed to proceed. But we have not done that. Because of the applying of the sudden brake, the radiator of the car was damaged and certain complications took place. That is why we are

releasing the brake and driving the car slowly. We have to stop the car every ten or twelve miles, put in water in the radiator and then drive the car. That corresponds to the provision made in allowing a period of three years and four months. The emergency measure so dislocated the normal credit system that any sudden withdrawal of it will create more difficulties and more hardships. Only to mitigate the hardships of the people, the Government have provided for the repayment of the debt in equal annual instalments over a period of not more than three years. One other thing also has to be considered in this connection. The poor condition of the debtors is not peculiar to the Madras State alone. It is so in all the States of the Indian Union including the neighbouring States of Mysore, Hyderabad, Travancore-Cochin and Andhra. There is no such measure there. In this State only, we are having this measure and the people must therefore be thankful to the Government. Even though the moratorium period is over, the Government have taken this step of giving some concession by enabling the repayment of debt in instalments. Thus the people in the Madras State are having an advantage which the people in the other States are not at all having.

"The hon. Member from Pudukottai is always interested in women's welfare and widows. So he referred to in detail to the plight of a widow, her difficulty in getting her daughters married and so on and criticized our taking away the provision excluding from the purview of this Bill small creditors whose property did not exceed five thousand rupees. He said that the omission of that provision was wrong. I accept for argument's sake that women and widows who depend solely on the amounts that they have lent will be affected. But what about a widow whose property is worth six thousand, seven thousand or eight thousand? She too is a widow, she too may have daughters whom she may have to get married. Therefore, I cannot understand how that argument fits in. But he forgets that the Bill provides for her getting some money. She will get the interest due up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less. Therefore, that criticism cannot be taken seriously.

"Then, he wanted to touch my sympathetic chord and said that I also come from a dry area and that the river Palar which flows there has no water and that I must be fully alive to the need for making a distinction between people living in delta areas and dry areas. Taking this factor into consideration only, the land revenue limitation has been fixed at one hundred and fifty rupees. The original intention was to put at fifty rupees. We have taken into account the difficulties of the ryots in the dry areas and put the limit at one hundred and fifty rupees so that they also may take advantage of this measure.

1-20 p.m. "With regard to the repayment of debts in four instalments, it was said that more time should be given. But it was also pointed out by some hon. Members that in spite of the provision in the Bill

22nd February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

stipulating repayment of debts in four instalments, the Courts were free to permit the debt to be repaid in a greater number of instalments than that allowed in the Bill. If the circumstances of the case so warrant, the Court may give this concession. As a matter of fact, Courts are now taking a very liberal view of the situation. They have changed their policy for the last ten or fifteen years. Some twenty or thirty years ago it was very difficult to get an order from the Court allowing a debt to be repaid in instalments. But, now, it has become quite frequent to allow a debt to be repaid in instalments.

" Hon. Members have been urging that more concessions than those allowed under the Bill should be given. For example, they want that the debt should be allowed to be repaid in more than four instalments. But they forget that it will affect the normal flow of credit. It has been expressed on many occasions that the Moratorium Act has been interfering with the rural credit system. If we make still more drastic provisions, then even the little credit that is now available may disappear. Therefore, we have to proceed very cautiously in the matter. The Government have taken a very correct and reasonable view of the whole situation. It was pointed out by one hon. Member that the mind of the Government was reflected in the dissenting minute of Sri Balasubramania Ayyar, M.L.C. If it really reflects the mind of the Government, then we should have adopted what all he has stated. We have not adopted it. Nor have we adopted the very sweeping suggestions made by the hon. Members on the opposite side. We have steered clear between these two extremities and done what is right in the circumstances. So no aspersions need be cast on the Government.

" The hon. Member Dr. Menon talked about rural indebtedness and rightly said that some steps should be taken to solve that problem. He did not cloud the issue by saying that something should be done for that purpose in this Bill. He only said that that was a problem to be tackled. Quite true; it is a very big problem. We have to tackle it. Then only our agriculturists will have a good time. I am sure that the Hon. the Finance Minister will take a suitable opportunity during the Budget discussion to intimate to the House how the mind of the Government is working and what they propose to do in this matter.

" The last speaker referred to two or three things that should be done. He first referred to scaling down of debts. He gave a very graphic account of what took place in a Rent Court. He narrated how a landlord made a claim for a particular number of paras and how it was reduced to half or one-fourth of what he claimed. He also stated how when a claim was made for some paddy, five coconuts were given. But that comes within the scope of ' scaling down of debts '. All this will be very appropriate and relevant when a Bill for scaling down of debts is brought in. But it will not be relevant to this Bill.

" The last speaker then said that the first instalment of repayment of debt should be allowed to be made in October because that would be the harvest season. Well, the harvest season varies in our State from region to region. It is not possible in a measure like this to take all these into account and fix the appropriate time for the repayment of debts. In fact, all the debtors were aware that as soon as the life of the present Moratorium Act expired, they would be called upon to repay the debts. Therefore, they would be prepared for this situation. But now, this Bill has been brought in giving them some more time to repay the debts. Therefore, they know how to adjust and how to repay the debts. We need not worry about it very much.

" Then, he also said that debts should be allowed to be repaid in kind. But that will lead to a lot of difficulty. Even in the matter of division of waram, some people mix the chaff with the grain. It may be contended in such cases that half the quantity is chaff and the other half only is grain. All these difficulties will arise if the debt is to be repaid in kind. Therefore, it will not be a practical proposition to adopt.

" Then, it was said that there was a steep fall in the prices of commodities. I submit it is a bit exaggerated statement. Of course, there is a downward trend in the price level. But the figure is as it was sometime ago. Now, we find that the Government of India are trying to purchase grain so that the prices may be stabilised. The Government will not be sitting idle. They will take the necessary steps in this matter.

" Now, there are a number of agencies which cater credit to the needy ryots. It is found that banks and other agencies meet only a very small portion of the needs of agriculturists. Twenty-five per cent of the credit needed is provided by agriculturists themselves. Only if we allow the money to flow freely, one agriculturist will be able to advance money to another agriculturist. An agriculturist knows the difficulty of another agriculturist and so, when he lends money to another agriculturist, it will be on very favourable terms. If we shut up this source, then there will be difficulty. Therefore, it is not in the interests of the rural people themselves to prolong the period of repayment of debts. The provision as it is in the Bill goes a long way to meet the situation.

" Then, the hon. Member Sri Pais and some others raised certain legal difficulties in the matter of rateable distribution and said that a decree might get barred after two years. We shall look into all of them when we take up the consideration of the Bill clause by clause.

" I hope that what I have stated will satisfy the hon. Members and that they will pass the present motion."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—" Sir, by way of personal explanation, I want to say a few words. With regard to my request that repayment of debts in kind might be allowed, I did not

say that all debts should be repaid only in kind. I said that it might be left to the option of the tenant either to repay the debt in kind or in cash.

" With regard to the fall in price, in the case of pepper and other agricultural produce, there is no downward trend in price."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.' "

The motion was put and carried.

The House then adjourned till 9 p.m. tonight.

[**Night sitting—9 p.m.**]

MR. SPEAKER :—" Now we shall consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayments of Debts) Bill, 1955, clause by clause.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" Motion is—

' That Clause 3 do stand part of the Bill.' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'*In clause* (1) for " *for execution of a decree for payment of money* ", substitute " *for realization of money due under decree* ".' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I second it."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'*In sub-clause* (1), *line* 3, after *the words* " *payment of money* ", insert *the words* " *or on no application for adjudication as insolvents* ". ' "

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" Sir, I second it."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I movs the following amendment which stands in my name :—

'*In sub-clause* (1), *line* 4, for *the words* " *four months* ", substitute *the words* " *one year* ".' "

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Sir, I second it."

[22nd February 1955

SRI R. KRISHNAN :—Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'For *the words* " *before the expiry of four months from the commencement of this Act* ", substitute *the words, figures and letters* " *before 31st December* 1955 ".' "

SRI E. T. KUNHAN :—" Sir, I second it."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (1), *line* 4, for " *four* ", substitute " *ten* ". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second it."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (1), for *the words* " *four months* ", substitute *the words* " *seven months* ".'

SRI O. KORAN :—" Sir, I second it."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (1), *line* 5, after *the word* " *Act* ", insert *the words* " *and after due notice has been given to the debtor by registered post* ".' "

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Sir, I second it."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' After *sub-clause* (1) *and* before *Explanation I*, insert *the following proviso* :—

" *Provided that nothing in this section shall debar a decree-holder from filing an execution petition for purpose of rateable distribution.*" ' "

SRI O. KORAN :—" Sir, I second it."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In the proviso under sub-clause* (1), after " *mesne profits* ", insert " *and costs* ".' "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Sir, I second it."

SRI M. JAGANNATHAN :—" On a point of order, Sir. I understand that there are as many as 12 lists of amendments. There are only four lists on my table and the remaining lists are not on my table."

MR. SPEAKER :—" They would be on the table and nobody would have knocked them away."

22nd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (2), *line* 1, after " *a debt* ", insert " *without making a demand as provided for in sub-section* (1) *or* ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second it."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (2), *line* 4, after *the words* " *deposited into Court* ", insert *the words* " *and notice given to the creditor of such deposit* ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (2), *proviso*, add *at the end the words* " *in cases not covered by Explanation I of sub-section* (1) ". ' "

SRI O. KORAN :—" Sir, I second it."

New Clause 3-A.

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' After *Clause* 3, insert *the following new clause* :—

" 3-A. (1) *Whenever any suit for recovery of a debt is instituted and application for execution of a decree for payment of money is made against any agriculturist in any civil or revenue court as per the provisions of this Act, the presiding authority shall make the creditor or any person representing him to adduce evidence or evidences to prove the declared principal amount in the document executed by the debtor.*

(2) *If the presiding authority has reasons to believe that the declared principal amount in the document executed by the debtor is not correct he shall have powers to declare the amount of debt and proceed further accordingly.*" ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second it."

MR. SPEAKER :—" Now the clause and the amendments are before the House for discussion."

*SRI R. KRISHNAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഭേദഗതി വളരെ ലഘുവായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുന്നതു മുതൽ നാലു മാസത്തിനു 9–10
ള്ളിൽ ഒന്നാമത്തെ ഗഡു, അതായതു്, ആകെ മുതലും പലിശയും ചേർന്നതിന്റെ നാലി p.m.
ലൊരു ഭാഗമോ, പലിശ മുഴുവനും മുതലിന്റെ എട്ടിലൊന്നു ഭാഗവുമോ, അടയ്ക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നതു്. ഈ നാലു മാസമെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നതു് 1955 ഡിസെമ്പർ 31-ാം തിയ്യതിവരെ നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഭേദഗതി ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്.

അതിന്നു ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശമുണ്ട്. വിളവെടുപ്പുകാലത്തല്ലാതെ കൃഷിക്കാരന്നു കടത്തിന്റെ തവണയടയ്ക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മാത്രവുമല്ല, നല്ല വില കിട്ടാത്ത സമയമാണെങ്കിൽ കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞാലും കടം വീട്ടാൻ കൃഷിക്കാരന്നു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരും. ഇരുപ്പൂനിലക്കാർക്കു രണ്ടു വിളയും എടുക്കാനുള്ള സൌകര്യമുണ്ടാകണമെന്നു കരുതിയാണ് ഈ കാലാവധി നീട്ടണമെന്നു പറയുന്നത്. എട്ടുപത്തു മാസത്തെ കാലാവധി ഇല്ലാതെ രണ്ടു വിളയും എടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ തർക്കത്തിനൊന്നും വകയില്ല. കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് ഈ ഭേദഗതികൊണ്ട് യാതൊരു ദോഷവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കാലം നീട്ടിവയ്ക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ പണം കുറയുന്നില്ല. അതേസമയം അത് കൃഷിക്കാരന്നു വളരെ സഹായകരമാണുതാനും. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.''

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது கிளாஸ்படி இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 4 மாதத்திற்குள் கடன்பட்டவர் தான் வாங்கிய கடனில் ஒரு தவணையைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் கடன்பட்டவர்மேல் தாவா செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. சர்க்கார் எதிர்பார்ப்பதுபோல் இன்னும் நாலு மாதங்களுக்குள் விவசாயி கடனில் நாலில் ஒரு பங்காவது, வட்டியும் முதலும் சேர்த்து எட்டில் ஒரு பங்காவது கொடுக்க வசதி இருக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது அறுவடை முடிந்துவிட்டது. இன்னும் நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் சாகுபடிக்குத் தொடங்கவேண்டிய காலம். அப்பொழுது விவசாயி ரொம்பவும் நெருக்கடியான நிலைமையில் இருப்பான். விதை வாங்குவதும், எரு வாங்குவதும், இன்னும் பல கருவிகளை வாங்குவதுமாக இருக்கும். அப்பொழுது பணத்தைச் செலுத்துவது என்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுவான். அப்பொழுது எங்கேயாவது கடன் கொடுக்க மாட்டார்களா என்று அலைந்து திரிவான். அந்த சமயத்தில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. அதனால் நான் சர்க்காரிடம் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் இப்பொழுது நான்கு மாதங்கள் என்று கொடுத்திருப்பதை ஒரு வருஷம் என்று தவணை கொடுத்தால் அறுவடையான பிறகு அவன் எவ்வளவு செலுத்த வேண்டுமோ அது அவனுக்குத் தெரியும்; அதை அப்பொழுது செலுத்தி விடுவான். அப்பொழுது ரூபாயைக் கொடுக்கவும் தயாராக இருப்பான். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்தும் அவனுக்கு அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஏதோ கொஞ்ச நஞ்சம் மிச்சம் வைத்திருப்பான். அதனால் கடனைக்கொடுக்க சந்தர்ப்பம் அவனுக்குக் கிடையாது. அத்துடன் விலைவாசி வேறு வீழ்ந்துவிட்டது. இதைப்பற்றி நேற்றுகூட இந்திய ஜனாதிபதியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'இப்பொழுது விலைவாசி பெரிய அளவில் வீழ்ந்துவிட்டது, விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள், அதனால் உணவு கொள்முதல் செய்வதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விலைவாசி வீழ்ந்து வருவதை சர்க்காரே உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாலில் ஒரு பங்கை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி முடியும் என்பதை சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது எந்த நோக்கத்துடன் சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்தார்களோ அந்த நோக்கம் ஈடேராமல் போய்விடும். விவசாயிகள் எளிய முறையில் வாங்கிய கடனை சல்லிசாக திருப்பிக் கொடுக்க வசதி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நான்கு மாதங்களில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயி சிரமப்படுவான். அதனால் சர்க்கார் அவனுடைய கஷ்டத்தை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மறுபடியும் சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதனால் முதல் தவணையை இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், மற்றப் பகுதிகளை அடுத்தடுத்து ஒவ்வொரு வருஷமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் கடனை மூன்று வருஷங்களில் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது இல்லை. 10 அல்லது 12 வருஷங்கள் தவணை கொடுப்பதுபோல்

தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுக்க ஒரு வருஷ தவணை கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் கடன் வாங்கினாலும் 10 அல்லது 12 வருஷ தவணை கொடுக்கிறார்கள். அதனால் குறைந்த பட்சம் நான்கு மாதங்கள் என்று இருப்பதை ஒரு வருஷம் என்று திருத்தி கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I shall first speak on my amendments and I shall say a few words about the legal questions that are involved according to me in this. Sir, the first amendment is to add at the end of the proviso to sub-clause (2), the words ' in cases not covered by Explanation I of sub-section (1) '. This is only intended to remove the inconsistency which otherwise exists in this sub-section. Explanation I says :

' Where a debt is payable by any agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist, no suit or application of the nature mentioned in the sub-section shall be instituted or made either against the non-agriculturist or against the agriculturist before the expiry of the period mentioned in this sub-section. '

" It means that within four months of this enactment coming into force no action can be instituted either against agriculturists or non-agriculturists."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Clubbed together."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Yes, agriculturists and non-agriculturists clubbed together. The proviso to sub-section (2) says :

' Provided that nothing contained in this sub-section shall be a bar to the Court passing any order as to costs as between the plaintiff and other defendants who are not agriculturists. '

" Suppose, within four months a suit is instituted. The Court is then entitled to award cost against non-agriculturist. In view of the absolute prohibition against non-agriculturists, why should this provision of awarding costs against non-agriculturists be there? Is there no inconsistency in this? Of course, the non-agriculturist has not got the benefit of the stay provided for in Clause 4. In Explanation I, as it stands, there is absolute prohibition of any action either against agriculturists or non-agriculturists. Why should there be this discretion given to the Court? I submit this discretion should not be given because no action can lie.

" Then I come to my other amendment, namely, the insertion of the following proviso after sub-clause (1) and before Explanation I :—

' Provided that nothing in this section shall debar a decree-holder from filing an execution petition for purpose of rateable distribution.'

" Now Clause 3 debars any suit or application for execution by any decree-holder unless it is provided for under this enactment. Now, suppose there are four decree-holders on the day of coming into force of this Act. One of the decree-holder happens to be a co-operative society or it may be a chit fund holder. Usually this

9-20 p.m. debt is exempt under this Act. There are three other decree-holders to whose debts this Act is applicable. Now, one of these decree-holders is entitled to execute the decree and bring the properties of the judgment-debtor to sale. It may be that the entire properties are brought to sale. If this prohibition is not there, the other decree-holders also will be entitled to have a rateable distribution of the sale proceeds that is brought before the Court. Now, it may so happen that as a result of this prohibition certain class of decree-holders whose decrees are exempted are in a peculiarly advantageous position. In other words, their money claims are practically converted into secured claims inasmuch as other decree-holders cannot have a right for rateable distribution. In order to entitle a decree-holder for rateable distribution, an execution petition must be pending and any execution petition pending is debarred by this Clause. Suppose a debt is incurred after this Bill becomes law. The creditor may file a suit and may obtain a decree. He may bring the property to sale. The other decree-holders who may also have a decree at the time are not entitled to get a rateable distribution because they cannot apply for execution. Some remedy has to be found out for this and for that purpose I have suggested the following amendment :—

'*After* sub-clause (1) and *before* Explanation I, *insert* the following proviso:—

"Provided that nothing in this section shall debar a decree-holder from filing an execution petition for purpose of rateable distribution." '

I submit that it is just and equitable that this provision should be there. Otherwise it will work very great injustice, and it will give great scope for abuse. When we say that the object of this Bill is to give relief to indebted agriculturists and they should not be proceeded against, it does not mean that other decree-holders should not get a rateable distribution. It is not the intention of the legislature to give anybody any higher right than what he is entitled to, and in the matter of protection of agriculturists we want to do as far as possible justice and equity to creditors.

"Then, Sir, I wish to mention another doubt with regard to clause 4 which says :

'Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary . . .'

Under clause 3, the period of limitation has been extended by four months. Section 48 of the Civil Procedure Code says :

'Where an application to execute a decree not being a decree granting an injunction has been made no order for the execution of the same decree shall be made upon any fresh application presented after expiration of 12 years . .'

It may be that when this Bill comes into force there may be decrees which are just on the verge of 12 years. Can this provision of four months help the judgment-debtor? My submission is that unless a decree is modified or any fresh order is passed on it, the prohibition of 12 years is absolute. The provision made in this Bill applies only to the ordinary cases of limitation prescribed under the Limitation Act. If the Government want that this clause should serve as a protection against Section 48 of the Civil

Procedure Code, I submit that this fact has to be specifically mentioned. Otherwise, I have my own doubts whether it will help the decree-holder. The Courts may hold that the prohibition of 12 years in Section 48 of the Civil Procedure Code is absolute and that clause 3 in this Bill as it is worded cannot serve as a protection against Section 48.

"The following new proviso has been included in this clause :—

'Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.'

This proviso covers claims for mesne profits. But, Sir, there may be cases for eviction for future rent. Future rent cannot be declared as mesne profits. The definition of debt includes rent and let us be clear about that. I submitted when this Bill was sent to the Select Committee that in the 1938 Act rent was specifically excluded from the definition of 'debt'. By all means and by whatever interpretation you may put upon the definition of 'debt', this definition of debt includes rent. Debt means any liability and rent is a liability in cash or kind whether secured or unsecured due from an agriculturist on the 1st of October 1953 whether payable under a contract or decree or order of a civil court. Therefore debt includes rent. Mesne profits are not equivalent to future rents. These are the points which I wish to submit."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Sir, in Explanation II under Clause 3, it has been stated that 'a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit . . .' Now sub-clause (1) of Clause 3 states that 'no application for execution of a decree for payment of money shall be made . . .' A decree may contain directions for payment of money and may contain other reliefs also. A decree may direct payment of money and may also direct delivery of possession. My point is that payment of money alone should be prohibited. Under sub-clause (1) as it is worded, no application for execution of the entire decree can be filed. My submission is that only recovery of the money decreed should be prohibited and to that effect, I have suggested the following amendment :— 9-30 p.m.

'In clause (1), *for* "for execution of a decree for payment of money" *substitute* "for realization of money due under a decree".'

"Prohibition of execution of a decree for payment of money would mean the prohibition of execution of the entire decree, even though it may contain relief other than for payment of money. That should not be the case. That is my contention.

"As regards the suggestions of the hon. Member, Sri Kurup, I wish to say this. He said it is unfair to give four months' time even in the case of non-agriculturists. Even in the Moratorium Act, it was provided that when a claim was due from an

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [22nd February 1955

agriculturist as well as a non-agriculturist, no suit in respect of the claim could be instituted. I think I am right in my statement that following that, four months' time has to be given to both. Afterwards separate proceedings may be taken against the non-agriculturist.

"With regard to his point relating to Section 48 of the Civil Procedure Code, I have given notice of an amendment under Clause 4. Therefore, the difficulty that he referred to has been overcome by my amendment. When the time comes that will be taken up and I shall explain it then."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment is to insert a new clause and by that I want to rectify the main defect I find in this Bill. There is no method prescribed in the Bill to find out the real debt. Sir, in villages and not only in villages, but in towns also it is found that if a person wants to borrow a sum of Rs. 100 he will have to give a pro-note for Rs. 150. That is common everywhere in the State. Most of the money-lenders give money on false or bogus promissory notes. Therefore, by that also the debtors are put to so much difficulty. By my amendment, it is left to the presiding authority—whether Revenue Court or Civil Court—to find out whether the money given by the creditor is really that, which is stated in the promissory note or in other documents. I have seen that in Panchayat Courts the presiding authority knows the ins and outs of all these—whether the money was given correctly or not and whether the documents are real or false—and they grant decrees accordingly. So, I only want to see that the debtors are really benefited by this measure. That is why I have moved this amendment."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment pertains to a point of law and is one of procedure. Since it pertains to a legal point, I feel a bit diffident. However, I venture to move it because I found there was force in the points put before me by some of the citizens of Madras town. I understand that insolvency proceedings are not uniform throughout the State. The proceedings in Madras City are governed by Presidency Town Insolvency Act and proceedings in the rest of the State are governed by a somewhat different Act. Further, I am also not able to see from the various clauses of this Bill whether the provisions of this Bill cover insolvency in both the places at all. However, I shall confine my remarks particularly to insolvency proceedings in the City of Madras.

"If a creditor is able to get a decree against an agriculturist-debtor as defined in this Bill and attaches a few movables of the agriculturist-debtor and if the debtor either through ignorance, or sluggishness or from indifference does not attempt to lift that attachment or contest the attachment order within a period of 21 days, he loses it and immediately after he is adjudicated insolvent. Thus, the debtor is deprived of his property worth much higher

22nd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

than what the small quantum of the decree-amount for which it is snatched away from him, is. I am also told that situations of this type have recently arisen; when such difficulties and such situations are brought to the notice of the Judges, they are helpless and they proclaim that they are not able to intervene in the proceedings before the insolvency courts. In order to save such debtors and prevent unscrupulous creditors who take full advantage of the ignorance of law or sluggishness or indifference of the debtors, I have moved my amendment which says that in sub-clause (1), line 3, after the words ' payment of money ' insert the words ' or no application for adjudication as insolvents shall be made against any agriculturist in any Civil or Revenue Court, etc.'' 9–35 p.m.

* Sri K. V. RAMASWAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலுள்ள மூன்றாவது ஷரத்தின் முதல் உட்பிரிவில் நான்காவது வரியில் ' நான்கு மாதங்கள் ', என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ' பன்னிரண்டு மாதங்கள் ', என்று போடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

" இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரப்பட்ட தேதியிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி பார்த்தால் நான்காவது மாதமாக ஜூலை மாதம் வருகின்றது. சாதாரணமாக ஜூலை மாதம் தமிழ் மாதம் ஆனிக்குச் சரியாக இருக்கும். கிராமங்களில் ஆனி மாதத்தில்தான் சாகுபடி வேலை ஆரம்பமாகியிருக்கும். எங்கு பார்த்தாலும் நாற்று விட்டிருப்பார்கள். சாகுபடிச் செலவும் விவசாயிகளுக்கும் மிக அதிகமாக இந்தக்காலத்தில் தான் இருக்கும். ஆகவே, சாகுபடிச் செலவுக்கே பணம் இல்லாமல் விவசாயிகள் தடுமாறக்கூடிய இந்தக்காலத்தில் அவர்களை பட்ட கடனுக்கு முதல் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. அதுவும் விலைவாசிகள் மிகவும் குறைந்துகொண்டேயிருக்கக்கூடிய காலத்தில் இதனால் அவர்களுக்கு எவ்விதமான நன்மையும் ஏற்படாது. ஆகவே நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைத் தரவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குள் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொன்னால் அது விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஆகவேதான் நான் இந்த ஷரத்தில் முதல் உட்பிரிவிலுள்ள வரி நான்கில் " நான்கு " என்று இருப்பதற்குப் பதிலாகப் " பன்னிரண்டு " என்று இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரியைப் போன்ற நல்ல விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்களை மந்திரிகளாகக் கொண்டுள்ள இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்து இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்."

* Sri K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, Sir, I find that the benefit that is sought to be conferred by restricting the definition of ' debt ' in clause 2, is taken away by the wording in clause 3. The confusion has arisen because the framers of this Bill have combined the features of the Moratorium Act and also the Madras Act IV of 1938, the Agriculturists Debt Relief Act. I will make my point clear. Sub-clause (1) reads : ' No suit for recovery of a debt shall be instituted and no application for execution of a decree for payment of money shall be made . . . ', etc. Now, in clause 2, the term ' debt ' is defined. But nowhere in this Bill,

'a decree for payment of money' is defined. A decree for maintenance will be a decree for payment of money, if in the decree there is a direction for payment of money. While defining 'debt' 9-40 p.m. we seek to exclude this liability for maintenance from 'debt.' When we say 'No suit for recovery of a debt shall be instituted', the position is clear. But when we say 'no application for execution of a decree for payment of money shall be made', we are making the provision very wide. What is barred is merely decree for payment of money. A maintenance decree is also a decree for payment of money and maintenance decree also is barred according to the wording of sub-clause (1).''

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' In clause 2 it is provided that debt shall not include any liability in respect of maintenance. When we have excluded that specifically and said that no application for execution of a decree for payment of money shall be made, I think it will cover only decree for payment of debt.''

* SRI K. PARTHASARATHY :—'' I respectfully submit that it will not. This position was avoided in the Moratorium Act by adopting the word 'decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt.' But the wording adopted here is simply 'decree for payment of money.' The decree is not restricted as was restricted in the Moratorium Act. This is made worse by the wording of Explanation II which reads: 'a decree shall be deemed to be a decree for payment of money notwithstanding that other reliefs are granted in such decree.' What we seek to achieve by restricting the definition of 'debt' in clause 2 is taken away by the wide language used in clause 3 (1). Of course, there is a way of solving that difficulty. We can adopt the method that was adopted in Act IV of 1938, make a provision to the effect that 'nothing contained in this Act shall affect the following liabilities' and specify the liabilities. Such a provision can be made when we consider the definition of 'debt'.''

* SRI T. S. ARDHANARI :—'' கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜூலை மாதத்திலிருந்து முதல் தவணை கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையை ஒரு வருஷத்திற்குத் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஜூலை மாதம் நடவு காலம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்ததே. அதே சமயத்தில் இந்த வருஷம் விலைவாசிகள் அதிகமாக வீழ்ச்சியடைந்து வருவதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் ஜூலையில் முதல் தவணை கட்டவேண்டுமென்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. கடன் கொடுத்தவர்கள் சர்க்கார்மீது ஏதாவது வருத்தப்படுவார்கள் என்ற பயத்தினால் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். அடுத்த வருஷத்திலிருந்து முதல் தவணையை வசூலிக்கும்படியான முறையில் 3-வது ஷரத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பணிவோடு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்குக் காரணம் விவசாயிகள் இந்தக் கடன் வாய்தா சட்டம் சம்பந்தமாக எதை எதை எதிர்பார்த்தார்களோ அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. உதாரணமாக, போலிக்கடன் கொடுத்தவர்கள், அதாவது ரூ. 100 கொடுத்துவிட்டு ரூ. 200-க்கு பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொள்வது போன்ற கடன்களைப் பற்றித்தான் விவசாயிகள் அதிகமாக கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

22nd February 1955] [Sri T. S. Ardhanari]

அது சம்பந்தமாக தங்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் இந்தச் சட்டத்தில் கிடைக்குமா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் தொட்டுக்கூட பார்க்கவில்லை. உபரி வருமானத்திலிருந்து கடனைத் தவணையில் கட்டுவதற்கு ஏற்ற முறையில் இம் மசோதாவில் ஏதாவதுவழி செய்யப்படுமா என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயிகள் இந்தக் கடன் வாய்தா சட்டத்திலே தங்களுக்கு என்னென்ன சௌகரியங்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ அவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் தொடாமல் விட்டுவிட்டது. ஆகையால், தயவுசெய்து அடுத்த வருஷம் அறுவடைக்குப் பிறகு முதல் தவணையை வசூலிக்கக் கோரும் எங்களுடைய திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup referred to the proviso to clause 3. The main scheme of the Act is to make suits, which make a prayer for recovery of any debt, not entertainable in a court of law. The object of this proviso is to see that suits do not go off the courts merely by reason of the fact that there is also a prayer for a decree for debt. In suits there may be a prayer other than a prayer for a money decree. Such suits are possible. For example, there may be partition suits in which one of the co-parceners may sue the manager of the joint family either singly or jointly with some other person colluding with him. To provide for suits of this nature, this proviso is introduced.

" Sri M. Narayana Kurup said that rent was covered by the definition of 'debt.' This Bill is solely intended for agriculturist debtors who may owe money borrowed on pro-note or as a hand-loan or by way of arrears of rent. There is a difference between mesne profits and rent. My hon. Friend stated that if a tenant is in arrears, he may be liable to have mesne profits. If a tenant is in arrears, he will be liable to pay only rent. If he holds over beyond the contractual period, then he becomes a trespasser on the land and he may be sued for damages for being in unlawful possession. It will be damages for use and occupation. I submit that the interpretation put by him is not correct.

" I support Sri M. Narayana Kurup in what he said about clause 8. It provides that the four months' time given to debtors to pay the first instalment shall be excluded in computing the period of limitation for a suit for recovery of a debt or for filing an application for the execution of a decree. Section 48 of the Civil Procedure Code provides that any decree, which has operated for twelve years, will lapse at the expiry of the twelfth year. That is considered to be an absolute section. The question whether such decrees also are covered by clause 8 is a moot question. I support Sri M. Narayana Kurup and urge that some provision should be made clarifying whether even such 12-year decrees are saved by this clause and not barred."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Speaker, Sir, clause 3 of this Bill corresponds to section 3 in Act V of 1954. There are Judges who would say that this clause does not contain

any provision to dismiss a suit in case the suit is taken on file after the commencement of the Act. I pointed this out on a previous occasion. I hope I will not be misunderstood as criticizing the judiciary. When a suit is filed for possession of land and also for mesne profits, usually there will be a prayer for costs. Some Courts may be inclined to say that costs are not specifically included along with mesne profits and that therefore this proviso will not apply to suits in which there is a prayer for costs. People may not be able to appreciate the difficulty now. But in actual practice this difficulty will crop and people may be prepared to go even up to the High Court for getting an authoritative pronouncement. My amendment for the insertion of the words 'and costs' after the words 'mesne profits' in the proviso does not in any way change the spirit of the Bill and may be accepted.

9-50 p.m. " As far as the point made by the hon. Member Sri Narayana Kurup is concerned, he is afraid about the 12-year limitation period. This Bill seeks to provide against the provisions of the Limitation Act. The Limitation Act is a Central Act. If there is a conflict between the provision in this Bill and that in the Limitation Act, whether the former or the latter will prevail is a matter to be interpreted by the highest judicial authority.

" So far as mesne profits are concerned, it is a term usually used for past profits of land. The term 'damages' for use and occupation is always used with reference to house property and not landed property. Therefore, in the proviso to sub-clause (1) of clause 3 for the words 'mesne profits' the words 'mesne profits whether future or past' may be substituted."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களுடைய நோக்கம் என்ன வென்றால், முதல் தவணையைக் கொடுப்பதற்கு குறைந்தது பத்து மாத அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும், முதல் உப-ஷரத்தில் கடைசியில் **'and without making a demand in writing sent by registered post to every person liable to pay the debt'** என்ற வார்த்தைகளை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுமாகும். ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்த அம்சமானது ஏன் இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டுவிட்டது எனபதற்குக் காரணம் தெரிய வில்லை. மூன்று மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தபோது 'ரிஜிஸ்டர் நோடிஸ்' கொடுக்கவேண்டு மென்ற அம்சம் இருந்தது. இப்பொழுது 'மூன்று மாதங்கள்' என் பதை நான்கு மாதங்கள்' என்று ஆக்கி, 'ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ் கொடுக்க வேண்டும்' என்பதை எடுத்துவிட்டார்கள். ரிஜிஸ்டர் நோடீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அம்சம் இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் குறைந்தது பத்து மாதகாலம் முதல் தவணை கொடுப்பதற்கு கெடு அளிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் நான் வற்புறுத்துகின்றேன்.

" இத்திருத்தங்கள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்பதற்கான காரணங்களை பல அங்கத்தினர்கள் இதற்கு முன்பாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். உடனடியாக இத் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்ப தற்கு விவசாயிகளால் சாத்தியமில்லை என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைத்ததினால் பலன் ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று விவசாயிகள் கருதினால், அந்தக்

22nd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொஞ்ச நஞ்சம் பலனையும் இல்லாமல் செய்துவிடும். நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணை செலுத்தப்பட்டுவிடவேண்டும் என்றிருக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்குப் பதிலாக 10 மாத காலம் முதல் தவணையை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.''

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—'' Sir, it is after careful consideration that we have made certain changes in the Bill. For instance, the period of three months within which an agriculturist could repay a part of the debt was extended to four months. The other provision relating to giving of notice was omitted not only because a little more time to the agriculturist to repay a part of his debt was given but also because there were so many difficulties in the matter of giving notice. As regards the amendments which are to the effect that the period must be still further extended, I think it is not very conducive to go on extending it. Even as it is, much concession has been given in the Bill. Already there has been a lot of complaint that the rural credit system has been very much affected by the existing Act. If we go on tampering with this, then there will be an utter breakdown of the rural credit system. We have already interfered with the contractual relations and if we further interfere with them, it will be bad. We should not do it not only in the interest of the creditor but also in the interest of the debtor himself. Therefore, I submit that no amendments are necessary.

'' The hon. Member Sri Narayana Kurup says that the proviso at the end is inconsistent. I wish to submit that it should be read in relation to sub-clause (2) alone and not in relation to the whole clause. When read like that, it will be seen that it refers only to suits envisaged by sub-clause (2). Therefore, if any body files a suit during the period banned, then he will be disallowed the costs and if in such a suit a non-agriculturist also is involved, he will not have the protection under this clause.''

SRI M. NARAYANA KURUP :—'' It refers only to ' sub-section (1) ' and it gives actual protection to the non-agriculturist.''

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—'' It gives protection to the agriculturists in other respects. When we take the question of costs alone, a distinction between an agriculturist and non-agriculturist need not be made. I oppose all the amendments.''

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Sir, I may be permitted to explain a few points. We are accepting the amendment of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar with reference to realization of money due under a decree. His amendment makes matters clear.

'' With reference to the point made by the hon. Gentleman Sri Narayana Kurup, it is not as if we bar the filing of suits altogether. We only say that an agriculturist is entitled to repay the debt in instalments. As far as a non-agriculturist is concerned,

10 p.m. he is not entitled to plead inability to pay. But because he is combined with the agriculturist, we say that the creditor need not go to court. It is only a question of saving of the limitation period. The period of four months is excluded from the period to be computed for purposes of limitation. It is only in that connexion that a non-agriculturist also is included in this provision. A non-agriculturist is bound to pay according to the contract or decree. When a person goes to a Court of Law, a non-agriculturist is not entitled to say that he is not bound to pay and that he can pay it in instalments. Therefore, no costs should be allowed as far as he is concerned. Take a case where an agriculturist and a non-agriculturist are joint debtors. In that case, we prohibit suits being filed only against the agriculturist. The creditor is entitled to sue against the non-agriculturist. If he does not sue, the period of limitation would not be saved as far as the non-agriculturist is concerned. Therefore, for the purpose of saving of the period of limitation, in case the creditor does not go to court, we say that he is not entitled to file a suit against the agriculturist even if a non-agriculturist is combined with an agriculturist. But that does not take away the liability of the non-agriculturist to pay the amount according to the decree or the contract."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I do not want to mince matters. I will give an instance. Suppose before the prescribed date, there is a decree for eviction for arrears of rent due from a tenant. Will this case be covered by this? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Now that we are amending this provision and removing the ambiguity regarding the realization of money due under a decree, I think that will solve the problem. Therefore, we are accepting the amendment of Sri Krishnaswami Ayyangar and opposing all other amendments."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" What about the rateable distribution? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" About the rateable distribution the point is, whether for this purpose the execution petition should be allowed but there might be cases where he would not have gone to the court. The difficulty arises only within these four months."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" We prescribe periodical payments during the three years. During those three years the decree-holder cannot seek redress. It is not with respect to four months."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Once a decree is passed for instalment payment, the money can be recovered only in instalments. Sir, the only course open to a creditor who is being deceived by another person is to seek redress in an insolvency court and try to realize his amount. Where the entire

22nd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

property is being sold and if the creditor is afraid that he would not get rateable distribution, the only course open to him is to apply to the insolvency court and realize the whole thing."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" The creditor who feels that he is deceived, according to the Hon. Minister for Finance, can seek remedy in the insolvency court but if the amount due to him is less than Rs. 500 he cannot go to the insolvency court and file a suit."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, has the Hon. Minister forgotten my amendment or has he not got any reply to my amendment? "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, sub-clause (1) of clause 3 says—

'No suit for recovery of a debt shall be instituted, and no application for execution of a decree for payment of money shall be made . . .'

Sir, in some Revenue Courts they may pass a decree in favour of the payment being made in kind, say, 10 bags or 20 bags. In such cases will the suit be barred or the decree executed? "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, with regard to rateable distribution, I did not mean that the creditors who had not obtained decrees should be given rateable distribution. That is not my point at all because the law allows only decree-holders to get the rateable distribution. The Hon. Minister for Finance, in his reply, said that if some property is sold for a debt, that may come for rateable distribution and he may realise only a portion of the decree and consequently the debtor's other properties. There is some other point involved in it. But look at the other case where there are creditors to whom Rs. 10,000 has to be paid but the debtor has got property worth only Rs. 5,000. Their hands are stayed and the result is that some of the creditors will have the mental satisfaction of their claim being decreed but by the time their decrees become executable, he will not have any property at all and that will be a clear injustice to them.

" With reference to the proviso, as has been stated, the amendment of Sri Krishnaswami Ayyangar makes it very clear.

" With regard to the cost against the non-agriculturist, after all it is not a very great thing. It is generally said and it is accepted in principle—but it is not observed—that it is the duty of the debtor to send for the creditor and make payment and that is the law. Now, of course, we are legislating to remove the difficulties of the debtor. Here, in this case, the agriculturist is given costs. I do not say that the non-agriculturist also should be given costs but discretion is given to the Court to mulct the cost. That is not very necessary though it is arguable as has been done by the Hon. Minister.

" Sir, my objection based on Section 48 of the Civil Procedure Code has not been met. It is stated that there is a general limitation provided but, as has been observed by the hon. Member, this is a general limitation not under the Limitation Act but under the Civil Procedure Code which requires special consideration. Otherwise when the decree is sought to be executed after 12 years, the court will straightway refuse and the decree-holders will be met with the plea of Section 48 of the Civil Procedure Code. Therefore, I still think that something should be done to get over the difficulty."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, two points have been raised by the hon. Member, Sri Narayana Kurup. One is with reference to the rateable distribution of assets. So far as that is concerned, the only difficulty is that the creditor is prevented from filing a suit because he has got to go through the process laid down in this Bill. He has got to wait for four months and then go to Court, but in the meantime he is prevented from filing a suit to recover the annual instalments due to him. But still, in such case, where still he goes to court, the only point that will be urged against him is that he may not be entitled to costs. If the creditor who has been paid the first instalment at the end of four months and the second instalment before the end of the first year, still wants to file a suit, he can do it but the only penalty that he will incur will be the losing of his costs. That is all. We have got to safeguard only against the small loss that he is put to. Otherwise, he cannot have any remedy at all. There is an amendment which has been suggested by the hon. Member Sri S. C. Virupakshayya. He wants that there should be rateable distribution of assets even without filing a suit. The question of
10-10 p.m. rateable distribution arises only amongst decree-holders and if they are to get rateable distribution without filing a suit it will be an infringement of Section 73 of the Civil Procedure Code and will be against the very spirit and letter of this section. Therefore, there can be no question of accepting an amendment of this type. The only difficult situation that the Government have got to meet is the provision of costs for creditors who have been regularly paid and who have been prevented from filing a suit. If there is a necessity for filing a suit for the purpose of obtaining rateable distribution, there must be a specific provision for getting costs from the debtors.

" The other point that was raised is in regard to Section 48 of the Civil Procedure Code. No doubt, it limits the lifetime of a decree to twelve years. But, if there has been a stay either by act of parties or by operation of law, as it is called, then the period during which the amount has been withheld is extended under Section 48 of the Civil Procedure Code. There is no doubt about it and therefore there is no difficulty about it. With reference to rateable distribution, if the Government make provision for costs it will safeguard the creditors who have been paid regularly and who have been prevented from filing suits."

22nd February 1955]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—Mr. Speaker, Sir, if in line 3 of sub-section (1) of clause 3, instead of the word ' money ' in the words ' for execution of a decree for payment of money ', the word ' debt ' is substituted, I think, all doubts raised by the hon. Members Sri K. Parthasarathy and Sri S. Ramalingam would be automatically solved because ' debt ' is defined earlier and this would cover the entire case.

" Then there is the amendment moved by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup regarding rateable distribution which is readily acceptable. Ther is a slight confusion in not knowing the fact that this enactment does not affect debt contracted after 1st October 1953. If a creditor and debtor collude and the creditor files a suit for a debt contracted after 1st October 1953, obtains a decree and brings the property to sale by Court auction in execution of the decree, is the person who has obtained a decree before 1st October 1953 to keep quiet? Is it equitable? Suppose two or three years before this date, namely, 1st October 1953, a person has got a decree against A. This creditor is prevented from filing an Execution Petition under this legislation. Another creditor who advances money to A after 1st October 1953 quietly obtains a decree *ex parte*, executes it and brings the property of A to sale. In the case of the first creditor no execution petition can be filed and therefore he cannot get rateable contribution when the second creditor brings the property to sale. Therefore, I do not think that there is anything against the spirit of this enactment in accepting the amendment of the hon. Member Sri M. Narayana Kurup."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, a point was made that some enterprising creditor who is willing to forego cost can obtain a decree. This is a fallacy because under clause 4 (2) no suit for the recovery of a debt can be filed because the Court will dismiss the suit. Even assuming he is willing to forego the cost and he goes without getting rateable distribution because he could not file an execution petition. If the debtor claims to be an agriculturist no suit for recovery of a debt or an application for execution of a decree for payment of money can be made. This is not the proper view of things because the creditor cannot either get a decree or execute it. Therefore the point made out does not arise."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Mr. Speaker, Sir, my submission regarding the hon. Member Sri M. Narayana Kurup's contention in respect of rateable distribution is that it will be dangerous to allow such a provision because people will rush to Courts for filing suits foregoing costs and the agriculturists will be unnecessarily harassed. It will be so because unless a creditor gets a decree he cannot have rateable distribution and therefore the Courts will be flooded with suits, the creditors foregoing costs. I think it will be disadvantageous for the agriculturists to allow a provision like this to stand."

[22nd February 1955

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as far as I am concerned, I would accept the amendment of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar but this amendment itself requires to be amended to remedy the further defects pointed out by the hon. Members Sri P. Rangaswami Reddiar and Sri S. Ramalingam. I would therefore suggest that the words 'for realization of debt' be *substituted* for the words 'for payment of money' in line 3, sub-clause (1) of clause 3. The sub-clause will then read :

'No suit for recovery of a debt shall be instituted, and no application for execution of a decree for realization of debt shall be made.' "

MR. SPEAKER :—" I would request the Hon. the Minister for Finance to move it in the form of an amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, before this I would like to make another submission. It is said in section 3 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954, that—

'No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made, and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act.'

" After this Act is repealed, if a debtor pays his dues as laid down in the proposed enactment, I want to know whether he is liable to be evicted or whether eviction petitions also will be barred. The agriculturist has enjoyed this privilege during the last year. Supposing an agriculturist debtor pays the interest due on any debt due by him up to the commencement of this legislation and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, he may still be evicted. The protection that was given to the agriculturist debtor last year should be continued and petitions or applications for eviction should also be barred."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the amendment suggested to get over a difficulty is landing us in another difficulty for Explanation II says that a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit and a decree shall be deemed to be a decree for payment of money notwithstanding that other reliefs are granted in such decree."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is only to avoid all these difficulties I have suggested that the words 'for realisation of debt' be substituted for the words 'for payment of money'."

MR. SPEAKER :—" As I have already said, let the Hon. the Minister for Finance move it as an amendment from the Treasury Bench and let the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar withdraw his amendment."

22nd February 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to move that—

' *In line 3, sub-clause (1), for the words " for payment of money ", the following words be substituted " for realization of debt ".'* "

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In line 3, sub-clause (1), for the words " for payment of money " the following words be substituted " for realization of debt ".' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I request the Hon. the Finance Minister to explain whether this will not further restrict the rights given under this clause. Suppose there is a suit for arrears of rent and also for possession or mesne profits. As it is, it entitles the decree-holder only to get possession of the property. The debtor will get a stay order and relief in respect of the money part of the claim. If this amendment is accepted even this also is taken out of the purview of the protection given, in respect of suits in which there are other reliefs prayed for because they are not suits for payment of debt. That is a point which has to be considered. Sir, in a suit for possession where there is also a claim for money, a decree-holder can proceed only 10-20 a.m. for possession and he will not get protection in respect of money claim. If the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar's amendment is accepted ,he will get protection even in respect of money claims because that is not a suit in respect of debt."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவில் குத்தகை பாக்கிக்காக உடனே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. கடனை வசூலிப்பதற்கு நாலு மாதத் தவணை இருக்கிறது. இந்த நாலு மாதங்களில் பாக்கியை வசூல் செய்யாமல் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது. முன்பு இருந்த சட்டத்தில் இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் இப்பொழுது நாலு மாதததிற்காவது விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஏற்படக்கூடிய பாக்கிகளுக்கு எப்பொழுதும் வெளியேற்றலாம். இந்த நாலு மாதத்திற்குள் வெளியேற்றக்கூடிய ஆபத்து இதில் இருப்பதால் இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" When we say that no application for execution of a decree for realization of debt shall be made before the expiry of four months from the commencement of this Act, it will include execution, may be, by anything. No further change is necessary and it will include everything."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம் விதி 11 பிரகாரம் குத்தகை பாக்கிக்காக நிலச்சுவாந்தார் குத்தகைக்காரரை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று இருக்கிறது. குத்தகை பாக்கி என்று இருந்தால் ரெவினியு கோர்ட்டுதான் அவனை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தலாம். பிறகு கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா வந்தது. 1953-ம் வருஷத்தில் முன் இருந்த பாக்கியை கடனாக கருதப்படுகிறது. அதற்கு முன் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்கு ஒத்திவைப்பு வந்தது. அவன் கொடுக்க

வேண்டிய நெல்லுக்கு எவிக்ஷன் பெட்டிஷன் போட்டிருந்தால் அதை நிறுத்திவைக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறது. போன வருஷம் வரையில் எவிக்ஷன் பெடிஷன் கொடுத்து அதை நிறுத்தி வைத்திருந்து இந்த வருஷம் அவனை வெளியேற்றுவதற்கு அனுமதி கொடுப்பது சரியல்ல. அதன் பிறகு பாக்கியிருந்தால் அவனை அப்புறப்படுத்தவேண்டியதுதான். இப்பொழுது நாலில் ஒரு பங்கை நாலு மாதங்களில் கொடுத்துவிடுகிறான். அம்மாதிரி கொடுக்கும்போது அவன் சட்டத்திலுள்ள இதர சலுகைகளையும் பெறுகிறான். அப்படி இருக்கும்போது 1951-52-ல் நெல் பாக்கி இருந்தால் அந்த பாக்கிக்கு இந்த வருஷம் அவனை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்துவது தப்பு. போன வருஷம் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று தடை செய்துவிட்டும் ஒரு வருஷம் சலுகை கொடுத்துவிட்டும் இப்போது நாலில் ஒரு பங்கு கொடுப்பதற்கு அவனை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது என்பது கூடாது. பாக்கிக்காக கோர்ட்டுக்கும் போகக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். போன வருஷம் பாக்கி ஏற்பட்டால் அந்த பாக்கிக்காக அவனை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. பழைய பாக்கி இருந்தால் அதை ஒரு வருஷத்திற்கு வசூல் செய்யக்கூடாது என்று பழைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் சலுகையை இப்பொழுது எடுத்துவிடக்கூடாது. பழைய சட்டத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றால்—

'No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of the debt shall be made, and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of commencement of this Act.'

ஏற்கெனவே இருந்த கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை பாக்கியையும் ஒத்தி வைக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு வருஷத்தில் எந்த நடவடிக்கையையும் அவன்பேரில் எடுக்கக்கூடாது. அவனை நிலத்தை விட்டும் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. அப்படி அந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறது. நாலில் ஒரு பங்கை இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நாலில் ஒரு பங்கை கொடுத்துவிட்டும் அவனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றலாம் என்று சட்டத்தில் அனுமதி கொடுத்தால் அது ரொம்பவும் அக்கிரமமான செய்கை. நாலில் ஒரு பங்கை கொடுத்த பிறகு அவனை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. பெடிஷன்கள் போட்டாலும் அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is some misconception in the minds of some hon. Members. Under clause 4 we are giving the right for payment of debts according to a certain mode, namely, that an agriculturist is entitled, after a period of four months, to pay one-eighth of the principal outstanding plus interest or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less and the balance in three equal yearly instalments. So, whether there is a decree for immediate payment or not, he becomes entitled to the mode of payment prescribed in clause 4. Therefore no question of non-payment of rent arises. If only he defaults in making payments as prescribed in this clause 4 he will be liable to eviction. We have made a specific provision in this clause regarding the mode of payment of debt and I am quite satisfied in view of what we have provided that there is no question of his being evicted if he follows the prescribed mode of payment. Of course, if he does not pay the amount as laid down in that clause, then that is a different matter and he is liable for eviction. I have

22nd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

already stated that debt will include rent also. As regards the other difficulties pointed out, where the properties are being brought to sale by a person in respect of a debt which is excluded from the operation of this Act or even in respect of a debt later on included for failure of payment of instalments as provided for in clause 4, in all these matters I know difficulties are created and these difficulties can be removed by having recourse to insolvency action. In all these matters where we interfere with the existing contracts and with the existing procedure, difficulties will arise and we have to face them and we cannot have anything like 100 per cent satisfaction in any provision we make to meet these difficulties. These difficulties have to be faced in view of the change of procedure and change of law contemplated in this Bill.

" Under section 48 of the Civil Procedure Code, no execution proceeding can be filed after a period of 12 years if the money has not been realized. For the last three or four years several execution petitions have been kept pending and in these cases also execution petitions expiring after the period of 12 years will be kept pending and they can be executed. Therefore, there is absolutely no difficulty in getting over section 48. So, further extension of the limitation period need not be made to cover cases arising out of this section 48. In fact, we have got execution petitions pending for the last four years and all these difficulties pointed out by Members can be met."

MR. SPEAKER :—" I have already allowed 1½ hours for this clause. I wish to know whether hon. Members want further time." 10-30 p.m.

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, the Hon. Finance Minister said that in the matter of pending execution petitions, there cannot be any difficulty. But supposing an execution petition is pending and it is going to be executed only after March—there are cases of that kind—really I have such a case—what happens in such a case? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, in such cases, they can file the execution petition immediately and four months later it can be executed. This is provided for by clause 8. So as far as this difficulty is concerned, one can file execution petitions and keep them pending."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, that could only be where the execution petition was not closed and there was a pending petition. We cannot re-open a petition after the limitation and so this is a revival of the previous execution petition. That is not permissible."

MR. SPEAKER :—" I have allowed enough time for this clause. I shall now put the amendments to vote. The Government amendment reads as follows :—

'For the words " payment of money " *substitute* the words " realization of debt ".'

Then, if the amendment is accepted, the clause will read :

'No suit for recovery of a debt shall be instituted and no application for execution of a decree for realization of debt shall be made, etc.' "

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Then, Sir, in Explanation II, a consequential amendment is necessary, where the words 'a decree for payment of money' occurs. The later portion of the explanation may be deleted because we are concerned not with a decree for payment of money."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, another point with regard to the Government amendment. If it is in this way, it will be acceptable, that is, 'No application for realization of the debt decreed in a suit'."

MR. SPEAKER :—" We are making laws and let us not hurry up all these things. Let the Government consult their legal advisers. We may perhaps adjourn now."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 13 நாட்களுக்குள் மிக மிக அவசரமாக ஒரு சட்டத்தைத் தயாரித்து அதைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவிடவேண்டுமென்பதின் விளைவே இதெல்லாம். எவ்வளவு திறமைசாலிகள் இருந்தபொழுதிலுமகூட இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகியே தீரும்."

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—" Sir, this being a very important legislation, may I suggest that the Advocate-General be requested to be present here? . . ."

MR. SPEAKER :—" Now? "

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—" No, Sir. You suggested that we may adjourn now. In that case the Advocate-General may also be present here to-morrow."

* SRI C. H. KANARAN :—" அன்றைக்கு நாங்கள் கொண்டுவந்த வேஸ்ட் லாண்டு பில்லிலேயுள்ள 'லீகல் ப்ளாஸ்'-ஐ எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி கிண்டல் செய்தார்கள். இன்றைக்கு இந்த பில்லிலே எவ்வளவு 'லீகல் ப்ளாஸ்' இருக்கின்றன பாருங்கள்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Just I want to reply to the hon. Member Sri Balakrishnan. The hon. Member complained that no reply was given regarding his amendment. He wants to include after the words 'payment of money' the words 'or no application for adjudication as insolvents'. Sir, the idea is not to provide for extreme cases like insolvency. That is why we have not provided for that."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the consequential amendment to Explanation II will be 'instead of decree for payment of money', insert the words 'decree for payment of debt'. That will include the rent court decrees in kind also and that will solve some of the difficulties."

22nd February 1955]

MR. SPEAKER :—" I think it is clear now. I shall put the Government amendment to vote. The question is—

'That in clause 3, sub-clause (1), in line 3, instead of the words " for payment of money ", *substitute* the words " for realization of debts ". ' "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" Then there is another amendment of Government to Explanation II. It reads as follows :—

'In line 5, instead of the words " for payment of money ", *substitute* the wordo " for payment of debt ".' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" It means that it becomes a decree for a debt. Then, the other portion also cannot be executed. That portion relating to possession of property cannot be executed and if it is a decree for debt, we cannot execute it. That will take away the effect of the previous amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Explanation reads ' For the purposes of this Act, a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit . . . etc.' As far as possession is concerned, it comes under the proviso to this Explanation. Therefore, the difficulty of the hon. Member does not arise."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the scope of the proviso was enlarged by accepting the amendment of the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar, namely, ' decree for payment of debt '. That excludes mesne profits. All decrees for possession are excluded by making ' the decrees for debt ' come under Explanation II. So, the first amendment enlarges the scope of the proviso. Here by the amendment to Explanation II, though it cannot be a decree obtained on the basis of debt, nevertheless, further reliefs granted will not be executable."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I suggest that this clause be left over so that Government may examine it further."

MR. SPEAKER :—" Government may consult the Law Department. Let this clause (clause 3) be passer over."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no objection."

Clause 3 was passed over.

[22nd February 1955

Clause 4.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move my amendment, namely—

' For *sub-clause* (1), *excluding Explanation*, substitute *the following* :—

" *Payment of debt in instalments* :—(1) *Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary an agriculturist shall be entitled to pay any debt in six equal annual instalments commencing from 1st January 1956.*" ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

10-40 p.m. SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' For *sub-clause* (1), substitute *the following* :—

" (1) *Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act or one-sixth of the total amount outstanding, whichever is less and the balance of the debt in five equal annual instalments on or before the 1st July of every year with the interest due on such instalment up to that date.*" ' "

SRI N. RATHINA GOUNDER :—" I second the amendment."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I move—

' For *sub-clause* (1), substitute *the following* :—

" (1) *Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within ten months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and the principal in six equal instalments on or before the 31st December of every year, the first instalment to be paid on or before 31st December* 1955." ' "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second the amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' *In sub-clause* (1), for *the words* " *within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less and the balance of the debt in three equal annual instalments* " substitute *the words* " *within one year from the commencement of this Act the one-fifth of the interest due*

22nd February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

by him up to the commencement of this Act and one-fifth of the principal outstanding or one-sixth of the total amount outstanding whichever is less and the balance of the debt in five equal instalments". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I move—

' *In sub-clause* (1), *line* 3, after " *entitled to pay* ", insert " *either in kind or cash at the option of the debtor whose debt accrued from arrears of rent payable in kind* ". ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' *In sub-clause* (1), *line* 3, for " *four* ", substitute " *twelve* ". ' "

MR. SPEAKER :—" Sri K. P. Gopalan, Sri K. C. Gopalan Unni and Sri P. K. Gopalakrishnan cannot move their amendment, because it is the same as the amendment moved by Sri S. Ramalingam."

The amendment was seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

' *In sub-clause* (1), *line* 3, for " *four* " substitute " *ten* ". ' "

MR. SPEAKER :—" Sri T. C. Narayanan Nambiar cannot move his amendment, as it is the same as the one moved by Sri M. Kalyanasundaram."

SRI R. KRISHNAN :—" I move—

' For *the words* " *within four months from the commencement of this Act* ", substitute *the words, figures and letters* " *before* 31*st December* 1955 ". ' "

SRI K. V. RAMASWAMI :—" I second the amendments."

MR. SPEAKER :—" Sri M. Dharmalingam is not present and his amendment is deemed to have been withdrawn."

SRI K. P. GOPALAN :—" I move—

' *In sub-clause* (1), *line* 4, after " *Act* ", insert " *half of* ". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" I move—

' *In sub-clause* (1), for *the words* " *the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less* ", substitute

the words " one-fourth to one-seventh of the total amount outstanding, which shall be decided by the Court according to the paying capacity of the debtor ".' "

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" I second the amendment."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" Sir, I beg to move the following amendment :—

'*In sub-clause* (1), *line* 7, after *the word " three "*, insert *the words " to six "*, *and* add *at the end the words " as the Court may decide according to the paying capacity of the debtor ".'* "

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move—

' Omit *the words " the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act and one-eighth of the principal outstanding or " and the words " whichever is less ".* ' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I second the amendment."

SRI K. P. GOPALAN :—" I move—

'*In sub-clause* (1), *line* 6, for *" one-fourth "*, substitute *" one-twelfth ".'* "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Sri M. Dharmalingam is not present and his amendment is deemed to have been withdrawn."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'*In sub-clause* (1), *line* 6, for *" one-fourth "*, substitute *" one-sixth ".'* "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'*In sub-clause* (1), *line* 7, for *" three "* substitute *" six ".'* "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

'*Number the existing Explanation under sub-clause* (1) *as Explanation I and* insert *the following as Explanation II* :—

" Explanation II.—*In case the debt is due to arrears of rent in any land, it may be repaid either in cash or in kind as desired by the debtor.*" ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

22nd February 1955]

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I move—

' *Number the existing Explanation under sub-clause* (1) *as Explanation* 1 *and* insert *the following as Explanation II* :—

" Explanation II.—*In the case of debts by way of arrears of rent, the debt shall be deemed to be either the quantity of the produce or the money value of the produce which is in arrears, and the agriculturist shall have the option to pay the debt in kind or cash.*" ' "

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' Add *at the end of sub-clause* (1), *the following proviso* :—

' *Provided that the debt of the agriculturist who pays a land tax of Rs.* 15 *and less will be cancelled if he has borrowed money either from a money lender or from a person who owns a property more than Rs.* 20,000 *and if the sum is borrowed from a person who owns a property less than Rs.* 20,000, *the Government will repay it in instalments* :

Provided further that the debt of the agriculturists who pays land tax more than Rs. 15 *but less than Rs.* 150 *shall be allowed to count towards the principal any sum paid as interest already.*" ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' *Number the existing sub-clause* (1) *as* (1) (*a*) *and* insert *the following* :—

" (*b*) *Any agriculturist who is unable to pay any of his instalments on account of failure of crops shall be permitted to pay the same along with the next instalment.*" ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move—

' Add *at the end of sub-clause* (1) *the following* :—

" *The provisions of this sub-section for purposes of execution shall be deemed to be a subsequent order of Court referred to in clause* (*b*) *of section* 48 *of Civil Procedure Code.*" ' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" I move—

' After *sub-clause* (1), insert *the following sub-clauses* :—

" *Where the debtor disputes the amount of principal, the Court may refer the matter to a tribunal of villagers of*

the debtor who will enquire into the issue before an assemblage of that village folks and give their judgment which will be taken by the Court as the principal.'' ' ''

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" I second the amendment."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I move—

' *In sub-clause* (2), after *the words* " *where in any* " *in the beginning of the sub-clause*, insert *the word* " *pending* ".'

" Sir, I move also—

' *In sub-clause* (3), for *the expression* " *in sub-section* (2) ", substitute *the expression* " *in sub-section* (1) *or sub-section* (2) *as the case may be* ".' "

The amendment was seconded.

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I move—

' *In sub-clause* (2), *line* 6, omit *the words* " *inclusive of the costs of the suits as may be ordered by the Court* ", and add *at the end the words* " *and the costs of the suit to be borne by the parties themselves* ". ' "

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I move—

' *In sub-clause* (2), *line* 7, for *the word* " *three* ", substitute *the word* " *eight* ".' "

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Sri V. Balakrishnan will move his amendment."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I have been summarily dismissed by the Hon. Minister. Therefore I do not propose to move the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I move—

' *In sub-clause* (2), *line* 7, for " *three* ", substitute " *six* ". ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

' *In sub-clause* (2), *line* 7, for " *three* ", substitute " *five* ". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

22nd February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move—

'*In sub-clause* (2), after *the proviso,* insert *the following Explanation* :—

'Explanation.—*The order of the Court making the decree amount payable in instalments under the above sub-section shall be construed as an amendment of the decree.*" ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move the following amendment which stands in my name :— 10-50 p.m.

'*In sub-clause* (2), *proviso,* add *at the end the words* "*and from passing an order, on an application made by the debtor upon consideration of all the circumstances of the case*". ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'*In sub-clause* (2), after *the existing proviso,* insert *the following* :—

"*Provided further that the Court shall not pass a decree or make an order in an application for execution of a decree wherein the debt is an accrued amount of arrears of rent due by a tenant to a landlord prior to* 1st October 1953". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'After *the existing proviso under sub-clause* (2), insert *the following further proviso* :—

"*Provided further that nothing contained in this or any other Act now in force in this State shall enable the Court to pass a decree or make an order in an application for the execution of the decree to attach, sell or in any way proceed against the landed properties or the dwelling house of the agriculturist for the realisation of the debt.*" ' "

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'Add *at the end of the clause the following proviso* :—

"*Provided that nothing in this section shall debar the decree-holder from filing an execution petition for purposes of rateable distribution.*" ' "

The amendment was duly seconded.

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

' For *the words, figures and letters* " *in three equal instalments on or before the* 1*st July* ", substitute *the words, figures and letters* " *in seven equal instalments on or before the* 13*st December* ".'

' After *sub-clause* (3), insert *the following sub-clause* :—

" (4) *All rents remaining due on the* 31*st October* 1953 *shall be considered to be wiped off if an amount equal to one year's rent is paid in cash or kind before the* 31*st December* 1955." ' "

SRI E. T. KUNHAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' After *sub-clause* (3), insert *the following sub-clause* :—

" (4) *Notwithstanding anything to the contrary in this or any other Act, all arrears of rent due will be considered to have been fully paid if an amount equal to two years' rent or the actual arrears, whichever is less, is paid before* 31*st December* 1955." ' "

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendment, Sir,"

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' After *sub-clause* (3), insert *the following sub-clause* :—

" (4) *Notwithstanding anything contained in this or any other Act for the time being in force the debts by way of arrears of rent shall be deemed to be fully paid if arrears of rent for two years or the actual arrears whichever is less is paid in the manner provided in this section.*" ' "

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' After *sub-clause* (3), insert *the following as sub-clause* (4) :—

" (4) *If an agriculturist makes default in payment of any one of the instalments payable by him under this section, the Court may grant further time for payment of such instalment and in any event can execute the decree or order only in respect of such instalment.*" ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

22nd February 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' Add *at the end of clause* 4 *the following* :—

" *Provided that if any agriculturist has paid an amount either by way of interest or by way of repayment of the principal amount, a sum equivalent to the extent of double the principal he is deemed to have been released from any obligations under the concerned transaction or contract.*" ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (1), for *the figure, letters and word* " 1st July ", substitute *the figure, letters and word* " 1st October ". ' "

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—" I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' *In sub-clause* (1) after " *three equal annual instalments* ", insert " *each of which shall be limited to three-fourths of his annual income* ". ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' Omit *the Explanation under sub-clause* (1).' "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I beg to move the following amendments :—

' *In sub-clause* (1), *line* 6, for " *one-fourth* ", substitute " *one-sixth* ".'

' *In sub-clause* (1), *line* 7, for " *three* ", substitute " *five* ".' "

The amendments were duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move the following amendments :—

' *In sub-clause* (1), *line* 7, for " *three* ", substitute " *six*." '

' *In sub-clause* (1), for " *1st July* ", substitute " *1st December* ".' "

The amendments were duly seconded.

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I beg to move the following amendments :—

> ' *In sub-clause* (1), *line* 7, *for the word* " *three* ", substitute *the word* " *eight* ".'

> ' *In sub-clause* (1), *line* 8, *for the figure, letters and word* " *1st July* ", substitute *the figure, letters and word* " *1st March* ".' "

MR. SPEAKER :—" Clause 4 and the amendments thereto will be taken up for consideration to-morrow.

" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

APPENDIX.

(Vide item IV on page 230 supra.)

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 2 OF 1955).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary on the 9th February 1955.

3. The Joint Select Committee was appointed by resolutions of the Assembly, dated the 14th February 1955 and of the Council, dated the 15th February 1955.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, on the 18th and 19th February 1955.

5. The Committee has subjected the provisions of the Bill to a careful scrutiny and as a result thereof has made the following changes in it :—

Clause 2.

Sub-clause (*a*).—In this sub-clause, agriculturist is defined as "a person who has an interest in any agricultural or horticultural land, etc.". This will include a simple mortgagee creditor who in the opinion of the Committee should not be entitled to the benefit of this measure. The Committee has therefore excluded him by a suitable amendment to this sub-clause.

Items (*i*) *to* (*iv*).—In these items the test of the various grounds of exclusion mentioned in them is fixed with reference to the year 1950–51. The Committee considers that the year should be a more proximate one and has fixed as 1952–53 instead of 1950–51.

Item (*iii*).—In this item, assessment to property or house tax exceeding fifty rupees per half-year in a municipality or local body is mentioned as a ground of exclusion. The Committee thinks it would be more convenient to refer to the amount of rental value of the property than to the amount of the tax assessed on it and has fixed the rental value of the property as Rs. 600 per year. The Committee has also decided that in computing this amount any building in which the debtor lives should be excluded and it has inserted necessary words to this effect.

[22nd February 1955

Sub-clause (*b*).—Item (vi) of this sub-clause seeks to exclude from the Bill small creditors owning property not exceeding Rs. 5,000 including the principal amount of any debt or debts coming under the purview of the Bill. As this provision will lead to the raising of irrelevant issues about the extent of properties possessed by a creditor, it has been omitted altogether.

The Committee considers that as Chit Fund organizations depend for their success on the regular payment of subscriptions by the subscribers thereto and as they form an important feature of credit economy in this State, they should be exempted from the scope of this Bill. It has therefore inserted the following as a new item in the place of item (vi) omitted :—

" (vi) any liability incurred or arising under any Chit Fund Scheme."

Clause 3.

The Committee thinks that money claims made in partition suits and suits for possession of lands in which a claim for mesne profits is also made should not come within the purview of this measure and have excluded them from this clause. In fact claims for mesne profits had been excluded from Act V of 1954 and the Committee has made a similar provision in this Bill.

As introduced, this clause provided for two conditions for the institution of suits and execution applications for the recovery of debts, viz., (1) expiry of three months from the date of the commencement of this Act, and (2) a written demand. The Committee thinks that an extended period of four months without any obligation to make a written demand would be more satisfactory and easier to work and has amended the clause accordingly. It has also made necessary consequential changes in the other clauses of the Bill.

Clause 4.

In this clause, the Committee has considered it necessary to explain what shall be deemed to be the principal amount in respect of decree debts. The Committee considers that the debtor may be permitted to pay as first instalment either interest due by him plus one-eighth of the principal amount outstanding or one-fourth of the total amount outstanding whichever is less, instead of as in the Bill only the former and has amended the Bill accordingly.

Clause 10.

The Select Committee thinks that the rules made under this measure should be laid on the table of both Houses of the Legislature and should be liable to be repealed or modified by the Legislature during the session in which they are so laid. It has made necessary amendments in the Bill in this behalf.

6. A copy of the Bill embodying the amendments specifically referred to above and other amendments made by the Committee is annexed to this report.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

22nd February 1955]

7. The Committee considers that the amendments made by it are not so important as to require a republication of the Bill. The Bill will not therefore be republished.

8. Dissenting minutes given by some members are annexed.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
19th February 1955.

ANNEXURE.

[*Note.*—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 2 OF 1955.

A Bill to give relief to indebted agriculturists in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to enable the indebted agriculturists to repay their debts in easy instalments;

BE it enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 1st March 1955.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(*a*) ' agriculturist ' means a person who has an interest other than interest as a simple mortgagee in any agricultural or horticultural land not being a land appurtenant to a residential building, but shall not include—

(i) any person liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkush and quit rent) exceeding one hundred and fifty rupees per annum in any year after 1952–53.

(ii) any person assessed to profession tax on income derived from a profession other than agriculture under any law governing municipal or local bodies in India on a half-yearly income of more than nine hundred rupees in any half-year after 1952–53;

[22nd February 1955

(iii) any person assessed in any half-year after 1952–53 to property or house tax on an annual rental value of rupees six hundred . . . in respect of buildings (other than a building in which he lives) or lands other than agricultural lands under any law governing municipal or local bodies in India;

(iv) any person assessed to sales tax on a total turnover of not less than twenty thousand rupees in any year after 1952–53 under the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), or under the law of any other State relating to sales tax;

(v) any person assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act, 1922 (Central Act XI of 1922), in any year after 1950–51;

(vi) a firm registered under the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932), or a company as defined in the Indian Companies Act, 1913 (Central Act VII of 1913), or a corporation formed in pursuance of an Act of Parliament of the United Kingdom or of any special Indian law.

Explanation I.—Where a joint Hindu family or tarwad, tavazhi, kutumba or kavaru, is an agriculturist, every co-parcener or member of the tarwad, tavazhi, kutumba or kavaru, as the case may be, shall be deemed to be an agriculturist provided that he does not fall under any of the categories specified in sub-clauses (i) to (v).

Explanation II.—The provisions of this Act shall not apply to any person who though an agriculturist was not an agriculturist on the 1st October 1953;

(*b*) 'debt' means any liability in cash or kind, whether secured or unsecured, due from an agriculturist on the 1st October 1953 whether payable under a contract or decree or order of a Court, civil or revenue, or otherwise, but shall not include—

(i) any sum payable to the State or the Central Government or to any local authority;

(ii) any sum payable to any co-operative society including a land mortgage bank, registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932), provided that the right of the society to recover the sum did not arise by reason of an assignment made subsequent to the 1st October 1953;

(iii) any liability arising out of a breach of trust;

(iv) any liability in respect of maintenance;

(v) any liability in respect of wages or remuneration due as salary or otherwise for services rendered; or

. .

(vi) any liability incurred or arising under any Chit Fund Scheme.

Explanation I.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed after the 1st October 1953 whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns

22nd February 1955]

or by any other person acting on his behalf or in his interest in favour of the same creditor or his heirs, legal representatives or assigns or any other person acting on his behalf or in his interest. the amount outstanding on the 1st October 1953 and included in the document executed after the 1st October 1953 shall alone be treated as the debt for the purposes of this Act.

Explanation II.—Where a debt has been split up after the 1st October 1953 among the heirs, legal representatives or assigns of a debtor or a creditor and fresh documents have been executed in respect of different portions of the debt, each of the different portions shall be a debt for the purposes of this Act.

3 *Bar of suits and applications.*—(1) No suit for recovery of a debt shall be instituted, and no application for execution of a decree for payment of money shall be made, against any agriculturist in any civil or revenue Court before the expiry of four months from the commencement of this Act

Explanation I.—Where a debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist, no suit or application of the nature mentioned in this sub-section shall be instituted or made either against the non-agriculturist or against the agriculturist before the expiry of the period mentioned in this sub-section.

Explanation II.—For the purposes of this Act, a suit in which a decree for a sum of money is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit and a decree shall be deemed to be a decree for payment of money notwithstanding that other reliefs are granted in such decree :

Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.

(2) Where a creditor files a suit for recovery of a debt . during the period specified in . . . sub-section (1) or after the agriculturist has paid or deposited into Court the sums and instalments specified in sub-section (1) of section 4 and during the period when he is so entitled to pay, the Court shall in decreeing the suit direct the plaintiff to bear his own costs and pay the costs of the defendants who is an agriculturist :

Provided that nothing contained in this sub-section shall be a bar to the Court passing any order as to costs as between the plaintiff and other defendants who are not agriculturists.

4. *Payment of debt in instalments.*—(1) Notwithstanding any law, custom, contract, or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of. this Act and one-eighth of the

[22nd February 1955

principal outstanding or one-fourth of the total amount outstanding, whichever is less and the balance of the debt in three equal annual instalments on or before the 1st July of every year with the interest due on such instalment up to that date.

Explanation.—In the case of a decree, the amount decreed shall be deemed to be the principal.

(2) Where in any suit for the recovery of a debt or application for execution of a decree for payment of money the debtor claims to be an agriculturist entitled to pay the debt in instalments, the Court shall, if the debtor is an agriculturist, pass a decree or make an order for payment of the amount found due from the agriculturist inclusive of the costs of the suit as may be ordered by the Court in three equal annual instalments :

Provided that nothing contained in this Act shall bar the Court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.

(3) Where in any suit to recover a debt or in any application for the execution of a decree for payment of money the debt is payable by an agriculturist jointly or jointly and severally with a non-agriculturist, the Court shall pass a decree or make an order for the payment of the debt found due from the agriculturist as provided in sub-section (2) as against the agriculturist and make such provision in the decree or order against the non-agriculturist as the circumstances of the case may warrant.

5. *Deposit of debt into Court.*—(1) An agriculturist may deposit any of the instalments as provided in section 4 into the Court having jurisdiction to entertain a suit for recovery of the debt or into the Court which passed the decree, as the case may be, and apply to the Court to record part-satisfaction of the debt.

(2) Where any such application is made, the Court shall pass an order recording part-satisfaction of the debt if the amount deposited is the correct amount.

(3) The Court shall dismiss the application—

(*a*) if the applicant is not an agriculturist, or

(*b*) if the liability is not a debt, or

(*c*) if the amount deposited is insufficient and the applicant on being required by the Court to deposit the deficit amount within a time fixed by the Court, fails to do so.

(4) The procedure laid down in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the trial of suits shall, as far as may be, apply to the applications under this section.

22nd February 1955]

6. *Appeals.*—An appeal shall lie from an order passed by a Court under section 5, as if such an order relates to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

7. *Presumption as to transfer of immovable prope'ty of the debtor.*—(1) Every transfer of immovable property made by a debtor entitled to the benefits of this Act after the 1st October 1953 and before the complete discharge of his debt, shall, in any suit or other proceeding with respect to such transfer, be presumed, until the contrary is proved, to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor.

(2) Where a debtor entitled to the benefits of this Act has allowed, in collusion with another, his immovable property to be sold after the 1st October 1953 through Court with a view to defeat or delay his creditors, the sale shall be voidable at the option of any creditor so defeated or delayed.

8. *Exclusion of time for limitation.*—In computing the period of limitation for a suit for recovery of a debt or an application for the execution of a decree for payment of money, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred under section 3 shall be excluded.

9. *Effect of payment or deposit under section 4 or section 5.*—Where a debt is payable by an agriculturist either by himself or jointly or jointly and severally with a non-agriculturist and where the agriculturist makes payment or deposits amount towards that debt as provided for in section 4 or section 5, a fresh period of limitation shall be computed from the time when the payment or deposit was made both against the agriculturist and non-agriculturist.

10. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules for carrying out the purposes of this Act.

(2) The rules so made shall be placed on the table of each House of the Legislature as soon as they are published and shall be subject to such modification whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make during the session in which they are so laid.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
19*th February* 1955.

[22nd February 1955

PROCEEDINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955.

(As approved by the Chairman.)

Friday, the 18th February 1955.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 2-30 p.m. on Friday, the 18th February 1955. The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
3 Sri K. Rajaram.
4 Sri M. Muni Reddi.
5 Sri N. Mounaguruswami Naidu.
6 Sri A. Appu.
7 Sri V. R. Nagarajan.
8 Sri V. C. Chinnaswamy.
9 Sri T. C. Narayanan Nambiar.
10 Sri C. Kandaswamy.
11 Sri K. M. Seethi Sahib.
12 Sri M. P. Subramaniam.
13 Sri P. Kandaswamy Gounder.
14 Sri M. Manickasundaram.
15 Dr. K. B. Menon.
16 The Hon. Sri. M. Bhaktavatsalam.
17 Sri P. P. Ummer Koya.
18 Srimathi Jothi Venkatachellum.
19 Sri S. P. Sivasubramania Nadar.
20 Sri T. Purushothama Mudaliar.
21 Sri A. Gajapathi Nayagar.
22 Sri K. Balasubramania Iyer.
23 Sri V. V. Ramaswamy.

The Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker, Minister-in-charge of Revenue was elected as the Chairman of the Joint Select Committee.

The Secretary to the State Legislature brought to the notice of the Committee that letters had been received from certain persons offering to give oral evidence in respect of the Bill. It was resolved that no oral evidence be taken.

22nd February 1955]

Sri T. C. Narayanan Nambiar proposed that the consideration of the Bill be postponed to enable public opinion to express itself on its provisions and that in the meantime the Moratorium Act (Act V of 1954) be extended for two months. This was negatived, only five members voting for it.

The Committee then resolved to take up the consideration of the clauses of the Bill.

Clause 2.

Sub-clause (*a*).—Sri K. Balasubramania Iyer pointed that the word " agriculturist " as defined would include a simple mortgagee and that he should be excluded. It was resolved that the words " other than interest as a simple mortgagee " be inserted after the word " interest ".

Item (*i*) *of sub-clause* (*a*).—Sri M. Manickasundaram proposed that the words " one hundred and fifty rupees " should be replaced by the words " two hundred and fifty rupees ". This was negatived, only three members voting for the motion.

Items (*i*), (*ii*), (*iii*) *and* (*iv*) *of sub-clause* (*a*).—For the figures " 1950–51 ", it was resolved to substitute the figures " 1952–53 ".

Item (*iii*) *of sub-clause* (*a*).—It was resolved that exemption should be made in favour of buildings in which a person resides. It was also resolved that the criterion should not be the payment of house tax exceeding fifty rupees for any half-year but the annual rental value of the property which should not exceed Rs. 600 per annum. The following item was therefore substituted for item (iii) :—

" Any person assessed to property or house-tax on an annual rental value exceeding rupees six hundred for any half-year after the year 1952–53 in respect of buildings (other than a building in which he lives) or lands other than agricultural lands under any law governing municipal or local bodies in India."

Sub-clause (*a*) as amended was approved.

Sub-clause (*b*).—In this clause, item (vi) was omitted by a majority, two voting against it.

Sri S. P. Sivasubramania Nadar suggested that exemption should be made in respect of purchase money payable in respect of lands sold by a person who has parted with possession of the property. The suggestion was negatived.

Sri V. R. Nagarajan wanted to insert as item (vii) the following item : " Any liability incurred or arising under any Chit Fund Scheme conducted by Chit Funds registered under the Indian

Companies Act." This was agreed to with the omission of the words "conducted by Chit Funds registered under the Indian Companies Act".

Sub-clause (*b*) was approved.

Clause 3.

There was some discussion over the word "or" in line 5 whether it should be substituted by the word "and". This was left over.

A question was raised whether the notice required under sub-clause (1) could be given even on the last day of the period of three months referred to in it or whether there should be any particular period of notice. Mr. T. C. Narayanan Nambiar moved that for the words "three months" the words "one year" or in the alternative the words "after December 1955" be substituted.

Sri C. Kandaswami moved that for the words "three months, etc.", the words "the 1st March 1956" be substituted. Both these proposals were negatived.

Finally after discussion, it was resolved that for the words "three months" the words "four months" be substituted and that all references to demand in writing by registered post be omitted.

Sri Mounaguruswami Naidu pointed out that a provision should be made for claims for money under partition suits and for mesne profits in respect of suits for possession of land, and that a provision like the proviso to section 3 of the Moratorium Act should be made. The Hon. the Minister for Finance suggested that this will be considered and, if necessary, a suitable provision will be brought up later on.

Sri Nagarajan raised the question that a special provision should be made for the revival of cases stayed under the previous Act. It was resolved that no provision was necessary.

Clause 4.

Sri V. R. Nagarajan moved that after the words "one-eighth of the principal outstanding", the words "or the decreed amount" be inserted. After discussion, it was resolved that a provision should be made to the effect that in the case of a decree debt the principal should mean the amount decreed with costs and would not include the interest payable after the date of the decree.

Sri T. C. Narayanan Nambiar moved that for the expression "three equal instalments", the expression "eight equal instalments" be substituted. And, he also suggested that the debtor might be allowed to pay the instalments in kind. These were not accepted

22nd February 1955]

Sri Mounaguruswami Naidu pointed out that some provision should be made for cases where honest debtors have been made to wait under the Bill while a creditor favoured by the debtor brings up the property to sale in execution of the amount due to him. The Hon. the Minister for Finance suggested that this will be considered and that, if necessary, a suitable provision will be made.

Sri M. P. Subramaniam suggested that the clause be so amended that only the interest due be made payable at first and that the principal amount should be payable in eight or ten annual instalments. Sri T. C. Narayanan Nambiar also supported this view. This was under discussion when the Select Committee adjourned to 2 p.m. the next day.

Saturday, the 19th February 1955.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 2 p.m. on Saturday, the 19th February 1955. All the members except Sri K. Ishwara were present.

The Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

The Committee took up clause 10 first and decided that the rules made under that clause should be laid on the table of both Houses. They may be liable to such modifications either by way of repeal or amendment as the Legislature might make during the session in which they were so laid. Sub-clause (ii) was accordingly added to clause 10.

Discussion on clause 4 was then resumed. The Committee decided that no provision need be made for the stay of sale of the debtor's property for one creditor's debt while the debts or instalment of debts of other creditors had been stayed by the operation of clause 4.

After discussion, the Committee resolved that the first instalment of debt payable by the creditor might be *either* the interest due on it by him and one-eighth of the principal amount outstanding *or* one-fourth of the total amount outstanding whichever was less. Necessary words were added to achieve this object.

Sri M. P. Subramaniam pressed that the amount should be payable in five instalments instead of three and this was negatived by a majority.

A question was raised whether when one of the instalments was not paid, the whole of the debt would become payable. The Finance Minister pointed out that the failure to pay any one instalment would not have the effect of making the whole amount payable on such default.

Clauses 5 to 9 were all passed.

[22nd February 1955

The Committee authorized the Chairman to sign the Report. It also decided that dissenting minutes, if any, should be sent so as to be received in the Assembly Office before 4 p.m. on Sunday, the 20th February 1955.

The Committee thought that the amendments made by it were not so important as to necessitate the republication of the Bill.

The Committee then dispersed.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
19*th February* 1955.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955.

Report of the Joint Select Committee.

MINUTES OF DISSENT.

I

The calamitous consequences of the Moratorium Act have been to some extent minimised by the present Bill. But still there are some difficulties for which provision has to be made in the Bill.

Owing to the present definition of agriculturists, there may be claims, which can now be enforced in a court of law and which are not governed by the present Bill. There may be some claims, which may in the usual course be barred during the period covered by the Moratorium Ordinance and the Moratorium Act. Such claims have to be immediately enforced on the 1st March 1955, on which date the Act will come into force. There will be hardly time for the creditors to prepare plaint and pay court-fee and take other legal steps for filing suits into court.

Clause 8 excludes in the time for computing the period of limitation for a suit or the making of an application for the execution of the decree, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred under section 3. Similarly a provision may be made for exclusion of the time till 1st April 1955, for claims which would have been barred during the period of the application of the Moratorium Ordinance and the Moratorium Act.

So far as debts which are contracted by the agriculturists after the 1st October 1953 are concerned, the present Bill will not apply. If then, in the execution of any decree obtained in a suit on that debt the property of the agriculturist debtor is sold through the court, the Bill does not provide any remedy for creditors, whose debts are prior to 1st October 1953. They should be enabled to get rateable distribution of the assets realized by sale

22nd February 1955]

through court, notwithstanding that they have not obtained the decrees, on account of the application of this Act to them. Hence I suggest that after clause 7, a new clause may be added as follows :—

"Where in execution of a decree against an agriculturist debtor his properties have been sold every other creditor of his shall on application within 30 days of the sale be entitled to rateable distribution of the amount realized by such sale less the costs of execution and expenses of the sale, in respect of the amount of debt remaining due to him whether it has matured into a decree or otherwise, notwithstanding any other law to the contrary."

I feel that there should be also another provision in clause 5, providing that if the applicant fails to pay any one instalment as directed, the creditor shall be at liberty to take immediate steps to recover the entire balance of the debt due, irrespective of the future instalments noted in the order. This, I think, is necessary, as otherwise, debtors who make default in payment will cause great hardship to the creditor by preventing him from getting the fruits of his decree for the whole period of three years and there will be no remedy for the creditor. A debtor who has paid one-eighth of the debt can keep at bay the creditor for the full period of three years in defaulting to pay subsequent instalments.

MADRAS, K. BALASUBRAMANIA AYYAR.
20th February 1955.

II

Though it is rightly said in the statement of objects and reasons of the proposed Bill that the Bill is intended to assist the poor agricultural debtors to liquidate their debts gradually, in our opinion the provisions of the Bill do not really carry out the avowed object. Because for any effective gradual liquidation of debts, the provisions of the Bill should be such as to enable the debtors to repay from the income they get from their lands, in small and easy instalments. This must be so especially in the present time when the agriculturists are facing steep fall in prices and uncertain market. The unfavourable situation a debtor is placed in, in a period of falling prices has not been well realized. The provision made in the Bill for payment of one-eighth of the principal and the interest or one-fourth of the total amount outstanding, within four months from the commencement of this Act and payment of the balance of debt in three equal annual instalments, would in our opinion force the debtors to enter into fresh debts on very harsh terms or sell his lands at a very cheap rate to a person who is reluctant to pay a reasonable price on account of the falling prices of agricultural commodities and the anticipated land reforms in the State. The Bill as it comes out

[22nd February 1955

of the Select Committee will only lead to the complete ruination of many in the agricultural sector and we fear they are simply driven from the devil to the deep sea.

So we suggest the following :—

In section 2, sub-section (iii) the limit of annual rental value of houses should be raised from Rs. 600 to Rs. 1,200.

Section 4 (1) should be amended so that the agriculturists should be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt up to the commencement of this Act or one-sixth of the total amount outstanding on that date, whichever is less and the balance of debt in five equal annual instalments with the interest due on such instalment up to that date.

M. P. SUBRAMANIAM.
P. KANDASWAMY GOWNDAR.

MADRAS,
20th February 1955.

III

I wish to record the following views differing from the majority views of the Joint Select Committee :—

(1) In the definition of an agriculturist, the land revenue limit fixed in sub-clause (*a*) of clause 2 should be raised to Rs. 250. In the dry areas even though an agriculturist may be paying a land revenue above Rs. 150 has capacity to repay debts, is very limited in view of the steep fall in prices and uncertain monsoons, while the cost of cultivation continues to be the same. Therefore, I suggest that the limit may be raised to Rs. 250.

(2) An agriculturist otherwise coming within the scope of this Bill, is denied the benefit if he owns a house in a Municipal or Panchayat area and if the tax is above Rs. 50 for a half year. This is quite unreasonable, since even the possession of a house could reach this limit. Unless the agriculturists owning houses, which yield extra income, this provision would mean a great hardship. I, therefore, propose that the limit of house tax be raised to Rs. 100 instead of Rs. 50.

(3) Regarding instalments for repayment of debts, the Bill proposes complicated method of fixing instalments. Each instalment becomes very high defeating the very purpose of the Bill for which this Bill is brought. If repayment formula is to be fixed with a view to giving relief to the agriculturists, then I suggest that the interest and principal as on date should be divided into six equal annual instalments. The first instalment to be paid within four months of this Bill becoming of an Act. The subsequent five instalments should bear interest for corresponding period on the balance of the principal above.

M. MANICKASUNDARAM.

MADRAS,
20th February 1955.

22nd February 1955]

IV

The deliberations of the Select Committee have shown to us that the Government does not at all realize the acuteness of the problem of the peasantry which affects the entire economy of the State. The very provisions of the Bill and the attitude of the Government side in refusing to make any changes in the Bill at the Select Committee shows that they are not particular to find a feasible and practicable solution to the rural indebtedness of the peasantry. It is a well known fact that during war time the price of agricultural commodities rose up to the maximum level. In spite of this fact the burden of debt of the poor peasants and agricultural labourers has risen even in that period according to the facts furnished by no less a person than Dr. B. V. N. Naidu. This only shows the parasitic nature of the debt load and the incapacity to repay by the peasantry. Now the position is changing from bad to worse. Prices of agricultural commodities have already fallen steeply by 50 to 75 per cent. Calculating at the existing price level, a peasant who owes a debt of Rs. 100 during war time, now is at a loss to pay the same amount by selling two to three times the quantity of his products than at war time. There is also another factor which nobody can deny. After Agriculturists Relief Act of 1939, money-lenders as a class with few individual exceptions has been running the business in a very dishonest way. Most of the pro-notes and other documents relating to debt are in one way or other bogus and fraud. This is general in the case of poor illiterate peasants of the country side. The money-lenders and usurers through these documents manipulate in such a way that the actual rate of interest they exact is even up to 50 per cent. Some money-lenders even go to the extent of getting the sale deed of his landed property on the oral understanding that when the peasant repay his debt with abnormal illegal interest the land will be returned. Then again a major portion of the debt of the toiling peasantry is because of the merciless rack-renting of the landlords. Here it is necessary to quote few among many instances to show how the debt has been accumulated to large proportions due to rack-renting. In the Rent Courts constituted under the Malabar Tenancy Act the following decrees have been made by the Court :—

In Tellicherry Court the janmi claimed for 45 paras of paddy as per his contract and the decree was for 15 paras only. In the same Court another janmi claimed for Rs. 45 and one bottle of ghee but the decree was given for 15 coconuts alone.

In Hosdrug Rent Court though the janmi claimed for 120 paras of paddy as rent based on the registered contract, the Court actually ordered only 60 paras to be paid.

In Tellicherry Court, another janmi claimed Rs. 45, the Court decreed only five coconuts.

The above instances are sufficient to show how through rack-renting such heavy debt load has accumulated. Therefore, unless a definite provision for scaling down of debts is included, this legislation is going to be mere printed paper in the statute book. The

[22nd February 1955

present position of the peasantry and tenantry is that every year they are surrendering the whole yield at the feet of the money-lender and landlord and again going for fresh debts to begin the next year. This rotation goes on sapping the very vitality of the rural life.

The moratorium now in force for the first time, has created an uneasy feeling in the minds of the usurious money-lenders. They are awaiting the opportunity to pounce upon the poor debtors to grasp as much as possible from what is due to them according to the document. As soon as this Bill is passed, the Courts will be flooded by cases demanding one-fourth of the entire amount. Under existing conditions we are certain the peasantry as a whole is not in a position to repay the amount. That means they will be forced to part with their remaining piece of land and other available movable properties. The position is going to be worse than what it was before the moratorium.

Even regarding the time for paying the first instalment, the Government side was very stringent in limiting the time only to four months, i.e., June end, when the peasantry will be with empty hands exploring possibilities to get fresh loans somewhere to begin the agricultural operations. The provision to repay the debt in four annual instalments is no concession at all. The accumulated debt is estimated to be not less than 150 crores and the yearly repayment according to this Bill will be not less than 40 crores. This we think is neither reasonable nor feasible even in cases of those who are in a position to repay in instalments. Our insistence that it should be at least eight annual instalments or at least six then, was not heeded to. The very reasonable demand that the discretion should be given to the peasant to pay either in kind or in cash was rejected. It is shocking to note that even the normal procedure of giving notice before filing a suit has been abandoned.

The three Honourable Ministers who have participated in the Select Committee were not in a mood even to consider all these important factors regarding the debt problem. We suggest that at least on the floor of the Assembly the following changes should be made :—

(1) The provision for a reasonable scaling down of debts;
(2) A machinery to find out the actual debt;
(3) Eight annual instalments instead of four;
(4) Discretion to the peasant to repay the debt either in kind or cash.

We strongly feel that the above mentioned suggestions should find a place in this Bill if it is meant to give relief to the indebted agriculturists.

If the Bill is passed as it is, it will be a boon to the money-lenders and landlords and hell for the peasantry.

MADRAS,
20*th February* 1955.

T. C. NARAYANAN NAMBIAR.
C. KANDASWAMY.

MADRAS,
20*th February* 1955.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.